

ОДАНИ ВЕРИ

ЈЕВАНЂЕОСКА ПРЕПОРУКА

ОДАНИ ВЕРИ

ЈЕВАНЂЕОСКА ПРЕПОРУКА

Штампа:
Црква Исуса Христа светаца последњих дана
Солт Лејк Сити, Јута

Корице: *Light and Truth*, од Сајмона Девија
© by Simon Dewey

© 2004 by Intellectual Reserve, Inc.
Сва права задржана
Printed in the United States of America

Одобрење за енглески језик: 7/04
Превод одобрен: 7/04
Превод: *True to the Faith*
Serbian

ПОРУКА ПРВОГ ПРЕДСЕДНИШТВА

Ова књига намењена је као додатак вашем проучавању Светих писама и учења пророка последњих дана. Саветујемо вас да је користите док проучавате и примењујете јеванђеоска начела. Користите је као извор док припремате говоре, подучавате разреде и одговарате на питања о Цркви.

Док будете учили јеванђеоске истине увећаћете ваше разумевање вечног плана Небеског Оца. Уз ово разумевање као темељ вашег живота, моћи ћете да доносите мудре одлуке, живите у складу са Божјом вољом и откријете радост у животу. Ваше сведочанство ће јачати. Остаћете одани вери.

Посебно смо обазриви са омладином, младим одраслим неожењеним и неудареним особама и новообраћеницима. Обећавамо вам да ћете кроз редовну личну молитву и проучавање Писама и јеванђеоских учења бити припремљени да се одупрете злим утицајима који би вас завели и повредили.

Нека вас ова књига ојача у вашим напорима да приђете ближе Спаситељу и следите Његов пример.

Прво председништво

ЈЕВАНЂЕОСКЕ ТЕМЕ УРЕЂЕНЕ ПО АЗБУЧНОМ РЕДУ

Абортус

У данашњем друштву абортус је постао уобичајена пракса, брањен варљивим аргументима. Уколико се суочите са питањима о овим стварима, можете бити безбедни следећи објављену вољу Господњу. Пророци последњих дана осудили су абортус у складу са Господњом објавом: “Не убиј, и не чини ништа криво” (УИС 59:6). Њихов савет по том питању је јасан: Чланови цркве Исуса Христа светаца последњих дана не смеју се подвргнути, обављати, охрабривати, платити или уговорити абортус. Уколико подстичете на абортус на било који начин, можете бити подвргнути дисциплинском поступку Цркве.

Црквене вође су објавиле да неке изузетне околности могу оправдати абортус, као што су: трудноћа која је последица родоскрнављења или силовања, када је, по процени надлежног медицинског ауторитета живот или здравље мајке у озбиљној опасности, или када фетус, по процени надлежног медицинског ауторитета, има озбиљна оштећења која не би дозволила да беба преживи након рођења. Али чак ни ове околности аутоматски не оправдавају абортус. Они који се суоче са таквим околностима треба да размотре абортус тек после консултовања са локалним црквеним вођама и након примања потврде кроз искрену молитву.

Када је дете зачето изван брака, најбоље решење за мајку и оца детета је да се венчају и раде на изградњи вечне породичне заједнице. Ако је успешан брак немогућ, дете би требало да дају на усвајање, најбоље кроз “Породични сервис” СПД (видети “Adoption”, стр. 7-8).

АЛКОХОЛ (видети Реч мудрости)

АПОСТОЛ (видети Црквена администрација; Пророци)

Ароново свештенство

Док је пророк Џозеф Смит преводио Мормонову књигу открио је спомињање крштења за опрост греха. 15. маја 1829. године он и његов преписивач Оливер Каудери отишли су у шуму да сазнају од Господа о крштењу. Док су се молили “гласник с неба долетео је на белом облаку”. Тај гласник био је Јован Крститељ, пророк који је крстио Исуса Христа вековима раније. Јован Крститељ, сада као ускрсло биће, положио је своје руке на Џозефа и Оливера и доделио им Ароново свештенство, које је узето са земље у време великог отпада. Овом влашћу Џозеф и Оливер могли су да крсте један другог. (Види Историја Џозефа Смита 1:68-72.)

Данас, у Цркви, достојни мушки чланови могу примити Ароново свештенство када напуне 12 година. Пружају им се многе прилике да учествују у светим обредима и служе. Док достојно испуњавају своје дужности они делују у име Господње како би помогли другима да приме благослове јеванђеља.

Службе Ароновог свештенства су бискуп, свештеник, учитељ и ђакон. Овлашћењем председавајућег свештеничког вође (обично бискупа или председника огранка), ђакони послужују свету причест. Помажу бискупу или председнику огранка да бди над члановима Цркве служећи и помажући у световним стварима као што је сакупљање посних приноса. Учители могу обављати дужности ђакона, а могу добити и друге прилике да служе. Они припремају причесни хлеб и воду и служе као кућни учители. Свештеници могу обављати све дужности ђакона и учитеља. Овлашћењем председавајућег свештеничког вође такође могу благословити причест, крстити и заредити друге у службе свештеника, учитеља и ђакона.

Ароново свештенство је “допуна вишем или Мелхиседековом свештенству” (УИС 107:14). Оно се често зове припремно свештенство. Док као носилац свештенства служи у Ароновом свештенству, он се припрема да прими Мелхиседеково свештенство, да прими храмске благослове, да служи као пуновремени мисионар, да буде добар супруг и отац и да настави sluжење Господу током читавог живота.

Види такође Мелхиседеково свештенство; Свештенство

Библија (*видети* Писма)

Бискуп (*видети* Црквена администрација)

Блуд (*видети* Чедност)

Бог Отац

Бог Отац је Врховно Биће у које верујемо и коме служимо. Он је првобитни Створитељ, Владалац и Заштитник свих ствари. Он је савршен, има сву моћ, и зна све ствари. Он “има тело од меса и костију, опипљиво као и човечије” (УИС 130:22).

Наш Небески Отац је Бог одлуке, снаге, сазнања и моћи, али је такође и Бог савршене милости, љубави и доброте. Чак и када “не знамо шта све то значи,” можемо пронаћи мир у сигурном сазнању да нас Он воли (видети 1. Нефи 11:17).

Отац наших душа

Једно од великих животних питања је “Ко сам ја?” Омиљена песмица из Школице помаже чак и малој деци да одговоре на ово питање. Ми певамо: “Божје сам дете ја, Он овде ме посла”. Сазнање да смо деца Божја даје нам снагу, утеху и наду.

Ви сте истинска деца Божја, духовно рођена у предсмртном животу. Као Његова деца, можете бити сигурни да имате божанске, вечне могућности и да ће вам Он помоћи у вашим искреним напорима да те могућности остварите.

Врховни Створитељ

Небески Отац је Врховни Створитељ. Кроз Исуса Христа Он је створио небо и земљу и све ствари на њима (видети Мојсије 2:1). Алма је рекао: “Све то очитује да има Бог, да, сама земља и све што је на површју њезином, да, и кретање њезино, да, и све планете што се крећу својим правилним путевима сведоче да има Врховни Створитељ” (Алма 30:44).

Размишљајте с времена на време о лепотама стварања: дрвеће, цвеће, животиње, планине, таласи океана, новорођено дете. Одвојите време да се загледате у небеса, где су путање звезда и планета доказ “Бога који се креће у величанству и моћи својој” (видети УИС 88:41-47).

Творац плана спасења

Наш Отац на небу жели да вечно боравимо са Њим. Његово дело и слава је “остваривати бесмртност и живот вечни за човека” (Мојсије 1:39). Да би то учинио могућим, Он је припремио план спасења. Послао је Свог Вољеног Сина, Исуса Христа, да скине окове смрти и изведе помирење за грехе света: “Јер Богу тако омиље свет да је и сина својега јединороднога дао, да ниједан који га верује не погине, него да има живот вечни” (Јев. по Јовану 3:16). Та жртва је највећи израз љубави нашег Оца према нама.

Упознати Бога Оца

Као деца Божја имамо посебан однос са њим који нас издваја од свих других Његових творевина. Тражите да упознате вашег Оца на Небу. Он вас воли, и дао вам је

драгоцену прилику да Му се приближите док се молите. Ваше молитве, понуђене у понизности и искрености, се чују и услишују.

Такође можете упознати вашег Оца учећи о Његовом Вољеном Сину и примењујући јеванђеље у својим животима. Спаситељ је подучавао своје ученике: “Кад бисте мене знали онда бисте знали и оца мојега; који виде мене виде оца” (Јев. по Јовану 14:7, 9).

Богу Оцу се приближавате док проучавате Писма и речи пророка последњих дана и док служите. Када следите Божју вољу и живите како Он то жели постајете више налик Њему и Његовом Сину. Припремите се да се вратите и живите у Његовом присуству.

Додатне препоруке: Јев. по Јовану 14:6, 21-24; 17:3; Мосија 4:9; УИС 132:22-24; Чланци вере 1:1

Такође видети Стварање; Божанство; План спасења

Богослужење

Служити Бога значи дати му своју љубав, побожност, службу и оданост. Господ је заповедио Мојсију: “Клањај се богу, јер само њему имаш служити” (Мојсије 1:15). У овом раздобљу Он је заповедио: “Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, свом снагом својом, умом и јакошћу, и служи му у име Исуса Христа” (УИС 59:5). Ако поставите било коју особу или ствар изнад љубави према Богу, ви примењујете лажно богослужење, или идолопоклонство (видети 2. Књига Мојсијева 20:3-6).

Молитва је један начин на који можете служити Оца. Алма је подучавао свог сина Хеламана: “Вапи ка Господу да те у свему подупре, да, нек све деловање твоје буде за Господа, и камо год поћеш, нек то буде у Господу. Да, све мисли твоје нек буду управљене ка Господу, да, нек невоље срца твојега буду похрањене у Господу заувек” (Алма 37:36).

Треба да присуствујете црквеним састанцима у духу богопоштовања. Господ је заповедио: “А да можеш потпуније очувати себе неокаљаним од света, похађај дом молитве и приноси сакраменте своје у свети дан мој. Јер, заиста, то је дан одређен да одмориш од труда својих и побожност своју искажеш Свевишњем” (УИС 59:9-10).

Учествовање у свештеничким обредима је такође део вашег богослужења. Док побожно узимате свети причест и одлазите у храм, ви се сећате и служите вашем Небеском Оцу и изражавате захвалност за Његовог Сина, Исуса Христа.

Поред спољашњег исказивања поштовања, треба да имате став богопоштовања где год идете и шта год да радите. Алма је подучавао овом начелу групу људи који су избачени из места за богослужење. Он им је помогао да схвате да истинско богослужење није ограничено на један дан или недељу (видети Алма 32:11). Говорећи истој групи људи Алмин сарадник Амудек подстакао их је да се “клањају Богу, на којем год се месту налазили, у духу и истини” (Алма 34:38).

Додатне препоруке: Псалам 95:6-7; Мосија 18:25; Алма 33:2-11; УИС 20:17-19, 29; Чланци вере 1:11

Такође видети Пост и посни приноси; Бог Отац; Љубав; Молитва; Шабат

Божанство

Први чланак вере наводи: “Верујемо у Бога, Вечног Оца, и у Његовог Сина, Исуса Христа, и у Светог Духа”. Ова три бића чине Божанство. Они председавају овим светом и свим осталим творевинама нашег Оца на Небу.

Истинито учење о Божанству било је изгубљено током великог отпада који је уследио после Спаситељеве овоземањске службе и смрти Његових апостола. Ово учење почело је да се обнавља када је четрнаестогодишњи Џозеф Смит имао Прво виђење (видети Џозеф

Смит-Историја 1:17). Из пророковог извештаја о Првом виђењу и из његових других учења сазнајемо да су чланови Божанства три одвојена бића. Отац и Син имају опипљива тела од меса и костију, а Свети Дух је особа од духа (видети УИС 130:22).

Иако су чланови Божанства различита бића са различитим улогама, они су једно у науми и учењу. Они су савршено сједињени у доношењу божанског плана спасења Небеског Оца.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 3:13-17; Јев. по Јовану 14:6-10; 17:6-23; Дела апостолска 7:55-56; 2. Нефи 31:18; Мормон 7:5-7; УИС 76:20-24

Такође видети Бог Отац; Свети Дух; Исус Христ

Брак

У свету данас многи људи одбацују па чак и изругују брак и породицу. Усред тако збуњујућих и рушилачких гласова Прво председништво и Веће дванаесторице апостола пружају доследан глас истине. Они “свечано обзнањују да је брак између мушкарца и жене уређен од Бога, и да је породица средишње место Створитељевог плана за вечну судбину Његове деце” (видети “Породица: Проглас свету”, страна 59 у овој књизи).

Највеће животне радости налазе се у породици. Снажни породични односи захтевају напор, али такав напор доноси велику срећу у овом животу и кроз читаву вечност. Чак и ако нисте имали срећан породични живот у прошлости, можете настојати да имате срећан, вечни брак и однос пун љубави са члановима породице.

Нови и вечни брачни савез

У плану среће нашег Небеског Оца, мушкарац и жена могу бити запечаћени једно с другим за време и сву вечност. Они који су запечаћени у храму имају уверење да ће се њихови односи наставити заувек уколико су верни

својим савезима. Они знају да их ништа, па ни смрт, не може трајно одвојити.

Савез вечног брака потребан је за узвишење. Господ је открио преко Џозефа Смита: “Три су неба или степена у небеској слави, а да би се задобио онај највиши човек мора приступити том свештеничком реду (који означава нови и вечни брачни савез). Ако то не учини не може га задобити. Може он ући у други, али је то крај краљевства његовог. Не може имати пораста” (УИС 131:1-4).

После примања обреда печења и склапања светих савеза у храму, брачни пар мора наставити да живи верно како би примио благослове вечног брака и узвишење. Господ је рекао:

“Венча ли се мушкарац са женом по речи мојој, а то је закон мој, и то новим и вечним савезом, и запечати се њима Светим Духом обећања, по оном који је помазан, коме сам уделио ту моћ и кључеве свештенства, ... и остану ли у мом савезу, ... биће им у свему онако како слуга мој на њих стави, у времену и кроз сву вечност, и биће у пуној снази када из света изађу” (УИС 132:19; за објашњење о Светом Духу обећања видети страну 82).

Припрема за брак

Уколико сте самац, пажљиво се припремајте за брак. Запамтите да нема замене за венчање у храму. Припремајте се за венчање са правом особом на правом месту у право време. Живите већ сада достојно особе са којом се надате да ћете се венчати.

Излазите на састанак само са онима који имају високе стандарде и у чијем друштву можете задржати своје високе стандарде. Пажљиво планирајте позитивне и конструктивне активности како ви и особа са којом се виђате не бисте остали сами без могућности да се нечим занимате. Боравите у местима сигурности где се лако можете контролисати. Не учествујте у разговорима или активностима које подстичу сексуална осећања.

Тражите сапутника сопствене вере. Тражите некога ко вас може увек уважавати и поштовати, некога ко ће вас испунити у животу. Пре него што ступите у брак, уверите се да сте пронашли некога коме можете дати сво своје срце, сву вашу љубав, вашу пуну приврженост, вашу потпуну лојалност.

Савет за оне који не ступају у брак

Неки чланови Цркве остају самци без сопствене кривице, чак и ако желе да уђу у брак. Ако се нађете у таквој ситуацији будите уверени да “онима који љубе Бога све иде на добро” (Римљанима посланица 8:28). Уколико останете достојни, ви ћете једног дана, у овом или идућем животу, примити све благослове вечних породичних односа. Господ је ово обећање дао више пута кроз Своје пророке последњих дана.

Ако сте самац и желите да уђете у брак, нека вас не напушта нада. У исто време, не допустите себи да постанете преокупирани вашим циљем. Уместо тога, журно се упустите у ваљане активности. Истражујте начине да служите у својој широј породици и заједници. Прихватите и величајте црквене позиве. Будите чисти и физички и духовно. Наставите да учите и развијате се и напредујете у вашем личном животу.

Остварити срећан брак

Ако сте у браку, запамтите да пријатељство и љубав између вас и вашег супружника треба да буде најнегованији земаљски однос. Ваш супружник је једина особа, осим Господа, за коју вам је заповеђено да је волите свим својим срцем (видети УИС 42:22).

Сетите се да је брак, у свом најискренијем смислу, партнерство једнаких, без примене доминације једног над другим, него са охрабривањем, утехом и помагањем једно другом.

Зато што је брак један тако значајан однос у животу, њему је потребно и заслужује време. Не дајте већу предност мање важним обавезама. Одвојите време да разговарате и саслушате једно друго. Будите пажљиви и пуни поштовања. Често исказујте нежна осећања и приврженост.

Одлучите да се ништа неће испречити између вас и вашег супружника и унети раздор у ваш брак. Решите да свој брак учините успешним, упркос изазовима који се могу појавити.

Будите одани једно другом. Будите верни свом брачном завету у мисли, речи и делу. Сетите се да је Господ рекао: “Љуби жену своју свим срцем својим, и уз њу приањај и ни уз једну другу” (УИС 42:22). Израз “ни једну другу” подучава да ни једна особа, активност или посед не треба никада да предњачи над односом са вашим супружником.

Клоните се свега што вас може одвести у неверство на било који начин. Порнографија, неморалне мисли, или кокетирање нагришће ваш карактер и ударити у ваш брачни темељ.

Заједно радите на вођењу својих финансија. Сарађујте у учвршћивању и вођењу буџета. Дисциплинујте се при трошењу, и избегавајте оков дуга. Мудро управљање новцем и ослобођеност од дуга доприносе миру у дому.

Усмерите своје животе ка јеванђељу Исуса Христа. Помозите једно другом да држите савезе које сте склопили. Присуствујте црквеним састанцима и идите у храм заједно. Проучавајте Писма заједно. Клекните заједно у молитви на почетку и на крају сваког дана како бисте захвалили Небеском Оцу једно за друго, и будите јединствени у молитви за Његове благослове над вашим животима, вашим домовима, вашим вољенима, и вашим праведним жељама. Тада ће вас Бог водити, а ваш свакодневни разговор са Њим донеће мир и радост који не могу доћи ни на један други начин. Ваше друштво ће

током година постати слађе; ваша љубав ће ојачати. Ваше разумевање једног за друго ће расти.

Додатне препоруке: 1. Књига Мојсијева 1:27-28; 2:18, 21-24; 1. Посланица Коринћанима 11:11; Ефесцима посланица 5:22-33; Мојсије 2:27-28; 3:18, 21-24

Такође видети Чедност, Развод; Породица; Храмови; Јединство

Бушење тела

Пророци последњих дана снажно се одупиру бушењу тела осим из медицинских разлога. Ако девојке или жене пожелеле да пробуше своје уши, допуштено је да носе само један пар скромних минђуша.

Они који одаберу да не поштују овај савет показују мањак поштовања према себи и према Богу. Они ће једног дана зажалити због своје одлуке.

Апостол Павле је подучавао о значају наших тела и опасности њиховог намерног скрнављења: “Не знате ли да сте ви црква Божија, и Дух Божји живи у вама? Ако поквари ко цркву Божију, поквариће њега Бог: јер је црква Божија света, а то сте ви” (Коринћанима посланица прва 3:16-17).

Такође видети Скромност; Тетоважа

Вера

Апостол Павле је подучавао да је “вера тврдо чекање онога чему се надамо и доказивање онога што не видимо” (Јеврејима посланица 11:1; видети фусноту б). Алма је изнео сличну изјаву: “Ако, дакле, веру имаш, надаш се ономе што не видиш, а што је истинито” (Алма 32:21).

Вера је начело поступка и моћи. Кад год радите у правцу вредног циља ви примењујете веру. Показујете вашу наду у нешто што још увек не можете видети.

Вера у Исуса Христа

Да би вас вера довела спасењу мора бити усредсређена на Господа Исуса Христа (видети Дела апостолска 4:10-12; Мосија 3:17; Морони 7:24-26; Чланци вере 1:4). Веру у Христа можете примењивати када сте уверени да Он постоји, исправност идеје о Његовом карактеру, и сазнање да настојите да живите према Његовој вољи.

Имати веру у Исуса Христа значи потпуно се ослободити на Њега - веровати у Његову неограничену моћ, мудрост и љубав. Она садржи веру у Његова учења. Она значи веровање да иако ви не разумете све ствари, Он разуме. Запамтите да пошто је Он доживео све ваше патње, невоље и болести, Он зна како да вам помогне да се издигнете изнад ваших свакодневних тешкоћа (видети Алма 7:11-12; УИС 122:8). Он је “надвладао свет” (Јев. по Јовану 16:33) и припремио пут да примите вечни живот. Он је увек спреман да вам помогне док се сећате Његове молбе: “Гледајте к мени у свакој мисли! Не сумњајте, не бојте се” (УИС 6:36).

Живети по вери

Вера је много више него пасивно веровање. Своју веру изражавате кроз дело - начином на који живите.

Спаситељ је обећао: “Имаднете ли вере у ме, имате моћ да чините све што је по моме корисно” (Морони 7:33). Вера у Исуса Христа може вас подстаћи да следите Његов савршени пример (видети Јев. по Јовану 14:12). Ваша вера може вас навести да чините добра дела, слушате заповести и покајете се за своје грехе (видети Посланица Јаковљева 2:18; 1. Нефи 3:7; Алма 34:17). Ваша вера може вам помоћи да савладате искушење. Алма је саветовао свог сина Хеламана: “Учи их да се одупру свакој напасти ђаволској, с вером својом у Господа Исуса Христа” (Алма 37:33).

Господ ће учинити моћна чуда у вашем животу према вери вашој (видети 2. Нефи 26:13). Вера у Исуса Христа вам помаже да примите духовно и физичко исцељење кроз Његово помирење (видети 3. Нефи 9:13-14). Када дођу тешкоће, вера вам може дати снагу да кренете напред и да се храбро суочите са невољама. Чак и када се будућност чини неизвесном, ваша вера у Спаситеља може вам дати мир (видети Римљанима посланица 5:1; Хеламан 5:47).

Увећање ваше вере

Вера је дар од Бога, али веру морате неговати да би остала чврста. Вера је попут мишића ваше руке. Ако га вежбате постаће снажан. Ако га ставите у повез и ту оставите, постаће слаб.

Дар вере можете неговати молећи се Небеском Оцу у име Исуса Христа. Док изражавате своју захвалност Оцу и док Му се молите за потребне благослове за вас и друге, прићи ћете Му ближе. Прићи ћете ближе Спаситељу, чије помирење вам омогућава да молите за милост (видети Алма 33:11). Такође ћете бити пријемчиви тихом вођству Светог Духа.

Своју веру можете ојачати држањем заповести. Попут свих благослова од Бога вера се добија и увећава кроз појединачну послушност и праведно деловање. Уколико пожелите да обогатите своју веру до највишег могућег степена, морате држати савезе које сте склопили.

Такође можете развити своју веру проучавањем Писама и речи пророка последњих дана. Пророк Алма је подучавао да реч Божја помаже јачању вере. Упоређујући реч са семеном, он је рекао да “зажелети веровати” може вас повести да “дате место” речи да буде “засађена у срцу вашем”. Тада ћете осетити да је реч добра, јер ће почети да шири вашу душу и просветљава ваше разумевање. То ће ојачати вашу веру. Док настављате да негујете реч у

Већа за Црквену дисциплину

свом срцу, “са марљивошћу великом, и стрпљивошћу, ишчекујући плод његов, ухватиће она корена, и гле, биће то стабло што узраста у живот вечни”. (Видети Алма 32:26–43.)

Додатне напомене: Посланица Јеврејима 11; Јаков 1:5-6; 2:14-26; Етер 12:4-27; Морони 7:20-48; УИС 63:7-11; 90:24

Такође видети Крштење; Бог Отац; Исус Христ; Покајање

Већа за Црквену дисциплину

Бискупи и председници огранка, округа, мисије и председници подручја имају одговорност да помажу члановима да кроз покајање савладају преступ. Најозбиљнији преступи као што су озбиљно кршење грађанског закона, злостављање супружника, злостављање детета, прељуба, разврат, силовање и инцест често захтевају званичну црквену дисциплинску меру. Званична црквена дисциплинска мера може садржати смањење црквених привилегија чланова или губитак црквеног чланства.

Процес званичног дисциплинског поступка почиње када председавајући свештенички вођа позове на дисциплински савет. Сврха дисциплинских савета је да спасавају душе од преступа, заштите невине, и сачувају чистоту, целовитост и добро име Цркве.

Црквени дисциплински поступак је надахњујући процес који траје одређени временски период. Кроз тај процес и кроз помирење Исуса Христа, члан може примити опрост греха, повратити духовни мир и стећи снагу како би избегао преступ у будућности. Црквени дисциплински поступак није крај процеса. Створен је да помогне деци Небеског Оца да истрају у својим напорима ка повратку у потпуно чланство и потпуне благослове Цркве. Жељени резултат је да та особа начини све потребне промене како би се у потпуности покајала.

Такође видети Праштање; Покајање

Већа седамдесторице (видети Црквена администрација)

Веће (видети Свештенство)

Веће дванаесторице апостола (видети Црквена администрација)

Вечни живот

Господ је објавио: “То је дело моје и слава моја - остваривати бесмртност и живот вечни за човека” (Мојсије 1:39). Бесмртност значи живети заувек као ускрсло биће. Кроз помирење Исуса Христа сви ће примити овај дар. Вечни живот или узвишење значи наследити место у највишем степену небеског краљевства, где ћемо живети у Божјој присутности и наставити као породице (видети УИС 131:1-4). Попут бесмртности, овај дар је могућ кроз помирење Исуса Христа. Он, међутим, значи наше “покоравање јеванђеоским законима и уредбама” (Чланци вере 1:3).

Остати на стази ка вечном животу

Када сте крштени и примили дар Светог духа, кренули сте стазом која води ка вечном животу. Пророк Нефи је подучавао:

“Врата кроз која вам је улазити, обраћење је и крштење водом. А тада долази отпуст греха ваших огњем и Духом Светим.

И тад сте ви на том равном и узаном путу што води у живот вечни. Да, уђосте кроз врата, учинисте по заповедима Оца и Сина и примисте Духа Светога који сведочи о Оцу и Сину да се испуни обећање што га даде, да ћете га примити, уђете ли тим путем” (2. Нефи 31:17-18).

Нефи је нагласио да када смо ушли на овај “раван и узан пут”, морамо издржати до краја у вери:

“Кад стигосте на тај раван и узан пут, питам се, је ли све учињено? Гле, кажем вам: Није, јер ви стигосте дотле једино по речи Христовој с непоколебљивом вером у њ, ослањајући се посвему на заслуге онога који је кадар спасити.

Морате стога хрлити напред с постојаношћу у Христу, имајући савршен одсјај наде и љубави према Богу и свим људима. Будете ли, дакле, хрлили напред, гостећи се речју Христовом и устрајете ли до свршетка, гле, овако говори Отац: Имаћете живот вечни” (2. Нефи 31:19-20).

Сада када сте крштени и потврђени ваш напредак ка вечном животу у многоме зависи од вашег примања других обреда спасења: за мушкарце, заређење у Мелхиседеково свештенство; за мушкарце и жене, храмско даривање и брачно печатење. Када примате ове обреде и држите савезе који их прате, ви се припремате да наследите највиши степен небеске славе.

У вашем домету

Док размишљате о свом напретку на “равном и узаном путу”, будите сигурни да вам је вечни живот на дохват руке. Господ жели да му се вратите, и никада неће тражити ништа што не можете испунити. Све Његове заповести су срачунате да донесу срећу. Када примењујете веру и служите Му свом својом силом, Он вам даје снагу и обезбеђује начин да остварите све што вам Он заповеди (видети 1. Нефи 3:7). Запамтите да, док улажете свој највећи напор и кајете се за своје грехе, помирење Исуса Христа ће надокнадити ваше слабости, безакоња, повреде и боли које сте доживели у овом животу: “Знамо да се након свега што учинити можемо, спасавамо милошћу” (2. Нефи 25:23).

Додатне препоруке: Јев. по Јовану 3:16; 17:3; 2. Нефи 9:39; Морони 7:41; УИС 14:7; 50:5

Такође видети Помирење Исуса Христа; Милост; Краљевства славе

Влада (*видети* цивилна влада и закон)

Врући напици (*видети* Реч мудрости)

Врховне власти (*видети* Црквена администрација)

Гарменти (*видети* Храмови)

Грех

Када упорно одбацујемо Божје заповести, ми чинимо грех. Ми такође чинимо грех када пропустимо да делујемо праведно упркос нашем знању о истини (*видети* Посланица Јаковљева 4:17).

Господ је рекао да Он “не може гледати на грех ни с најмањом мером попустљивости” (УИС 1:31). Последица греха је повлачење Светог Духа и, у вечности, немогућност да боравимо у присутности нашег Небеског Оца, јер “ништа нечисто не може код Бога боравити” (1. Нефи 10:21).

Сви ми смо прекршили заповести или пропустили да делујемо према нашем сазнању о истини. Апостол Јован је подучавао: “Ако речемо да греха немамо, себе варамо, и истине нема у нама. Ако признајемо грехе своје, [Исус Христ] веран је и праведан да нам опрости грехе наше, и очисти нас од сваке неправде” (1. Посланица Јованова 1:8-9). Кроз помирење Исуса Христа можемо се покајати и примити опрост наших греха.

Додатне препоруке: Римљанима посланица 3:23; 6:23; Алма 5:41-42; 11:37; Хеламан 5:10-11; УИС 82:1-3; 88:34-35

Такође видети Помирење Исуса Христа; Смрт, духовна; Праштање; Правда; Милост; Послушност; Покајање; Искушење

Дар Светог Духа (*видети* Свети Дух)

Даривање (*видети* Храмови)

Дарови Духа (видети Духовни дарови)

Десет заповести

Десет заповести су вечна јеванђеоска начела која су потребна за наше узвишење. Господ их је открио Мојсију у древна времена (видети 2. књига Мојсијева 20:1-17), и поново их изнео у откривењима последњих дана (видети УИС 42:18-29; 59:5-13; 63:61-62). Десет заповести су витални део јеванђеља. Послушност овим заповестима трасира пут послушности другим јеванђеоским начелима.

Следећи преглед Десет заповести садржи кратка објашњења о томе како се она настављају примењивати у нашим животима данас:

1. “Немој имати других Богова уза ме” (2. књига Мојсијева 20:3). Ми треба да “све чинимо с оком упртим једино на славу Божју” (УИС 82:19). Треба да волимо и служимо Господа свим срцем, моћу, умом и снагом (видети 5. књига Мојсијева 6:5; УИС 59:5).
2. “Не гради себи лика резана” (2. књига Мојсијева 20:4). У овој заповести Господ проклиње клањање идолима. Идолопоклонство може имати много облика. Неки се људи не клањају пред резаним ликовима или киповима, али уместо тога замењују живог Бога другим идолима, као што је новац, материјална добра, идеје или углед. У њиховим животима “Благо им је бог њихов” – бог који “ће с њима пропасти” (2. Нефи 9:30).
3. “Не узимај узалуд имена Господа Бога својега” (2. књига Мојсијева 20:7). За објашњење ове заповести видети “Светогрђе”, од 128-129. стране.
4. “Сећај се дана од одмора да га светкујеш” (2. Књига Мојсијева 20:8). За објашњење ове заповести видети “Шабат”, од 145-147. стране.

5. “Поштуј оца својега и матер своју” (2. Књига Мојсијева 20:12). Ово је заповест која остаје обавезна чак и када одрастемо. Увек морамо пронаћи начина да поштујемо своје родитеље.
6. “Не убиј” (2. Књига Мојсијева 20:13). За објашњење како се ова заповест односи на оне од којих се тражи да иду у рат видети “Рат”, од 183-184. стране.
7. “Не чини прељубе” (2. Књига Мојсијева 20:14). У откривењу последњих дана Господ је проклео не само прељубу него и “ништа слично томе” (УИС 59:6). Блуд, хомосексуалност и други сексуални греси су кршење седме заповести. За додатна објашњења видети “Чедност”, од 29-33. стране.
8. “Не кради” (2. књига Мојсијева 20:15). Крађа је облик непоштења. За објашњење поштења видети 84. страну.
9. “Не сведочи лажно на ближњега свога” (2. Књига Мојсијева 20:16). Лажно сведочење је други облик непоштења. За објашњење поштења видети 84. страну.
10. “Не пожели ишта од ближњега свога” (2. Књига Мојсијева 20:17). Жудња или завист према нечем што припада другом оштећује душу. Она може разорити наше мисли и заразити нас трајном несрећом и незадовољством. Она често води ка другим гресима и финансијским задужењима.

Иако већина од десет заповести наводи ствари које не треба да радимо, оне такође представљају оно што *треба* да радимо. Спаситељ је сажео десет заповести у два начела - љубав према Господу и љубав према ближњима:

“Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мисли својом.

Ово је прва и највећа заповест.

Десетина

А друга је као и ова: љуби ближњега својега као самога себе” (Јев. по Матеју 22:37-39).

Додатне препоруке: Мосија 12:33-36; 13:11-24

Такође видети Избор; Чедност; Поштење; Послушност; Светогрђе; Побожност; Шабат; Рат; Богоштовање

Десетина

Један од благослова чланства у Цркви Исуса Христа светаца последњих дана је привилегија плаћања десетине. Живећи по закону десетине, ви учествујете у изградњи краљевства Божјег на земљи.

Дефиниција и сврха десетине

Да бисте платили пуну десетину, ви дајете десети део ваших прихода Господу кроз Његову Цркву. Ви предајете своју десетину члану бискупства или председништву огранка.

Локалне вође шаљу средства директно у седиште Цркве, где једно веће одређује конкретне начине за употребу ових светих фондова. Ово веће се састоји од Првог председништва, Већа дванаесторице апостола и Председавајућег бискупства. Делујући према откривењу, они доносе одлуке како их Господ води. (Видети УИС 120:1.)

Фондови десетине се увек користе у Господње сврхе - за градњу и одржавање храмова и састајалишта, подупирање мисионарског рада и бригу о раду Цркве широм света.

Благослови плаћања пуне десетине

Закон десетине захтева жртву, али ваша послушност овом закону доноси благослове који су већи од било чега што сте дали. Пророк Малахија је подучавао:

“Донесите све десетке у спреме да буде хране у мојој кући, и окушајте ме у том, вели Господ над војскама, хоћу ли вам отворити уставе небеске и излити благослов на вас да вам буде доста” (Малахија 3:10).

Ови благослови долазе свима који плаћају пун десети део од својих прихода, чак и када је сума веома мала. Док сте послушни овом закону, Господ ће вас благословити и духовно и физички.

Склапање завета за плаћање десетине

Уколико нисте установили модел доследног плаћања десетине, ви можете имати тешкоћу да поверујете како себи можете приуштити одрицање од десетог дела ваших прихода. Али верни платиоци десетине уче да не могу приуштити себи да *не* плате десетину. На веома јасан и диван начин небески прозори се отварају и благослови се изливају на њих.

Сетите се да плаћање десетине нема много везе са новцем колико има са вером. Имајте поверења у Господа. Он је дао заповест нама на корист, и Он је дао обећање које иде уз то. Тражите снагу у вери Нефија, који је рекао: “Будимо верни у држању заповести Господњих, јер, гле, моћнији је он од целе земље” (1. Нефи 4:1).

Такође видети Пост и посни приноси

Драгоцени бисер *(видети* Писма)

Државна влада и закон

Одсек 134 Учења и савеза износи оно што верују свеци последњих дана “у вези земаљских власти и закона у опште” (УИС 134, део наслова). Одсек садржи следеће изјаве:

“Верујемо да је Бог установио власти на корист човеку, и да он људе сматра одговорнима за дела према

њима, и у вези са доношењем закона и њиховим спровођењем на добробит и сугурност друштва.

Верујемо да су сви људи обавезни прихватити и подржати власти места у којем бораве, све док их закони тих власти штите у њиховим урођеним и неотуђивим правима, те да су устанак и буна нешто недолично било којем грађанину који је тако заштићен, и да га доследно томе треба казнити. И да све власти имају право применити такве законе који су по њиховом суду најуспешнији да осигурају јавно добро, но, уједно сматрајући светом слободу савести.

Верујемо да сваки човек треба бити поштован на свом положају, управљачи и надлежни као такви, јер су постављени ради заштите невиних и кажњавања кривих; и да сви људи дугују поштовање и подложност законима јер би без њих неред и насиље потиснуло мир и склад; јер су људски закони установљени с изричитим циљем усклађивања наших интереса као појединаца и народа, између човека и човека. А Божански су закони дати с неба, прописују правила духовне природе, за веру и богоштовље, а човек за једне и друге има одговарати своје Створитељу" (УИС 134:1, 5-6).

Кључни елеменат одвајања цркве и државе је државна одговорност да допусти слободу вероисповести. Пророци последњих дана подржавају ово начело, како је то наведено у једанаестом чланку вере: "Истичемо право да Свемогућег Бога поштујемо према гласу своје савести; свим пак људима признајемо то право, нек поштују кога желе, где желе и како желе." Сагласно одвајању цркве и државе, Црква не прихвата ни једну политичку партију или кандидата. Она не дозвољава употребу својих зграда и добара у политичке сврхе. Црква не учествује у политици осим ако је морално питање спорна тачка, и у том случају Црква ће често давати изјаве.

Иако Црква остаје политички неутрална, црквене вође подстичу чланове појединце да се укључе као

грађани. Као светац последњих дана требало би да разумете своје место и положај у земљи у којој живите. Учите о историји, баштини и законима земље. Уколико имате прилику да гласате и учествујете у државним стварима, будите активно укључени у подржавање и одбрану начела истине, праведности и слободе.

Додатне препоруке: УИС 98:10; Чланци вере 1:12

Дроге (видети Реч мудрости)

Други долазак Исуса Христа

Када се Исус Христ уздигао на небо на крају Своје смртничке службе, два анђела су објавила Његовим апостолима: “Овај Исус који се од вас узе на небо тако ће доћи као што видесте да иде на небо” (Дела апостолска 1:11). Када Спаситељ поново дође, доћи ће у моћи и слави да тражи земљу за своје краљевство. Његов други долазак означиће почетак хиљадугодишњице.

Други долазак ће бити страшно, жалосно време за опаке, али ће бити и дан мира и победе за праведне. Господ је изјавио:

“Јер они који су мудри, и који примише истину, и прихватише Светога Духа за вођу свога, и не дадоше се обманути - заиста, кажем вам, неће они бити посечени и бачени у ватру, него ће опстати у тај дан.

И земља ће им се дати за баштину, и они ће се множити и јачати, а деца ће им расти без греха на спасење.

Јер Господ ће бити у средини њиховој, и слава његова биће над њима, и он ће им бити краљ и законодавац” (УИС 45:57-59).

Господ није тачно открио када ће опет доћи: “Ни час ни дан ниједном човеку није познат, па ни анђелима на небу, и неће они то знати докле год не дође” (УИС 49:7). Али је открио Својим пророцима догађаје и знаке који

ће претходити Његовом другом доласку. Међу прореченим догађајима и знацима су:

- Отпад од јеванђеоске истине (видети Јев. по Матеју 24:9-12; 2. Посланица Солуњанима 2:1-3).
- Обнова јеванђеља, укључујући обнову Цркве Исуса Христа (видети Дела апостолска 3:19-21; Књига Откривења 14:6-7; УИС 45:28; 133:36).
- Обнова свештеничких кључева (видети Малахија 4:5-6; УИС 110:11-16).
- Излазак Мормонове књиге (видети Исаија 29:4-18; 3. Нефи 21:1-11).
- Проповедање јеванђеља широм света (видети Јев. по Матеју 24:14).
- Време опакости, рат, и буна (видети Јев. по Матеју 24:6-7; 2. Тимотеју посланица 3:1-7; УИС 29:17; 45:26-33; 88:91).
- Знаци на небу и на земљи (видети Јоил 2:30-31; Јев. по Матеју 24:29-30; УИС 29:14-16; 45:39-42; 49:23; 88:87-90).

Не брините се за тачно време Спаситељевог другог доласка. Уместо тога, живите тако да будете спремни кад год да Он дође. Док опажате несреће у овим последњим данима, сетите се да праведни не треба да се плаше другог доласка нити знакова који му претходе. Спаситељеве речи Његовим апостолима односе се и на вас: “Не узнемирујте се, јер кад се све то збуди, знадете да ће се испунити обећања која су вам дана” (УИС 45:35).

Додатне препоруке: Јев. по Луци 21:34-36; 2. Посланица Петрова 3:10-14; УИС 133:42-52; Џозеф Смит-Матеј

Такође видети Хиљадугодишњица; План спасења; Знаци

Дуван (видети Реч мудрости)

Дуг

Кроз пророка Џозефа Смита Господ је једном рекао групи светаца: “Воља је моја да платите све дугове своје” (УИС 104:78). Још од раних дана Цркве пророци Господњи су нас често упозоравали да избегавамо окове дуга.

Једна од великих опасности дуга је камата која иде уз њега. Неки облици кредита, као што су кредитне картице, имају посебно високе каматне стопе. Када једном доспете у дуг ви откривате да камата нема милости. Она наставља да се гомила без обзира на вашу ситуацију - без обзира да ли сте запослени или сте без посла, болесни или здрави. Она никада не одлази све док дуг није исплаћен. Не будите обманути кредитним понудама, чак и када оне дуг учине привлачним обећавајући ниске каматне стопе или одређен период времена без камате.

Погледајте стање ваших финансија. Дисциплинујте себе у куповинама, избегавајући дуг колико год можете. У већини случајева дуг можете избећи управљајући мудро својим средствима. Ако се изложите дугу у разумном износу како бисте купили скроман дом или завршили своје школовање, радите како бисте га отплатили што је пре могуће и ослободили се окова. Када сте отплатили своје дугове и накупили нешто уштеђевине бићете спремни за финансијске олује које вам се могу појавити на путу. Имаћете склониште за своју породицу и мир у свом срцу.

Додатне препоруке: Јев. по Луци 16:10-11; УИС 19:35

Дух

Ви сте духовна деца Небеског Оца и постојали сте као духови пре него што сте рођени на земљи. За време вашег живота на земљи ваш дух је смештен у ваше физичко тело, које је рођено од смртних родитеља.

Из Писама сазнајемо о природи наших душа. Сазнајемо да “сваки је дух твар, но он је изврснији и чистији, и може се приметити једино чистим очима” (УИС 131:7). Читамо да је “дух човеков у прилици његове особе, а тако и дух животиње и сваког другог створа што га Бог створи” (УИС 77:2; такође видети Етер 3:7-16).

Писма такође подучавају да у време физичке смрти дух не умире. Он се одваја од тела и живи и постсмртном свету духова. У време ускрснућа, дух се поново сједињује са телом, “да се више никад не одеде, а целина ће постати духовна и бесмртна” (Алма 11:45).

Додатне препоруке: Римљанима посланица 8:16-17; 2. Нефи 9:10-13; УИС 93:29, 33

Тakoђе видети План спасења; Ускрснуће; Дух

Дух Господњи (*видети* Свети дух; Светлост Христова)

Дух истине (*видети* Свети дух)

Духовна смрт (*видети* Смрт, духовна)

Духовна тамница (*видети* Смрт, физичка; Пакао; Рај)

Духовни дарови

Духовни дарови су благослови или способности дате моћу Светог Духа. Бог даје барем један од ових дарова сваком верном члану Цркве. Када примите ове дарове они ће вас ојачати и благословити вас појединачно и помоћи вам да служите другима. (Видети УИС 46:8-12.) Писма подучавају о многим даровима Духа:

- Сазнање “да је Исус Христ Син Божји, и да је Он био разапет за грехе света” (УИС 46:13).
- Способност да верујемо речима оних који сведоче о Исусу Христу (видети УИС 46:14).

- Сазнање о “разликама управљања” (УИС 46:15; такође видети 1. Посланица Коринћанима 12:5). Овај дар се користи у управљању и вођењу Цркве.
- Сазнање о “разноликости у деловању”, које нам помаже да разлучимо да ли учење или утицај долази од Бога или из неког другог извора (УИС 46:16; такође видети 1. Посланица Коринћанима 12:6-7).
- Дар “речи мудрости” (1. Посланица Коринћанима 12:8; УИС 46:17). Ово се не односи на закон који познајемо као Реч мудрости. Заправо, то је дар мудрости - способност да користимо знање на праведан начин.
- Дар “речи сазнања” (1. Посланица Коринћанима 12:8; УИС 46:18).
- Способност да подучавамо моћу Светог Духа (видети Морони 10:9-10; такође видети УИС 46:18).
- Дар вере (видети 1. Посланица Коринћанима 12:9; Морони 10:11).
- Дар “да имамо веру да будемо исцељени” (УИС 46:19).
- Дар “да имамо веру да исцељујемо” (УИС 46:20; такође видети 1. Посланица Коринћанима 12:9; Морони 10:11).
- “Чињење чудеса” (1. Посланица Коринћанима 12:10; УИС 46:21; такође видети Морони 10:12).
- Дар пророштва (видети 1. Посланица Коринћанима 12:10; Морони 10:13; УИС 46:22). Јован љубљени подучавао је да је “сведочанство Исусово Дух пророштва” (Књига Откривења 19:10).
- “Гледање анђела и послуживање духовима” (Морони 10:14).

Душа

- “Разликовање духова” (1. Посланица Коринћанима 12:10; УИС 46:23).
- Дар да говоримо различите језике (видети 1. Посланица Коринћанима 12:10; Морони 10:15; УИС 46:24).
- Дар “тумачења језика” (1. Посланица Коринћанима 12:10; УИС 46:25; такође видети Морони 10:16).

Ови духовни дарови и други, наведени у Писмима, само су неки примери многобројних дарова Духа. Господ вас може благословити и на друге начине у зависности од ваше верности и ваших потреба и потреба оних које служите. Он нам је заповедио да марљиво радимо како бисмо примили духовне дарове:

“Чувајте се, дакле, да не будете преварени. А да преварени не будете, тражите ревносно најбоље дарове, сећајући се увек због чега се они дају.

Јер заиста, кажем вам, дају се на корист оних који ме љубе и држе све заповести моје, и онога који то настоји чинити, да свима буде на корист који траже или који питају од мене” (УИС 46:8-9; такође видети стих 26).

Додатне препоруке: 1. Посланица Коринћанима 13; 14:1-33; Морони 10:17-25; УИС 46:27-33; Чланци вере 1:7

Такође видети Свети Дух; Откривење

Душа

Израз *душа* користи се у Писмима на два начина. Први, дух који је сједињен са физичким телом, било у овоземаљском животу или после ускрснућа, зове се душа (видети УИС 88:15-16). Други, наш дух се понекад назива душом (видети Алма 40:15-18; Абрахам 3:23).

Такође видети План спасења; Ускрснуће; Дух

Ђаво (видети Сотона)

Ђакон (видети Ароново свештенство; Свештенство)

Жртва

Жртвовати се значи одрећи се нечега што ценимо зарад нечега веће вредности. Као свеци последњих дана имамо прилику да жртвујемо овоземаљске ствари за Господа и Његово краљевство. Чланови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана треба да су вољни да поднесу сваку жртву коју Господ затражи. Да се од нас не тражи жртвовање, никада не бисмо били у стању да развијемо веру потребну за вечно спасење.

Помирење Исуса Христа је велика и вечна жртва као средиште јеванђеља (видети Алма 34:8-16). Пре него што је Спаситељ извео помирење Његов заветни народ жртвовао је животиње као симбол Његове жртве. Таква пракса помогла им је да гледају унапред ка помирењу (видети Мојсије 5:4-8). Заповест да понудимо животињу за жртву завршила се смрћу Исуса Христа. У Цркви данас узимамо причест у спомен на Спаситељевоу жртву помирења.

Поред сећања на жртву помирења Исуса Христа, треба да понудимо сопствену жртву: “скрушено срце” и “дух раскајан”. Спаситељ је рекао: “Више ми не приносите проливање крви; да, жртве ваше и паљенице ваше нека престану ... Приносите ми за жртву срце скрушено и дух раскајан. И ко год ми приђе срца скрушена и духа раскајана, крстићу га огњем и Духом Светим” (3. Нефи 9:19-20).

Имати срце скрушено и дух раскајан значи бити понизан и пријемчив за вољу Божју и савет оних које је он позвао да воде Његову Цркву. То такође значи осетити дубоку тугу због греха и искрену жељу да се покајемо. Пророк Лехи нагласио је значај давања такве жртве: “Гле, (Христ) себе приноси као жртву за грех, да одговори циљевима закона, за све оне који имају срце скрушено и

дух раскајан. И циљеви закона не могу бити доступни ником другом” (2. Нефи 2:7). Уколико не понудимо као жртву “срце скрушено” и “дух раскајан”, не можемо у потпуности примити благослове који долазе кроз помирење.

Ако сте вољни да се жртвујете како је Господ заповедио, бићете од Њега прихваћени. Он је подучавао: “Сви ... који познају срце своје, поштени су, и скрушени су, и духа су раскајана, и вољни су опслуживати савезе своје уз жртву - да, сваку жртву коју ја, Господ заповедим - они су ми мили” (УИС 97:8). Са вечном перспективом, ви можете видети да одрицање од овоземаљских ствари у ствари није никакво жртвовање. Благослови које приimate већи су од свега чега се одричете.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 19:16-22; УИС 59:8

Такође видети Помирење Исуса Христа; Љубав; Послушност; Покајање; Причест; Служба

ЗАВИСНОСТ (*видети* Коцкање; Порнографија; Реч мудрости)

Захвалност

Господ је обећао: “А ко прима све са захваљивањем, постаће славан” (УИС 78:19). Захвалност је став који уздиже и оплемењује. Вероватно можете рећи из искуства да сте срећнији када имате захвалност у свом срцу. Када сте захвални не можете бити огорчени, прекорни, или сиромашни духом.

Будите захвални за дивне благослове који су ваши. Будите захвални за невероватне могућности које имате. Будите захвални за своје родитеље. Покажите им своју захвалност. Захвалите својим пријатељима и учитељима. Исажите захвалност свима који вам учине неку услугу или вам помогну на било који начин.

Захвалите вашем Небеском Оцу за Његову доброту према вама. Своју захвалност можете исказати признај-

ући Његову руку у свим стварима, захваљујући Му за све што вам је дао, држећи Његове заповести, и служећи друге. Захвалите му за Његовог Вољеног Сина, Исуса Христа. Исажите захвалност за Спаситељев величанствени пример, за Његова учења, за Његову испружену руку која подиже и помаже, за Његово бесконачно помирење.

Захвалите Господу за Његову обновљену Цркву. Захвалите Му за све што вам она нуди. Захвалите му за пријатеље и породицу. Нека вас дух захвалности усмерава и благослови ваше дане и ноћи. Радите на томе да budete захвални. Открићете да то доноси дивне резултате.

Додатне препоруке: Псалам 100:3-4; Јев. по Луци 17:11-19; Мосија 2:19-22; Алма 34:38; УИС 59:7

Збрињавање

Сваки члан Цркве има две основне дужности код збрињавања: да постане самосталан и да се брине о сиромашнима и онима у потреби.

Родитељи имају свету одговорност да брину о физичком и духовном збрињавању своје деце. Како деца расту постају одговорнија за сопствено збрињавање. Родитељи треба да их подуче основним начелима збрињавања, помажући им да се припреме да буду самостални и побрину се за сопствене породице у будућности. Родитељи такође могу дати деци прилике да помогну сиромашнима и онима у потреби.

Ако сте одрасли члан Цркве, сваки од следећих савета односи се директно на вас. Уколико сте младић или девојка, многи од ових савета се односе и на вас, чак и када још увек у великој мери зависите од својих родитеља.

Постати самосталан

Одговорност за вашу социјалну, емоционалну, духовну, физичку и економску добробит почива прво, на

вама самима, друго, на вашој породици, треће, на Цркви. Под надахнућем од Господа и сопственим радом, треба да обезбедите себе и своју породицу духовним и физичким животним потребама.

Када сте самостални у стању сте да се боље старате о себи и својој породици. Спремни сте да издржите у време тешкоћа, а да не зависите од других.

Самостални можете постати (1) користећи прилике за образовање; (2) упражњавајући здрава начела у исхрани и хигијени; (3) припремајући се за добијање одговарајућег запослења; (4) складиштењем залиха хране и одеће до мере коју допушта закон; (5) управљајући мудро својим средствима, укључујући плаћање десетине и приноса и избегавање задужења; и (6) развијајући духовне, емоционалне и социјалне снаге.

Да бисте постали самостални морате бити вољни да радите. Господ нам је заповедио да радимо (видети 1. Књига Мојсијева 3:19; УИС 42:42). Частан посао је основни извор среће, сопствене вредности и напретка.

Ако некада нисте у стању да подмирите основне потребе сопственим напором или уз подршку чланова породице, Црква може бити у стању да помогне. У таквим ситуацијама Црква често пружа потпору у основним животним потребама како бисте ви и ваша породица поново постали самостални.

Брига о сиромашнима и онима у невољи

Господ је увек заповедао Свом народу да брине о сиромашнима и онима у невољи. Он је рекао: “Морате похађати сиромаше и потребне и помоћи да им буде лакше” (УИС 44:6). Такође је заповедио: “У свему се спомените сиромаша и потребних, болесника и уцвельених, јер ко то не чини, тај није ученик мој” (УИС 52:40).

О сиромашнима и онима у невољи можете бринути на много начина. Важан начин је кроз пост и давање посног приноса, који бискуп или председник огранка

користи да би помогао члановима одељења или огранка који пате од сиромаштва, болести или других тешкоћа. Такође можете дати своје време и поделити своје таленте. Можете служити бескућнике, инвалиде, удовице и друге у свом комшилуку и заједници.

Поред пружања неге онима у невољи на локалном и појединачном нивоу, Црква без обзира на веру, досеже до људи широм света који подносе природне непогоде, сиромаштво, болест и друге кризе. Црква обезбеђује основне животне потребе како би помогла породицама и појединцима да се опораве и раде на осамостаљивању. Донације у црквени фонд за стално образовање пружају средства за свеце последњих дана који су прекинули своје даље образовање. Црквени мисионарски сервис добровољно даје своје време и средства за побољшање писмености, промовисање здравља и пружање обуке.

Додатне препоруке: Посланица Јаковљева 1:27; Јаков 2:17-19; УИС 42:31; 104:15-18

Такође видети Пост и посни приноси; Служба

Звездано краљевство (видети Краљевства славе)

Земаљско краљевство (видети Краљевства славе)

Злостављање

Злостављање је поступак других или нас самих на начин који проузрокује повреду или напад. Оно повређује ум и дух а често повређује и тело. Може изазвати збуњеност, сумњу, неповерење и страх. Оно је кршење закона друштва и у потпуној је супротности са Спаситељевим учењима. Господ не одобрава злостављање у било ком облику-психичком, сексуалном, вербалном или емоционалном. Злостављање може довести до црквене казне.

Савет за оног који злоставља

Уколико сте склони злостављању у било ком облику, морате се покајати за свој грех. Молите се Господу да вам опрости. Затражите опроштај од оних које сте повредили. Разговарајте са својим бискупом или председником огранка како би вам могао помоћи кроз процес покајања и, ако је неопходно, помоћи вам да примите додатно саветовање или другу помоћ.

Уколико осећања гнева хране ваше насилничко понашање, научите да савладате своју нарав. Приђите Господу у молитви и молите Га да вам помогне. Са вечним погледом унапред видећете да ваш бес скоро увек долази као одговор на ствари које нису баш значајне.

Уколико сте окривљени за сексуално злостављање, настојте да контролишете свој ум. Сетите се да ваше мисли имају снажан утицај на ваш живот - "човек је оно што у срцу мисли" (Приче Соломунове 23:7). Чувајте се порнографије и свега осталог што би могло подстаћи неморалне сексуалне жеље. Молите се за способност да "крепост краси мисли твоје непрестанце" (УИС 121:45).

Помоћ за жртве злостављања

Уколико сте жртва злостављања, одмах затражите помоћ. Разговарајте са својим свештеничким вођом, обично вашим бискупом или председником огранка али понекад и чланом председништва округа или подручја. Он вам може помоћи да откријете шта да радите.

Будите уверени да нисте ви кривац за штетно понашање других. Ви не треба да осећате кривицу. Уколико сте били жртва силовања или неке друге врсте сексуалног злостављања, било да сте злостављани од познаника, странца или чак члана породице, ви нисте криви за сексуални грех. Знајте да сте невини и да вас ваш Небески Отац воли.

Молите се за мир који долази само кроз Исуса Христа и Његово помирење (видети Јев. по Јовану 14:27; 16:33). Спаситељ је доживео све ваше боли и патње, чак и оне које су други проузроковали, и Он зна како да вам помогне (видети Алма 7:11-12). Уместо да тражите освету радије се усредсредите на оно што можете контролисати, као што је ваш сопствени поглед на живот. Молите се за снагу да праштате онима који су вас повредили.

Наставите да тражите помоћ од вашег свештеничког вође како би вас водио кроз процес емоционалног исцељења. Кроз благослове јеванђеља можете зауставити циклус злостављања и ослободити се патње коју сте доживели.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 18:1-6; УИС 121:34-46

Такође видети Праштање; Покајање

Знаци

Знаци су догађаји или искуства која показују моћ Божју. Они су често чудесни. Они откривају и најављују велике догађаје, као што су Спаситељево рођење и други долазак. Они нас подсећају на савезе које је Господ склопио са нама. Знаци могу, такође, носити сведочанство о божанском позиву или указати на Господње неодобравање.

Неки људи тврде да би веровали у Бога или Његово дело када би били у стању да приме неки знак. Али Господ је рекао: “Вера не долази по знацима, већ знаци прате оне који верују” (УИС 63:9). Такви знаци дају се онима који су верни и послушни како би их ојачали у њиховој вери.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 12:38-39; Јев. по Марку 13:22-27; Јев. по Луци 2:8-17; Алма 30:43-52; Хеламан 14; 3. Нефи 1:13-21; 8:2-25; Етер 12:6; УИС 63:7-12

Такође видети Послушност; Други долазак Исуса Христа

Искушење

Како је апостол Павле пророковао, последњи дани су “времена тешка” (2. Посланица Тимотеју 3:1). Утицај ђавола је распрострањен и привлачан. Али ви можете победити Сотону и превазићи његова искушавања. Небески Отац вам је дао дар избора - моћ да одаберете добро или зло. Можете се “понизити пред Господом, и призивати свето име његово, и бдети и молити се непрестано, да не будете кушани више него што поднети можете” (Алма 13:28). Док с вољом слушате Његове заповести, ваш Небески Отац ће вас ојачати да се одупрете искушењима.

Следећи савет ће вам помоћи да победите искушења:

Усредите свој живот на Спаситеља. Пророк Хеламаман је саветовао своје синове: “Сетите се, сетите да морате сазидати темељ свој на стени - Откупитељу нашем, који је Христ, Син Божји; да ђаво кад пошаље своје снажне ветрове, да, своје стреле у вихору, да, кад сав град његов и снажна олуја удари на вас, не узмогне имати никакве моћи над вама да вас повуче у понор беде и бескрајног јада, због стене на којој сте саздани, која је темељ поуздан, темељ на којем људи не падају ако на њему граде” (Хеламаман 5:12).

Молите се за снагу. Када је ускрсли Спаситељ дошао Нефијцима, подучавао је мноштво: “Морате стално бдети и молити да не упаднете у напаст. Сотона, наиме, жели вас имати и решетати вас као пшеницу. Стога се увек морате молити Оцу у име моје” (3. Нефи 18:18-19). У последњим данима дао је сличан савет: “Увек моли да победником изађеш. Да, да победиш Сотону и умакнеш из руку Сотониних слугу што дело његово подржавају” (УИС 10:5).

Свакодневно проучавајте Писма. Док проучавате јеванђеоске истине и примењујете их у свом животу, Господ ће вас благословити моћу да се одупрете искушењу. Нефи је подучавао: “Који год послушају реч Божју и чвр-

сто се ње буду држали, никад неће пропасти; нити их могу савладати напасти, ни ватрене стреле злога да их заслепе и заведу у пропаст” (1. Нефи 15:24; такође видети Хеламан 3:29-30).

Испуните свој живот добротом. Има толико много добра да се изабере да вам није потребно да узимате од зла. Када испуните свој живот добротом, не остављате места за нешто друго.

Избегавајте заводљива места и ситуације. Не можете у потпуности избећи искушења, али можете избегавати места где постоји могућност да budete искушани. Такође можете избегавати неприкладан материјал у часописима, књигама, телевизији, филмовима и музици и на интернету.

Тезите да на друге позитивно утицете. Пре него што је поднео патње у Гетсеманском врту, Спаситељ се молио за своје ученике: “Они нису од света, као ни ја што нисам од света. Не молим те да их узмеш са света, него да их сачуваш од зла. Они нису од света, као ни ја што нисам од света. Посвети их истином својом: реч је твоја истина. Као што си ти мене послао у свет, и ја њих послах у свет” (Јев. по Јовану 17:14-18). Као ученик Исуса Христа у последњим данима, можете бити у свету али “не од света”. Поред личног избегавања искушења, можете утицати на друге да живе добрим и здравим животом. Ви можете поставити праведан пример, бити добар пријатељ, учествовати у служењу заједници, и, ако је прикладно, нека се ваш глас чује у одбрани моралних вредности.

Никада не оклевајте у одлуци да се одупрете искушењу. Настојте да следите Спаситељев пример, који “би подвргнут напастовању, али се на њ не осврну” (УИС 20:22). Када је Сотона кушао Исуса у пустињи, Господ се није никада колебао. Његов одговор је био брз и одлучан: “Иди од мене, сотоно;” (Јев. по Луци 4:8). Вашим праведним мислима, речима и делима можете одговорити на искушења ђаволова са истим убеђењем. “Покорите се

дакле Богу, ... и побећи ће од вас. Приближите се к Богу, и он ће се приближити к вама” (Посланица Јаковљева 4:7-8).

Додатне препоруке: Римљанима посланица 12:21; Ефесцима посланица 6:11-17; Посланица Јаковљева 1:12, фуснота б; УИС 23:1; 31:12; Мојсије 1:12-22

Такође видети Избор; Савест; Пост и посни приноси; Свети Дух; Светлост Христова; Покајање; Сотона

Исус Христ

Првог јануара 2000. године Прво председништво и Веће дванаестиорице апостола издало је следећу декларацију. Насловљена “Христ који живи”, ова декларација износи сведочанство о Господу Исусу Христу и укратко говори о Његовој личности и божанској мисији:

“Док обележавамо рођење Исуса Христа које се догодило пре два миленијума, нудимо вам своје сведочанство о стварности Његовог неупоредивог живота и бескрајној вредности Његове узвишене жртве помирења. Нико други није имао тако дубокоуман утицај на све који су живели или ће тек живети на земљи.

Он је био Велики Јехова Старог Завета, Месија Новог. Под вођством свога Оца, био је творац земље. “Све је кроз Њега постало, и без њега ништа није постало што је постало” (Јев. по Јовану 1:3). Иако безгрешан, био је крштен да би испунио сву праведност. Он “прође чинећи добро” (Дела апостолска 10:38), па ипак би презрен због тога. Његово јеванђеље било је порука мира и добре воље. Усредно је молио све да следе Његов пример. Ходао је путевима Палестине, исцељујући болесне, чинећи да слепи прогледају, и подижући мртве. Подучавао је вечним истинама, стварности нашег предсмртног постојања, сврси нашег живота на земљи, и могућности Божјих синова и кћери у животу који следи.

Установио је причешће као подсетник на Његову узвишену жртву помирења. Био је ухапшен и лажно

оптужен, осуђен да би гомила била задовољена, и кажњен да умре на крсту на Калварији. Дао је свој живот зарад помирења за грехе читавог човечанства. Био је тај величанствени несебични дар у корист свих оних који ће икада живети на земљи.

Свечано сведочимо да Његов живот, који је средиште свеукупне људске историје, нити је почео у Витлејему, нити је окончан на Калварији. Био је Очев Прворођенац, Јединорођенац у телу, Откупитељ света.

Устао је из гроба да би постао “новина онима који умријеше” (1. Посланица Коринћанима 15:20). Као ускрсли Господ, посетио је оне које је волео током живота. Такође је послуживао међу “осталим овцама” (Јев. по Јовану 10:16) у древној Америци. У савременом свету, Он и Његов Отац приказали су се дечаку Џозефу Смиту, најављујући дуго обећавано “раздобље пунине времена” (Ефесцима посланица 1:10).

О живом Христу, пророк Џозеф је записао: “Очи му беху попут жарког пламена, коса на глави беше му бела попут чиста снега, лице му сијаше јаче од сјаја сунчаног, а глас му беше попут хуке великих вода, и то глас Јахвин, што говораше:

“Ја сам први и последњи. Ја сам онај који живи, и онај који убијен беше. Ја сам заговорник ваш код Оца” (УИС 110:3-4).

О Њему је пророк такође изјавио: “А ево, после многих сведочанстава која о Њему беху дата, ово је сведочанство, последње од свих, које ми дајемо о Њему: Да Он живи!

Јер видесмо Га, и то с десна Богу; и чусмо глас где сведочи да је Он Јединорођенац Очев -

Да се по Њему, кроз Њега, и од Њега светови стварају и беху створени, а становници њихови рођени су синови и кћери Богу” (УИС 76:22-24).

Објављујемо речима озбиљности да су Његово свештенство и Његова Црква обновљени на земљи - “нази-

дани на темељу апостола и пророка, где је камен од угла сам Исус Христос” (Ефесцима посланица 2:20).

Ми сведочимо да ће се Он једног дана вратити на земљу. “И јавиће се слава Господња, и свако ће тијело видјети” (Исаија 40:5). Он ће управљати као Краљ над Краљевима и владати као Господ над Господима, и свако ће се колено савити и сваки језик говорити с обожавањем пред Њим. Сви ћемо стајати пред Њим да нам суди према нашим делима и жељама наших срца.

Ми износимо сведочанство, као Његови прописно заређени апостоли - да Исус јесте живи Христ, бесмртни Син Божји. Он је велики краљ Емануило, који данас стоји с десне стране свога Оца. Он је светлост, живот и нада света. Његов пут је стаза која води ка срећи у овом животу и вечном животу у свету који ће доћи. Захвални смо Богу за неупоредиви дар Његовог божанског Сина” (*Ensign*, април, 2000. год., стр. 2-3).

Такође видети Помирење Исуса Христа

Јеванђеље

Јеванђеље је план среће нашег Небеског Оца. Средишње учење јеванђеља јесте помирење Исуса Христа.

Пророк Џозеф Смит је рекао: “Верујемо да су ово темељна начела и уредбе јеванђеља: прво, вера у Господа Исуса Христа; друго, обраћење; треће, крштење урањањем за отпуст греха; четврто, полагање руку за дар Духа Светога” (Чланци вере 1:4). У својој пунини јеванђеље садржи сва учења, начела, законе, обреде и савезе који су нам потребни да бисмо били узвишени у небеском краљевству. Спаситељ је обећао да ако издржимо до краја, верно живећи по јеванђељу, Он ће нас сматрати без кривице пред Оцем на страшном суду (видети 3. Нефи 27:16).

Пунина јеванђеља се проповедала у свим временима када су деца Божја била спремна да га приме. У последњим данима, или расподели пунине времена, јеванђеље је обновљено кроз пророка Џозефа Смита.

Додатне препоруке: Посланица Римљанима 1:16-17; 3. Нефи 27:13-22; УИС 11:24; 39:5-6

Такође видети Помирење Исуса Христа; Крштење; Вера; Свети Дух; Исус Христ; План спасења; Покајање; Обнова јеванђеља

Јединство

Пре Спаситељевог чина помирења, Он се молио за своје ученике, које је слао у свет да подучавају јеванђеље. Такође се молио за оне који ће поверовати у Њега због речи Његових ученика. Он се залагао за јединство: “Да сви једно буду као ти, Оче, што си у мени и ја у теби; да и они у нама једно буду, да и свет верује да си ме ти послао” (Јев. по Јовану 17:21).

Из Његове молитве учимо како нас јеванђеље сједињује са Небеским Оцем и Исусом Христом и једне са другима. Када живимо по јеванђељу, примајући свете обреде и држећи своје савезе, наша природа се мења. Спаситељево помирење нас посвећује, и ми можемо живети у јединству, уживајући мир у овом животу и припремајући се за боравак са Небеским Оцем и Његовим Сином заувек.

Господ је рекао: “Не будете ли једно нисте моји” (УИС 38:27). Можете тражити и подупирати ово правило о јединству у својој породици и у Цркви. Ако сте у браку ви и ваш супружник можете бити уједињени у намери и деловању. Можете допустити својим јединственим квалитетима да вас међусобно употпуне док се заједно суочавате са изазовима и растете у љубави и разумевању. Јединствени можете такође бити и са осталим члановима породице и са члановима Цркве служећи заједно, подучавајући једни друге и охрабрујући једни друге.

Једно можете постати са председником Цркве и другим црквеним вођама док проучавате Његове речи и следите Његов савет.

Док Црква расте широм света, сви свеци последњих дана могу бити уједињени. Наша срца могу бити “повезани у јединству и љубави узајамној” (Мосија 18:21). Ми смо захвални за културне разноликости и појединачне разлике, али такође тражимо “јединство вере” које долази када следимо надахнуте вође и сећамо се да смо сви деца истог Оца (видети Ефесцима посланица 4:3-6, 11-13).

Такође видети Љубав; Брак; Послушност; Служба; Сион

Кафа (*видети* Реч мудрости)

Клетва (*видети* Светогрђе)

Кључеви свештенства (*видети* Свештенство)

Контрола рађања

Када су брачни парови физички способни, имају привилегију да обезбеде смртно тело за духовну децу Небеског Оца. Они имају улогу у великом плану среће, који омогућава Божјој деци да приме физичка тела и искусе овоземаљски живот.

Ако сте у браку, ви и ваш супружник треба да се договорите о својим светим дужностима како би сте донели децу на свет и неговали их у праведности. Док тако чините, размислите о светости и значају живота. Помислите на радост која долази када су деца у дому. Размислите о вечним благословима који долазе са поседовањем доброг потомства. Са сведочанством о овим начелима, ви и ваш супружник бићете спремни да уз молитву одлучите колико деце ћете имати и када. Такве одлуке су између вас двоје и Господа.

Док се договарате о овим светим стварима, запамтите да су сексуални односи унутар брака божански признати. Док је један од разлога омогућавање физичких тела за Божју децу, други разлог је исказивање међусобне љубави - која везује мужа и жену у заједничкој оданости, верности, разумевању и заједничком циљу.

Коцкање

Црква Исуса Христа светаца последњих дана противи се коцкању, укључујући лутрије под покровитељством влада.

Коцкање је мотивисано жељом да добијемо нешто за цабе. Та жеља је духовно разарајућа. Она учеснике удаљава од Спаситељевих учења о љубави и служењу и води ка себичности ђаволовој. Она поткопава врлине рада и штедње и жеље да уложимо частан напор у свему што радимо.

Они који учествују у коцкању убрзо откривају превару у идеји да могу дати мало или ништа, а заузврат примити одређену вредност. Они откривају да губе велике количине новца, сопствену част, и поштовање чланова породице и пријатеља. Обманути и навикнути, они се често коцкају са новцем који је требало да употребе у друге сврхе, као што је подмиривање основних животних потреба својих породица. Коцкари понекад постану толико заробљени и толико очајни да се окрећу крађама како би отплатили коцкарске дугове, лишвавајући се сопственог угледа.

Прво Председништво нас је подржало да се придружимо осталима у супростављању легализације и државног покровитељства било ког вида коцкања у нашим заједницама.

Такође видети Искушење

Краљевства славе

Кроз помирење Исуса Христа, сви људи ће ускрснути (видети Алма 11:42-45). Након ускрснућа стајаћемо пред Господом да нам се суди (видети Књигу Откривења 20:12; 3. Нефи 27:14). Сваком од нас биће додељено место боравка у одређеном краљевству славе. Господ је подучавао овом начелу када је рекао: “Многи су станови у кући оца мојега” (Јев. по Јовану 14:2).

Постоје три краљевства славе: небеско краљевство, земаљско краљевство и звездано краљевство. Слава коју ћете наследити зависиће од дубине вашег обраћења, израженог вашом послушношћу Божјим заповестима. Зависиће од начина на који сте “примили сведочанство о Исусу” (УИС 76:51; такође видети стихове 74, 79, 101).

Небеско краљевство

Небеско краљевство је највише од три краљевства славе. Они који су у овом краљевству, боравиће заувек у присутности Бога Оца и Његовог Сина Исуса Христа. Ово треба да буде ваш циљ: наследити небеску славу и помоћи другима да такође приме тај велики благослов. Такав циљ се не достиже у једном покушају. Он је резултат праведности и трајности намере током читавог живота.

Небеско краљевство је место приправљено за оне који “примише сведочанство о Исусу” и који су “усавршени кроз Исуса посредника новогав савеза, који изведе то савршено помирење проливањем сопствене крви” (УИС 76:51, 69). Да бисмо наследили овај дар, морамо примити обреде спасења, држати заповести, и покајати се за наше грехе. За детаљно објашњење о онима који ће наследити небеску славу, видети Учење и савези 76:50-70, 92-96.

У јануару 1836. године пророк Џозеф Смит примио је открићење које је проширило његово разумевање о захтевима за наслеђивање небеске славе. Небеса су му се отворила и видео је небеско краљевство. Чудио се када је тамо видео свог старијег брата Алвина, иако је Алвин умро пре него што је примио обред крштења. (Видети УИС 137:1-6.) Тада је до пророка Џозефа допро глас Господњи:

“Сви који умреше без сазнања о јеванђељу овом, а који би га примили да им је допуштено поживети, биће баштеници небеског краљевства Божјег.

Такође, сви који од сада умру без сазнања о њему, а примили би га од свег срца својега, биће баштеници тога краљевства.

Јер Ја, Господ, судићу свим људима према делима њиховим, према жељи срца њихових” (УИС 137:7-9).

Тумачећи ово открићење, пророк Џозеф је рекао: “А такође спазих да се сва деца која умреше пре него дођоше до доба урачунљивости спасавају у небеском краљевству на небу” (УИС 137:10).

Из другог открићења Џозефа Смита сазнајемо да постоје три степена у оквиру небеског краљевства. Да бисмо били узвишени у највишем степену и вечно остали у породичним односима, морамо ући у “нови и вечни брачни савез” и бити искрени том савезу. Другим речима, храмско венчање је услов за добијање највишег степена небеске славе. (Видети УИС 131:1-4.) Сви који су достојни да уђу у нови и вечни брачни савез имаће ту прилику, било у овом животу или у идућем.

Земаљско краљевство

Они који наслеђују земаљску славу “примају од присутности Синовљеве, али не од пунине Очево. Стога су они тела земаљска, а не тела небеска, и славом се разликују као што се месец разликује од сунца” (УИС 76:77-78).

Уопштено говорећи, појединци у земаљском краљевству биће часни људи “који беху заслепљени обманом људском” (УИС 76:75). Ову групу ће чинити и чланови Цркве који нису “храбри у сведочанству о Исусу” (УИС 76:79). Оно ће, такође, чинити оне који су одбили прилику да приме јеванђеље у смртном животу али су га примили касније у посмртном свету духова (видети УИС 76:73-74). Да би више научили о онима који ће наследити земаљско царство, видети Учење и савези 76:71-80, 91, 97.

Звездано краљевство

Звездано краљевство биће резервисано за оне који “не примише јеванђеље Христово, нити сведочанство о Исусу” (УИС 76:82). Ови појединци примиће своју славу након откупљења из духовне тамнице, коју понекад зовемо пакао (видети УИС 76:84, 106). Детаљно објашњење о онима који ће наследити звездану славу налази се у Учењу и савезима 76:81-90, 98-106, 109-112.

Пропаст

Неки људи неће бити достојни да бораве ни у једном краљевству славе. Зваће их “синови пропасти” и мораће “пребивати у краљевству које није краљевство славе” (УИС 76:32; 88:24). Ово ће бити стање “оних који познају (Божју) моћ, и који беху уживаоци њени, а допустише да их моћ ђаволска надвлада, и да порекну истину и одупру се (Божјој) моћи” (УИС 76:31; такође видети стихове 30, 32-49).

Додатне препоруке: 1. Посланица Коринћанима 15:40-42, укључујући фусноту 40а; УИС 88:20-39; 130:18-19

Такође видети Помирење Исуса Христа; Вечни живот; Небо; Пакао; План спасења

Крст

Крст се користи у многим хришћанским црквама као симбол Спаситељеве смрти и ускрснућа и као искрени израз вере. Као чланови Цркве Исуса Христа свећаца последњих дана, ми се такође са оданошћу сећамо Спаситељеве патње. Али зато што Спаситељ живи ми не користимо симбол Његове смрти као симбол наше вере.

Ваш живот мора бити израз ваше вере. Сетите се да када сте били крштени и потврђени, заветовали сте се да преузмете на себе име Исуса Христа. Док вас ваши другови посматрају, требало би да могу да осете вашу љубав према Спаситељу и Његовом делу.

Једини чланови Цркве који носе симбол крста су капелани - свеци последњих дана, који га носе на својим војним униформама да покажу да су Хришћани - капелани.

Такође видети Помирење Исуса Христа; Исус Христ; Ускрснуће

Крштење

Мормонова књига говори о групи људи који су научили јеванђеље и крстили се у месту званом Мормон. Од времена њиховог крштења место Мормон су сматрали местом лепоте, јер док су били тамо “стигоше до спознаје Откупитеља својега” (Мосија 18:30). Ојачани својим сведочанствима и својим крсним савезима, остали су верни Господу, чак и у временима силне невоље (видети Мосија 23-24).

Попут људи из овог извештаја из Мормонове књиге и ви се можете радовати док се сећате свог крсног савеза и Господњих обећања вама. Снагу можете пронаћи у обреду крштења, било да сте недавно крштени или пре много година.

Долазак на стазу која води ка вечном животу

Крштење је први спасоносни јеванђеоски обред (видети Чланци вере 1:4). Крштењем и потврђењем кроз свештеничку власт, ви постајете члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана.

Када сте крштени показали сте вољу да следите Спаситељев пример. И Он је био крштен, иако је био без греха. Како је објаснио Јовану Крститељу, Он је требало да буде крштен како би се “испунила свака праведност” (видети Јев. по Матеју 3:13-17).

Сви који траже вечни живот морају следити пример Спаситеља тако што ће се крстити и примити дар Светог духа. Пророк Нефи је рекао да нам је Спаситељ показао “врата кроз која [нам] је улазити. Врата, наиме, на која вам је улазити, обраћење је и крштење водом. А тада долази отпуст греха [ваших] огњем и Духом Светим. И тад [смо ми] на том равном и узаном путу што води у живот вечни” (2. Нефи 31:17-18). Примимо вечни живот ако издржимо до краја, држећи своје савезе и примајући друге обреде спасења.

Крштење на Господњи начин

Спаситељ је открио прави начин крштења пророку Џозефу Смуту, јасно истичући да обред мора бити обављен од стране некога ко има свештеничку власт и да то мора бити учињено урањањем:

“Особа која је од Бога позвана и од Исуса Христа има власт крстити, нек сиђе у воду с особом, мушком или женском, која се пријавила на крштење и каже, назвавши њега или њу именом: Како ми је поверено од Исуса Христа, ја те крстим у име Оца, и Сина, и Духа Светога. Амен.

Тад нек њега или њу урони у воду, и поново изрони из воде” (УИС 20:73-74).

Урањање је симбол смрти грешног живота особе и поновно рођење у духовни живот, посвећен служењу Богу и Његовој деци. То је такође симбол смрти и ускрснућа. (Видети Римљанима посланица 6:3-6.)

Мала деца и крштење

Из откривења последњих дана можемо сазнати да се мала деца откупљују милошћу Исуса Христа. Господ је рекао: “Она, дакле, не могу грешити, јер моћ није дана Сотони да напада малу децу све док она не постану урачуљива преда мном” (видети УИС 29:46-47). Њих не треба крстити све док не дођу у године урачуљивости, за које је Господ открио да су осам година старости (видети УИС 68:27; Превод Џозефа Смита, Прва књига Мојсијева 17:11). Свако ко тврди да је малој деци потребно крштење “Христово пориче милосрђе, и потцењује помирење његово и моћ откупљења његова” (Морони 8:20; такође видети стихове 8-19, 21-24).

Ваши крсни савези

Када сте крштени, ушли сте у савез са Богом. Обећали сте да ћете преузети име Исуса Христа на себе, држати Његове заповести, и служити Му до краја (видети Мосија 18:8-10; УИС 20:37). Тај савез обнављате сваки пут када узимате причест (видети УИС 20:77, 79).

Преузети на себе име Исуса Христа. Када преузмете на себе име Исуса Христа, сматрате се Његовим. Стављате Њега и Његово дело на прво место у свом животу. Тежите за оним што Он жели уместо онога што ви желите или вас свет учи да желите.

У Мормоновој књизи, краљ Венијамин објашњава зашто је важно преузети на себе Спаситељево име:

“Није дано ни једно друго име по којему спасење долази. Хтео бих, стога, да преузмете име Христово ви

који склописте савез с Богом да будете послушни све до краја живота свога.

И догодиће се: Ко год буд тако чинио, наћи ће се с десна Богу, јер ће он познавати име којим се тај назива. Назваће се, наиме, именом Христовим.

И ево, догодиће се: Ко год не преузме име Христово, другим се именом мора називати. Стога се он има наћи с лева Богу" (Мосија 5:8-10).

Држање заповести. Ваш крсни савез је обавезивање да ћете доћи у Божје краљевство, одвајајући се од света и стојећи као сведок Божји "у свако доба, и у свему, и на сваком месту" (Мосија 18:9). Ваши напори да стојите као сведоци Божји подразумевају све што радите и кажете. Настојте да увек памтите и држите Господње заповести. Чувајте ваше мисли, језик и дела чистим. Када тражите забаву као што су филмови, телевизија, интернет, музика, књиге, часописи и новине, будите пажљиви да посматрате и слушате само оне ствари које подижу у духу. Одевајте се скромно. Одаберите пријатеље који вас охрабрују да досегнете своје вечне циљеве. Чувајте се неморалности, порнографије, коцкања, дувана, алкохола и недозвољене дроге. Чувајте себе достојним да уђете у храм.

Служење Господу. Заповест да се одвојите од световних ствари не значи да треба да се изолујете од других. Део крсног савеза је да служите Господа, а најбоље га служите када служите своје ближње. Када је пророк Алма подучавао о крсном савезу, рекао је да треба да будемо "вољни понети бремена један другом да би била лака" и "вољни плакати с онима који плачу, и тешити оне којима је утеха потребна" (Мосија 18:8-9). Будите љубазни и уважавајте све људе, следећи пример Исуса Христа начином на који се односите према другима.

Обећани благослови крштења

Док држите савез који сте склопили крштењем, Господ ће вас благословити због ваше верности. Неки од примљених благослова су трајно друштво Светог духа, опрост ваших греха и повластица поновног духовног рођења.

Трајно друштво Светог духа. Након крштења један или више овлашћених носилаца Мелхиседековог свештенства положили су руке на вашу главу и дали вам дар Светог духа. Дар вам даје право на трајно друштво Светог духа докле год сте достојни. Трајно друштво Духа један је од највећих благослова које можете примити у овом животу. Дух ће вас водити путевима праведности и мира, водећи вас ка вечном животу.

Опрост греха. Због тога што сте се крстили можете примити опрост својих греха. Другим речима, можете добити опрост милошћу Спаситељевом. Овим благословом биће вам на крају дозвољено да живите у присутности Небеског Оца.

Да бисте примили опрост греха морате примењивати веру у Исуса Христа, бити искрен покајник, и увек настојати да држите заповести. Пророк Мормон је подучавао: “Први плод обраћења јесте крштење. А крштење долази вером ради испуњења заповести. А испуњење заповести доноси отпуст греха” (Морони 8:25). Ви “примате отпуст греха” док настављате да будете понизни пред Богом, док му се обраћате свакодневно кроз молитву, док сте чврсти у вери и служите оне у потреби (видети Мосија 4:11-12, 26).

Бити поново рођен. Кроз обреде крштења и потврђења ви сте се наново родили у један нови живот. Спаситељ је рекао Никодиму: “Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божије” (Јеванђеље по Јовану 3:5). Баш као што дете рођењем улази у ново постојање, ви

почињете нови живот када сте ушли у крсни савез. Ви можете духовно расти и постати попут Спаситеља држећи свој крсни савез, узимајући свету причест како би сте обновили ваш савез и кајући се за своје грехе. Апостол Павле је подучавао да када смо крштени “ми у новом животу ходамо” (Римљанима посланица 6:4).

Издржати до краја

Сада када сте се крстили и примили дар Светог духа, морате наставити у праведности, јер ови обреди означавају тек почетак вашег путовања назад да боравите са вашим Небеским Оцем. Пророк Нефи је подучавао:

“Кад стигосте на тај раван и узан пут, питам се је ли све учињено? Гле, кажем вам, није, јер ви стигосте дотле једино по речи Христовој с непоколебљивом вером у Њега, ослањајући се сасвим на заслуге онога који је кадар спасти.

Морате стога хрлити напред с постојаношћу у Христу, имајући савршен одсјај наде и љубави према Богу и свим људима. Будете ли, дакле, хрлили напред, гостећи се речју Христовом и устрајете ли до свршетка, гле, овако говори Отац: Имаћете живот вечни” (2. Нефи 31:19-20).

Додатне препоруке: Дела апостолска 2:37-38; 2. Нефи 31:4-13; Алма 7:14-16; 3. Нефи 11:18-41; 27:13-22; УИС 39:5-6, 10; 76:50-53

Такође видети Вера; Свети дух; Послушност; Свештенство; Покајање; Причест

Кућно подучавање (*видети* Свештенство)

Кућно (*видети* посећивање Потпорно друштво)

Лично откривење (*видети* Откривење)

Љубав

Љубав је осећај дубоке оданости, бриге, и привржености. Љубав према Богу и ближњима особина је ученика Исуса Христа (видети Јев. по Матеју 22:35-40; Јев. по Јовану 13:34-35; 2. Нефи 31:20). Своју љубав према Небеском Оцу ми исказујемо држећи Његове заповести и служећи Његовој деци. Наши изрази љубави према другима могу чинити да будемо љубазни према њима, да их саслушамо, да плачемо са њима, да их тешимо, да им служимо, да се молимо за њих, да са њима делимо јеванђеље, и да будемо њихов пријатељ.

Наша љубав према онима око нас увећава се када се сетимо да смо Божја деца - да смо духовна браћа и сестре. Љубав која произилази из таквог схватања има моћ да превазиђе све границе државе, вере и боје коже.

Додатне препоруке: 3. Књига Мојсијева 19:18, 34; 5. Књига Мојсијева 6:5; Јев. по Луци 6:31-36; Јев. по Јовану 15:9-15; 1. Посланица Јованова 4:7-21, укључујући фус ноту 12а; Мосија 4:14-15; УИС 4:5; 12:8; 112:11; 121:41-45

Такође видети Милосрђе; Милост; Послушност; Служба

Мелхиседеково свештенство

“У Цркви постоје два свештенства, наиме, Мелхиседеково и Ароново” (УИС 107:1). Мелхиседеково свештенство, које је “по реду Сина Божјег” (УИС 107:3), више је од њих. Оно “носи право председавања и има моћ и власт над свим службама у Цркви” (УИС 107:8). Оно, такође, носи “кључеве свих духовних благослова Цркве” (УИС 107:18). Име је добило по великом високом свештенику који је живео за време пророка Аврама (видети УИС 107:2-4; такође видети Алма 13:14-19).

Влашћу Мелхиседековог свештенства црквене вође воде Цркву и усмеравају проповедање јеванђеља широм света. У обредима Мелхиседековог свештенства “огледа се моћ божанска” (УИС 84:20).

Ово више свештенство дато је Адаму и било је на земљи кад год је Господ откривао Своје јеванђеље. Са земље је узето за време великог отпада, али је обновљено у мају 1829. године, када су га апостоли Петар, Јаков и Јован доделили Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију.

Службе Мелхиседековог свештенства су апостол, седамдесеторица, патријарх, високи свештеник и старешина. Председник високог свештенства је председник Цркве (видети УИС 107:64-66).

Мушкарци у Цркви морају бити достојни Мелхиседекови свештеници да би примили храмско даривање и били запечаћени са својим породицама за вечност. Они имају власт да послужују болесне и дају посебне благослове члановима породице и другима. Са овлашћењем председавајућег свештеничког вође, они могу уделити дар Светог Духа и заредити друге достојне мушкарце у службе у Ароновом и Мелхиседековом свештенству.

Када неко прими Мелхиседеково свештенство, он се заклинје и склапа савез свештенства. Он се заветује да ће бити веран, да ће величати свој позив, “марљиво приклањајући речима вечног живота”, и “живети од сваке речи која излази из уста Божјих.” Они који држе овај савез биће посвећени Духом и примити “све што Отац има”. (Видети УИС 84:33-44.)

Такође видети Ароново свештенство; Свештенство

Милосрђе

Милосрђе је “чиста Христова љубав”, или “вечна љубав” (Морони 7:47; 8:17). Пророк Мормон је подучавао: “Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се, не чини што не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу, не радује се неправди, а радује се истини, све сноси, све верује,

свему се нада, све трпи” (Морони 7:45; такође видети Коринћанима посланица прва 13:4-7).

Исус Христ је савршени пример милосрђа. Током своје службе Он увек “прође чинећи добро”, подучавајући јеванђељу и показујући нежну самилост према сиромашнима, онима у невољи и ожалосћенима (видети Јев. по Матеју 4:23; Јев. по Марку 6:6; Дела апостолска 10:38). Његов крунски израз милосрђа било је Његово бескрајно Помирење. Он је рекао: “Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје” (Јев. по Јовану 15:13). То је био највећи чин дуге патње, љубазности и несебичности за коју ћемо икада сазнати. Са разумевањем Спаситељеве непрестане љубави, ви можете примењивати веру и покајати се за своје грехе, уверени да ће вам опростити и ојачати вас у вашим напорима да живите по јеванђељу.

Спаситељ жели да примите Његову љубав, и Он такође жели да је делите са другима. Својим апостолима је изјавио: “Нову вам заповест дајем да љубите један другога, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом. По том ће сви познати да сте моји ученици ако имате љубав међу собом” (Јев. по Јовану 13:34-35). У вашим односима са члановима породице и другима, угледајте се на Спаситеља као свој пример. Настојте да волите као што Он воли, са непресушном самилошћу, стрпљењем и милошћу.

Док настављате да примате Спаситељеву савршену љубав и док показујете Христоролику љубав према другима, открићете да се ваша љубав увећава. Доживећете радост што сте у служби Господу. Свети дух ће бити ваш трајни сапутник, усмеравајући вас у вашој служби и у вашим односима са другима. Бићете припремљени да се суочите са Господом на суду, када ће вас наградити према вашој посвећености Његовом делу. Мормон је подучавао:

“Немате ли љубави ништа сте, јер љубав никад не престаје. Прионите, дакле, уз љубав, која је од свега највећа, јер све има престати -

Но, љубав је чиста Христова љубав, а она траје довека. И ко се год нађе да је њоме обузет у последњи дан, биће добро с њиме.

Стога, љубљена брћо моја, молите се Оцу свом одлучношћу срца да се оном љубављу испуните којом Он обдари праве следбенике Сина свога Исуса Христа, да постанете синови Божји. Да будемо попут Њега, кад се Он појави, јер ћемо Га гледати какав Он јесте, да узмогнемо имати ту наду, да се очистимо као што је и Он чист” (Морони 7:46-48).

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 25:31-46; 1. Посланица Јованова 4:18; Етер 12:33-34; УИС 12:8; 34:3; 121:45

Такође видети Љубав; Служба

Милост

Реч *милост*, како се користи у Писмима, односи се првенствено на божанску помоћ и снагу коју примамо кроз помирење Господа Исуса Христа. Апостол Петар је подучавао да ми треба да “напредујемо у благодати и у познању Господа нашега и Спаситеља Исуса Христа” (2. Посланица Петрова 3:18).

Спасење милошћу

Због пада сви ће доживети физичку смрт. Кроз милост, доступну Спаситељевом жртвом помирења, сви људи ће ускрснути и примити бесмртност (видети 2. Нефи 9:6-13). Али само ускрснуће нам не обезбеђује вечни живот у присуству Божјем. Наши греси нас чине нечистим и неспремним да боравимо у Божјем присуству, и нама је потребна Његова милост да бисмо се очистили и усавршили “након свега што учинити можемо” (2. Нефи 25:23).

Израз “након свега што учинити можемо” учи да је потребан напор с наше стране да бисмо примили пунину Господње милости и постали достојни да боравимо са Њим. Господ нам је заповедио да будемо послушни Његовом јеванђељу, што подразумева да имамо веру у Њега, покајемо се за наше грехе, крстимо, примимо дар Светог Духа, и издржимо до краја (видети Јев. по Јовану 3:3-5; 3. Нефи 27: 16-20; Чланци вере 1:3-4). Пророк Морони је писао о милости коју примамо када приђемо Спаситељу и послушни смо Његовим учењима:

“Да, дођите Христу и будите савршени у њему, и одрекните се све безбожности, а Бога љубите свом моћи својом, умом и снагом, па вам је довољна милост његова, да милошћу његовом мognете савршени бити у Христу, а будете ли милошћу Божјом савршени у Христу, нипошто не можете порећи моћи Божје.

И опет, ако сте милошћу Божјом савршени у Христу, и не поричете моћи његове, тада сте посвећени милошћу Божјом, проливањем крви Христове која је у савезу Очевог на отпуст греха ваших, да будете свети, без љаге” (Морони 10:32-33).

Примање милости током вашег живота

Уз потребну милост за ваше коначно спасење, потребна вам је та овлашћена моћ свакога дана вашег живота. Док у марљивости, понизности и кроткости долазите ближе Небеском Оцу, Он ће вас подићи и ојачати у милости Својој (видети Приче Соломунове 3:34; 1. Петрова посланица 5:5; УИС 88:78; 106:7-8). Ослањање на Његову милост омогућава вам да напредујете и растете у праведности. И сам Исус “не прими пунину из почетка, већ иђаше од милости до милости док не прими пунину” (УИС 93:13). Милост вам омогућава да помогнете у изградњи Божјег краљевства, у служби коју не можете пружити само сопственом снагом или средствима (видети Јев. по Јовану 15:5; Филипланима

посланица 4:13; Јеврејима посланица 12:28; Посланица Јаковљева 4:6-7).

Ако се некада обесхрабрите или осетите сувише слабир да наставите да живите по јеванђељу, сетите се снаге коју можете примити кроз овлашћену моћ милости. Утеху и уверавање можете открити у следећим Господњим речима: “Милост је моја довољна за све који се преда мном понизе, јер ако се преда мном понизе и имају веру у ме, тад ћу учинити да оно што је слабо, буде њима јако” (Етер 12:27).

Додатне препоруке: Дела апостолска 15:11; Римљанима посланица 5:2; 2. Нефи 10:24; 11:5

Такође видети Помирење Исуса Христа; Ускрснуће; Спасење

Милост

Наш Небески Отац зна наше слабости и грехе. Он показује милост када нам прашта наше грехе и помаже нам да се вратимо и боравимо у Његовом присуству.

Таква самилост чини се да је у сукобу са законом правде, који изискује да ништа нечисто не може боравити са Богом (видети 1. Нефи 10:21). Али помирење Исуса Христа чини могућим Богу да “буде савршен, праведан Бог, као и милостив Бог” (Алма 42:15).

Примање Божје милости

Спаситељ је задовољио захтеве правде када је стао на наше место и поднео казну за наше грехе. Због тог несечичног дела Отац може милостиво преузети казну од нас и срдечно нас примити у Своје присуство. Да бисмо примили Господњи опроштај морамо се искрено покајати за своје грехе. Као што је пророк Алма подучавао: “Правда спроводи све своје захтеве, а и милосрђе полаже право на све што је његово, и тако, нико се не спашава осим искрено раскајани” (Алма 42:24; такође видети стихове 22-23, 25).

Праштање наших греха није једини дар милости нашег Небеског Оца и Исуса Христа. Сваки благослов који примате чин је милости, много веће него што бисте ви сами икада могли заслужити. Мормон је подучавао: “Све што је добро од Христа долази. Људи, иначе, беху пали, и ништа што је добро не могаше им доћи” (Морони 7:24). На пример, ви сте пријемчиви за божанску милост када Небески Отац чује и одговори на ваше молитве, када примате вођство Светог Духа, и када сте исцељени од болести кроз свештеничку моћ. Иако сви ти благослови долазе као резултат ваше послушности, никада их не бисте могли примити само својим напором. Они су дарови милости од Оца пуног љубави и самилости.

Показивање милости према другима

Говорећи својим ученицима Спаситељ је заповедио: “Будите ... милостиви, као и отац ваш што је милостив” (Јев. по Луци 6:36). Ви можете следити пример милости нашег Небеског Оца у својим односима са другима. Тежите да ослободите свој живот бахатости, охолости и самољубља. Истражите начине да будете милосрдни, пуни поштовања, праштања, пажљиви и стрпљиви, чак и када сте свесни туђих недостатака. Док тако чините, ваш пример навешће друге да буду милостивији, и имаћете веће право на милост Божју.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 5:7; Јев. по Луци 10:25-37; Алма 34:14-16

Такође видети Милосрђе; Праштање; Милост; Правда

Мир

Многи људи размишљају о миру као одсуству рата. Али ми можемо осетити мир чак и у време рата, а мир нам може недостајати чак и када се не чују ратна звона. Пуки недостатак сукоба није довољан да донесе мир у

наша срца. Мир долази кроз јеванђеље – кроз помирење Исуса Христа, послуживање Светог Духа, и нашу сопствену праведност, искрено покајање и марљиву службу.

Чак и када је свет око вас у метежу, ви можете примити благослов унутрашњег мира. Тај благослов бора виће уз вас док сте одани свом сведочанству о јеванђељу и док се сећате да вас Небески Отац и Исус Христ воле и бдију над вама.

Уз осећај сопственог мира, можете утицати на мир у вашој породици, вашој заједници и свету. Ви радите на томе да имате мир када држите заповести, служите, бринете о члановима породице и комшијама, и делите јеванђеље. На томе да имате мир радите кад год помажете да се олакша нечија патња.

Следеће Спаситељеве речи подучавају нас како можемо доживети мир који доноси јеванђеље:

“А утешитељ Дух Свети, којег ће отац послати у име моје, он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох.

Мир вам остављам, мир свој дајем вам: не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше, и да се не боји” (Јев. по Јовану 14:26-27).

“Не плашите се добро чинити, синови моји, јер шта год посејете, оно ћете и жети. Посејете ли, дакле, добро, пожњећете добро као наплату своју.

Не бој се, дакле, мало стадо! Добро чините; нек се земља и пакао удружују против вас, јер будете ли на мојој стени сазидани, не могу вас они надвладати.

Гле, не осуђујем вас! Пођите путевима својим и не грешите више! Разборито обавите дело које вам заповедих!

Гледајте к мени у свакој мисли! Не сумњајте, не бојте се!

Гле, рана што бок мој прободоше, а тако и ожиљака од клинова у рукама и ногама мојим! Верни будите,

заповести моје држите, и наследићете краљевство небеско” (УИС 6:33-37).

“Ово вам казах, да у мени мир имате. У свету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свет” (Јев. по Јовану 16:33).

Док се сећате Спаситеља и следите Га, ви можете истински бити добре воље. Можете доживети стварни, дуготрајни мир у свако време. Можете пронаћи наду у Спаситељевим првим речима својим ученицима после ускрснућа: “мир вам” (Јев. по Јовану 20:19).

Додатне препоруке: УИС 59:23

Такође видети Милосрђе; Свети Дух; Нада; Исус Христ; Љубав; Служба; Рат

Мисионарски рад

Када доживимо благослове живог јеванђеља ми природно желимо да поделимо те благослове са другима. Господ је говорио о радости која долази у наше животе када делимо Његово јеванђеље:

“А буде ли тако да све дане своје узвикујете покајање народу овом, и приведете макар само једну душу к Мени, колика ће бити радост ваша с њом у краљевству Оца мога!

А ево, ако ће радост ваша бити велика због једне душе коју приведосте к Мени у краљевство Оца мога, колика ли ће бити радост ваша приведете ли много душа к Мени!” (УИС 18:15-16).

Мисионарска дужност сваког члана

Господ је објавио да је мисионарско дело одговорност свих светаца последњих дана (видети УИС 88:81). Као чланови Господње Цркве, ви можете, добротом својих живота и снагом вашег сведочанства, помоћи припрему чланова своје породице, пријатеља, и других познаника да се сусретну са пуновременим мисионарима.

Најмоћнија мисионарска порука коју можете послати јесте лични пример живљења срећног живота свеца последњих дана. Запамтите да људи не приступају Цркви само због јеванђеоских начела која науче. Они приступају и зато што осете нешто што почиње да задовољава њихове духовне потребе. Уколико сте искрени у свом пријатељству према њима они ће бити у стању да осете дух вашег сведочанства и среће.

Као додатак постављању доброг примера, можете “бити свагда готови на одговор свакоме који вас запита за ваше надање” (1. Посланица Петрова 3:15). Можете се молити за прилике да другима кажете о обновљеном јеванђељу. Тада можете бити весели, јер многи људи чезну за истином.

Служење пуновремене мисије

После ускрснућа Господ је заповедио својим ученицима да “иду ... и науче све народе крстећи их у име оца и сина и светог Духа” (Јев. по Матеју 28:19). За испуњење ове заповести способни млади мушкарци у Цркви имају дужност да се припреме духовно, физички и емоционално за служење пуновремене мисије. Неудате жене и старији брачни парови такође имају прилику да служе пуновремену мисију. Ако имате жељу да служите пуновремену мисију, разговарајте са својим бискупом или председником огранка.

Послуживање новим члановима Цркве

Мисионарски рад укључује помагање и подршку онима који су се придружили Цркви. Док размишљате о овој одговорности, сетите се да се нови чланови могу суочити са тешкоћама када приступе Цркви. Њихове нове обавезе често захтевају од њих да оставе старе навике и напусте старе пријатеље и друштва. Уз то, Црква покреће начин живота који се може чинити другачијим и захтевнијим.

Сваком новом члану Цркве потребне су три ствари: пријатељ, дужност, и неговање “добром речју Божјом” (Морони 6:4). Ви можете бити део тог напора у пружању помоћи. Увек можете бити пријатељ. Чак и када нисте у ситуацији да поделите званичне црквене позиве или одговорности, можете радити поред нових чланова у делима служења. А можете и тражити прилике да поделите реч Божју са новим члановима.

Додатне препоруке: Јев. по Марку 16:15; Алма 26:1-16; УИС 4; 60:2; 84:88; 123:12

Молитва

Ти си дете Божје. Твој Небески Отац те воли и зна твоје потребе, и жели да са тобом разговара кроз молитву. Моли се Њему и ником другом. Господ Исус Христ је заповедио: “Морате се увек молити Оцу у Моје име” (3. Нефи 18:19).

Када створите навику да прилазите Богу у молитви, упознаћете Га и прићи Му још ближе. Ваше жеље постаће више налик Његовим. Бићете у стању да прибавите за себе и за друге благослове које је Он спреман да да ако само будете тражили са вером.

Начела молитве

Ваш Небески Отац је увек спреман да чује и одговори на ваше молитве. Моћ ваше молитве зависи од вас. Док настојите да молитву учините делом свог живота, сетите се овог савета:

Учините своје молитве значајним. Пророк Мормон упозорио је да ако се неко “помоли, али не с искреном намером у срцу ... ништа му то не користи, јер Бог тако нешто не прима” (Морони 7:9). Да бисте своје молитве учинили значајним, морате се молити са искреношћу и “свом одлучношћу срца” (Морони 7:48). Будите пажљиви како бисте избегли “узалудно понављање” када се молити

(видети Јев. по Матеју 6:7). Дајте озбиљност свом ставу и речима које користите.

Користите речи које показују љубав, поштовање, оданост, и блискост. Примена овог начела ће се мењати према језику којим говорите. Ако се молите на енглеском, на пример, треба да користите личне заменице из Писама када спомињете Бога, пре него оне учесталије које се користе свакодневно. Без обзира на језик, начело остаје исто: Када се молите користите речи које на прикладан начин показују веран однос са Богом, пун поштовања. Можете имати потешкоћа са учењем језика молитве, али ћете постепено постати опуштенији уз њу док се молите и читате Писма.

Увек исказујте хвале Небеском Оцу. Треба да “свакодневно живите у захваљивању за мноштво милосрђа и благослова којима вас он обасипа” (Алма 34:38). Док користите време да се присетите својих благослова, препознаћете колико је Небески Отац учинио за вас. Искажите Му своју захвалност.

Тражите вођство и снагу Небеског Оца у свему што радите. Алма је саветовао свог сина Хеламана: “Вапи к Богу да те у свему подупре, да, нека све деловање твоје буде за Господа, и куда год пођеш нека то буде у Господу. Да, све мисли твоје нек буду управљене ка Господу. Да, нек невоље срца твог буду похрањене у Господу заувек. Саветуј се с Господом у свему што чиниш, и Он ће те на добро управити. Да, када лежеш ноћу, лежи у Господу, да бдије Он над тобом за твога сна. А јутром када се дижеш, срце нек ти се испуни захваљивањем Богу. А будеш ли то чинио, узвишен ћеш бити у последњи дан” (Алма 37:36-37; такође видети Алма 34:17-26).

Сетите се потреба других док се молите. Понудите молитве “за добробит вашу, а тако и за добробит оних који су око вас” (Алма 34:27). Замолите вашег Небеског Оца да благослови и утеши оне који су у потреби.

Замолите Га да надахне и ојача председника Цркве, друге Врховне власти, и ваше локалне црквене вође. Молите се за добробит чланова породице и пријатеља. Молите се за државне вође. Замолите Господа да надахне и заштити мисионаре и људе које они подучавају.

Тражите вођство Светог Духа како бисте знали шта да укључите у своје молитве. Свети Дух вас може подучити да се молите и водити вас у стварима које говорите (видети Римљанима посланица 8:26; 2. Нефи 32:8). Он вам може помоћи да се молите “по вољи Божјој” (УИС 46:30).

Када тражите нешто кроз молитву, учините све што можете да помогнете у том одобрењу. Небески Отац очекује од вас да учините више него само да од Њега тражите благослове. Када треба да донесете важну одлуку, Он ће често тражити да “проучите то у памети својој” пре него вам Он да одговор (видети УИС 9:7-8). Ваше молитве за вођство биће делотворне само онолико колико ваши напори да budete пријемчиви на шаптаје Светог Духа. Ваше молитве за сопствено добро и за добро других биће узалудне “одбијете ли убога, и гола, и не походите ли болесна и уцвељена, и не уделите ли му од иметка својега, ако га имате, онеме коме затреба” (Алма 34:28).

Ако пред собом имате тежак задатак, Небески Отац је срећан када се спустите на колена и затражите помоћ, а потом устанете и пођете на рад. Он ће вам помоћи у свим праведним настојањима, али ће ретко учинити за вас нешто што можете учинити сами.

Лична молитва

У својој Проповеди на Гори, Исус Христ је саветовао: “Уђи у клет своју, и затворивши врата своја, помоли се оцу својему који је у тајности; и отац твој који види тајно, платиће теби јавно.” (Јев. по Матеју 6:6). Лична, приватна молитва је суштински део вашег духовног развоја.

Барем сваког јутра и сваке вечери пронађите неко место које је ослобођено од метежа. Клекните у понизности и општите са вашим Небеским Оцем. Мада понекад можете имати потребу да се молите у себи, учините понекад додатан напор да се помолите наглас (видети УИС 19:28; 20:51).

Запамтите да је молитва двосмерна комуникација. Када завршите ваше молитве, одвојте време да застанете и послушнете. Понекад, Небески Отац ће вас саветовати, усмеравати, или тешити још док сте на коленима.

Никад не подлежите идеји да нисте достојни да се молите. Таква идеја долази од Сотоне, који жели да вас убеди да се не смете молити (видети 2. Нефи 32:8). Ако вам није до молитве, молите се све док не повратите жељу за молитвом.

Спаситељ је заповедио: “Увек се моли да победником изађеш. Да, да победиш Сотону и побегнеш из руку слугу Сотониних што дело његово подржавају” (УИС 10:5). Иако не можете бити трајно на коленима, увек износећи личну, засебну молитву, можете допустити свом срцу да буде “испуњено, трајно привучено молитвом њему” (Алма 34:27; такође видети 3. Нефи 20:1). Свакога дана можете задржати трајан осећај љубави према вашем Небеском Оцу и Његовом Љубљеном Сину. Можете тихо изразити захвалност вашем Небеском Оцу и молити Га да вас оснажи у вашим дужностима. У време искушења или физичке опасности можете Га тихо замолити за помоћ.

Породична молитва

Поред заповести да се молимо насамо, Спаситељ нас је опоменуо да се молимо са својим породицама. Рекао је: “Молите се у својим породицама Оцу, увек у име Моје, да вам жене и деца буду благословена” (3. Нефи 18:21).

Уколико сте у браку, учините молитву јединственим делом вашег породичног живота. Сваке вечери и сваког јутра, клекните заједно у понизности. Сваком члану породице дајте повремено прилику да изговори молитву. Будите јединствени у захвалности за благослове које вам је Небески Отац дао. Будите јединствени у вери док молите за потребне благослове и док се молите за друге.

Кроз редовну породичну молитву, ви и чланови ваше породице прићи ћете ближе Богу и једни другима. Ваша деца научиће да разговарају са својим Оцем на небу. Бићете боље припремљени да служите другима и одупрете се искушењима. Ваш дом биће место духовне снаге, уточиште од злих утицаја овог света.

Јавна молитва

Понекад можете бити позвани да дате јавну молитву, можда на црквеном састанку или часу. Када добијете такву прилику, запамтите да ви разговарате са Небеским Оцем, а не да јавно проповедате. Не брините шта други могу помислити или рећи. Уместо тога понудите једноставну, искрену молитву.

Примање одговора на молитву

Спаситељ је подучавао: “Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвориће му се” (Јев. по Матеју 7:7-8). Нефијцима је рекао: “И шта год заиштете од Оца у Моје име, што је праведно, верујући да ћете примити, гле, даће вам се” (3. Нефи 18:20).

Небески Отац чује ваше молитве. Он не може увек одговорити како ви очекујете, али Он ипак одговара - у Њему погодно време и према Својој вољи. Пошто зна шта је најбоље за вас, понекад може одговорити *не*, чак и када су ваше молбе искрене.

Одговори на молитву долазе на многе начине. Они често долазе кроз миран, тихи глас Светог Духа (видети “Откривење”, од 140-144 стране). Они могу доћу кроз животне околности или кроз љубазна дела оних око вас. Док настављате да се приближавате Небеском Оцу кроз молитву, спремније ћете препознати Његове милостиве и мудре одговоре на ваше молбе. Открићете да је Он ваше “уточиште и сила, помоћник, који се у невољама брзо налази” (Псалам 46:1).

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 6:5-15; Јаковљева посланица 1:5-6; Енош 1:1-17; Мосија 4:11-12; 3. Нефи 13:6-7; 14:7-8; УИС 19:38; 88:63-65; Историја Цозефа Смита 1:9-19

Такође видети Вера; Пост и посни приноси; Богоштовање

Мормонова књига (видети Писма)

Нада

Реч *нада* је понекад погрешно схваћена. У нашем свакодневном језику реч често има наговештај неизвесности. На пример, можемо рећи да се надамо промени времена или посети пријатеља. У јеванђеоском језику, међутим, реч *нада* је сигурна, постојана и активна. Пророци говоре о поседовању “чврсте наде” (Алма 34:41) и “живе наде” (1. Посланица Петрова 1:3). Пророк Морони је подучавао: “Стога, ко год верује у Бога, сме се засигурно надати бољему свету, да, и то месту с десна Богу, а та нада долази по вери, она је попут сидра људским душама те им даје сигурност и постојаност, обилујући увек добрим делима што воде к прослави Бога” (Етер 12:4).

Када имамо наду, ми верујемо у Божја обећања. Имамо тиху сигурност да ако чинимо “дела праведности,” ми ћемо “примити плату своју, и то мир на овом свету, а живот вечни у будућем свету” (УИС 59:23). Мормон је подучавао да таква нада долази само кроз

помирење Исуса Христа. “А шта је оно у шта се надате? Гле, кажем вам надајте се да ћете по Христовом помирењу и снагом ускрснућа Његовог бити ускрснути на живот вечни, а то због вере ваше у Њега по обећању” (Морони 7:41).

Док настојите да живите по јеванђељу, ви растете у својој способности да “имате изобиље у нади силом Духа Светога” (Римљанима посланица 15:13). Док се молите и тражите Божје праштање ваше наде расту. У Мормоновој књизи један мисионар под именом Арон уверавао је Ламанског краља: “Обратиш ли се од свих својих греха и поклониш ли се пред Богом, и с вером призовеш име његово уверен да ћеш примити, тад ћеш примити наду за којом чезнеш” (Алма 22:16). Ви такође задобијате наду док проучавате Писма и следите њихова учења. Апостол Павле је подучавао: “Што се напред написа за нашу се науку написа, да трпљењем и утехом писма наду имамо” (Посланица Римљанима 15:4).

Начело наде шири се у вечност, али вас оно такође може подржати током свакодневних животних изазова. “Срећан је онај”, каже псалмиста, “којему је помоћник Бог Јаковљев, којему је надање у Господу, Богу његову” (Псалам 146:5). Са надом можете пронаћи радост у животу. Можете “стрпљење имати, и подносити ... невоље, с чврстом надом да ћете се једног дана одморити од свих невоља својих” (Алма 34:41). Можете “хрлити напред с постојаношћу у Христу, имајући савршени одсјај наде и љубави према Богу и свим људима. Будете ли, дакле, хрлили напред, гостећи се речју Христовом, и устрајете ли до свршетка, гле, овако говори Отац: Имаћете живот вечни” (2. Нефи 31:20).

Додатне препоруке: Плач Јеремијин 3:25-26; 1. Посланица Коринћанима 15:19-22; 1. Посланица Петрова 3:15; 1. Посланица Јованова 3:2-3; Јаков 4:4-6; Алма 13:28-29; 27:28; Етер 12:32; Морони 8:26; 9:25; 10:22

Тakoђе видети Невоља; Помирење Исуса Христа; Милосрђе; Вера

Небески Отац

Небески Отац (*видети* Бог Отац)

Небеско краљевство (*видети* Краљевства славе)

Небо

У Писмима реч *небо* користи се на два основна начина. Прва се односи на место где Бог живи, које је коначно станиште верних (*видети* Мосија 2:41). Друго се односи на простор око земље (*видети* 1. Књига Мојсијева 1:1).

Додатне препоруке: Псалам 11:4; Јев. по Матеју 6:9; 1. Нефи 1:8; Мосија 3:8; УИС 20:17

Такође видети Краљевства славе

Недеља (*видети* Шабат; Богоштовање)

Обласна власт Седамдесеторице (*видети* Црквена администрација)

Обнова јеванђеља

Када је Исус Христ био на земљи основао је Своју Цркву међу Својим следбеницима. После Његовог распећа и смрти Његових апостола пунина јеванђеља била је узета са земље због широко распрострањеног отпада (*видети* “Отпад”, од 13-14 стране). Многи мушкарци и жене трагали су за пунином јеванђеоске истине током векова великог отпада, али нису могли да је нађу. Иако су многи са искреношћу проповедали о Спаситељу и Његовим учењима, нико није имао пунину истине или свештеничку власт од Бога.

Велики отпад био је време духовног мрака, али ми сада живимо у време када можемо узимати “видело јеванђеља славе Христове” (2. Посланица Коринћанима 4:4; такође *видети* УИС 45:28). Пунина јеванђеља обновљена је, и истинита Црква Исуса Христа је опет на земљи. Ни

једна друга организација се не може са њом упоредити. Она није резултат неке реформације, са добронамерним мушкарцима и женама који чине све што је у њиховој моћи да би донели промену. То је обнова Цркве коју је основао Исус Христ. То је дело Небеског Оца и Његовог Љубљеног Сина.

Као члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, можете примити благослове који нису постојали на земљи скоро 2.000 година. Кроз обреде крштења и потврђења можете примити опрост ваших греха и уживати трајно друштво Светог Духа. Можете живети јеванђеље у његовој пунини и једноставности. Можете стећи разумевање природе Божанства, помирења Исуса Христа, сврхе живота на земљи и стварности живота после смрти. Имате привилегију да budete вођени од живог пророка, који подучава Божју вољу за наше време. Храмски обреди вам омогућавају да примите вођство и мир, да се припремите за вечни живот, да се запечатите са својом породицом за вечност и омогућите спасоносне обреде за ваше преминуле претке.

Догађаји обнове

Следећи приказ, који сажима неколико значајних догађаја у обнови јеванђеља и оснивању Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, коју је Господ прогласио “једином живом и истинитом црквом на свом површју земаљском” (УИС 1:30).

Рано пролеће 1820. године. Тражећи истиниту цркву Исуса Христа, четрнаестогодишњи Џозеф Смит молио се у шумарку у близини свог дома у Палмири, у држави Њујорк. У одговору на његову понизну молитву, Небески Отац и Исус Христ су га посетили и рекли му да не сме да се придружи ни једној цркви на земљи у то време. (Видети Историја Џозефа Смита 1:11-19.) У Цркви о овом

искуству говоримо као о Првој визији Џозефа Смита.

21-22. септембар 1823. године. Џозефа Смита је посетио анђеоло по имену Морони. Морони је пророковао о долазећим догађајима и рекао Џозефу о запису Мормонове књиге, записаном на златним плочама. Анђеоло је дозволио Џозефу да види златне плоче, које су биле закопане на оближњем брежуљку Кумора. (Видети Историја Џозефа Смита 1:27-53.)

22. септембар 1827. године. Џозеф Смит је примио златне плоче од Моронија на брежуљку Кумора пошто се сусретао са Моронијем сваког 22. септембра претходне 4 године. (Видети Историја Џозефа Смита 1:53, 59.)

15. мај 1829. године. Читајући о крштењу за опрост греха док су радили на превођењу са златних плоча, Џозеф Смит и његов преписивач Оливер Каудери отишли су на једно осамљено место како би сазнали од Господа у вези са тим. Ту, на обалама реке Сасквана у близини места Хармони, у Пенсилванији, примили су одговор на њихову молитву. Јован Крститељ, као ускрсло биће, дошао им је као “гласник са неба ... на облаку од светла”. Он им је доделио Ароново свештенство. Затим су, слушајући његова упутства, Џозеф и Оливер крстили један другог и међусобно се заредили у Ароново свештенство. (Видети Историја Џозефа Смита 1:68-72; такође видети УИС 13.)

Мај 1829. године. Древни апостоли Петар, Јаков и Јован доделили су Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију Мелхиседеково свештенство. (Видети УИС 128:20.)

Јун 1829. године. Вођен “даром и моћу Божјом” (УИС 135:3), Пророк Џозеф Смит завршио је превод Мормонове књиге.

26. март 1830. године. Прве штампане копије Мормонове књиге постале су доступне у Палмири, у Њујорку.

6. април 1830. године. Црква је организована у Фајет Тауншипу, у Њујорку, почињући са 6 чланова.

27. март 1836. године. Посвећен је храм у Киртланду, први храм саграђен у овом раздобљу. Пророк Џозеф Смит дао је молитву посвећења, која му је дата откривењем. (Видети УИС 109.)

3. април 1836. године. Спаситељ се појавио пред Џозефом Смитом и Оливером Каудеријем у храму у Киртланду. Мојсије, Илија и Илија Тесвићанин појавили су се и дали кључеве свештенства Џозефу и Оливеру. Илија је донео кључеве моћи печењења, који су омогућили да породице буду запечаћене заувек заједно. (Видети УИС 110.)

Судбина Цркве

Старозаветни пророк Данило је пророковао да ће Бог “подигнути царство” које се “довека неће расути” и које ће “стајати довека” (Данило 2:44). Износећи ово прошто он је говорио о Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, Божјем краљевству на земљи данас. Од дана када је Црква организована са 6 чланова, нарасла је и расцветала се, и наставиће да напредује све док не “испуни сву земљу” (Данило 2:35; такође видети УИС 65:2). Сваке године се крсти стотине хиљада људи. Мормонова књига се преводи на многе језике. Храмови се граде широм света. Са Исусом Христом као главом

Цркве, живи пророци ће усмеравати црквени напредак све док земља не буде спремна за Спаситељев други долазак.

Пророк Џозеф Смит је говорио о благословима обнове: “Ево, шта чујемо у јеванђељу, што га примисмо? Глас весеља! Глас милосрђа с неба, и глас истине из земље, блавест за мртве, глас весеља за живе и мртве, блавест радости велике” (УИС 128:19).

Додатне препоруке: Исаија 2:1-3; 29:13-14; Дела апостолска 3:19-21; Књига Откривење 14:6-7; 2. Нефи 3:3-15; УИС 128:19-21; 133:36-39, 57-58; Историја Џозефа Смита

Такође видети Отпад; Џозеф Смит; Откривење; Други долазак Исуса Христа

Образовање

Господ је заповедио: “Тражите знање, и то проучавањем и вером” (УИС 88:118). Он нас је саветовао да проучавамо јеванђеље и стекнемо разумевање “о ономе на небу, и на земљи, и под земљом; о ономе што беше, што јесте, што ускоро мора доћи; о ономе што је код куће, што је у туђини; о ратовима и заплетима међу народима и судовима који су над земљом; а тако и знање о крајевима и краљевима - да би смо се у свему припремили” (УИС 88:78-80).

Школовање и професионална обука

Увек треба да радите на обучавању ума и руку како бисте могли успети на изабраном пољу. Употребите своје образовање да утичете позитивно. Док тако чините постаћете познати као личност од поштења. Бићете припремљени за прилике док буду долазиле, и бићете велики ослонац у својој породици, Цркви и вашој заједници.

Тражите најбоље могуће школовање. Неке могућности су факултети и универзитети, техничке школе,

кућни курсеви, заједничко образовање и приватна обука.

Семинар и институт

Широм света свеци последњих дана узраста од 14-18 година учествују на семинару, који пружа радним даном упутство из Писама. Верски институти пружају курсеве током недеље на различите јеванђеоске теме за свеце последњих дана узраста од 18-30 година.

Ови програми обезбеђују духовну и социјалну климу у којој ученици могу да се друже једни с другима док више уче о јеванђељу.

За информацију о семинару и институту контактирајте локалног свештеничког вођу.

Учење током читавог живота

Наставите да тражите прилике за образовање током читавог свог живота. Ово ће вам помоћи да се усавршавате у свом изабраном занимању и другим вештинама и интересовањима. У овом брзо мењајућем свету морате одвојити време да се образујете за садашњост и будућност.

Као додатак продуженом образовању кроз редовно школовање, учење можете наставити читањем, присуствовањем корисним културним догађајима, посећивањем музеја и историјских места, и посматрањем света око себе.

Додатне препоруке: Приче Соломунове 1:5; УИС 130:18-19

Обраћење

“Телесно мудровање смрт је”, изјавио је апостол Павле, “а духовно мудровање живот је и мир” (Римљанима посланица 8:6; такође видети 2. Нефи 9:39). У свом палом стању ми се често боримо са искушењима,

а понекад и попустимо “вољи тела и Злога који је у њему” (2. Нефи 2:29; такође видети “Пад”, 56-59 страна у овој књизи). Да би смо могли да примимо благослов вечног живота треба да будемо “духовно усмерени” и победимо своје неправедне жеље. Ми треба да мењамо. Још исправније, ми треба да се мењамо, или обратимо, кроз моћ Спаситељевог помирења и кроз моћ Светог духа. Тај процес назива се обраћење.

Обраћење садржи промену у понашању, али надилази понашање; то је промена у нашој самој природи. То је тако значајна промена да је Господ и Његови пророци сматрају новим рођењем, променом срца, и крштењем ватром. Господ је рекао:

“Не чуди се што се сав род људски, да, мушко и женско, сви народи, племена, језици и пуци, морају изнова родити, да, од Бога родити, променити од свога телеснога и палoga стања у стање праведности, да их Бог откупи, те они постану синови његови и кћери.

И тако они постају нова створења. И не учине ли то, не могу никако баштинити краљевство Божје” (Мосија 27:25-26).

Процес обраћења

Обраћење је процес, а не догађај. Обраћени постајете због ваших праведних напора да следите Спаситеља. Ти напори садрже примену вере у Исуса Христа, покајање за грех, крштење, примање дара Светог Духа и устрајање до краја у вери.

Иако је обраћење чудесно и мења живот, оно је једноставно чудо. Анђeosке посете и друге спектакуларне појаве не доносе обраћење. Чак је и Алма, који је видео анђела, постао обраћен тек пошто је “постио и молио многе дане” за сведока истине (Алма 5:46). А Павле, који је видео ускрслог Спаситеља, подучавао је да “нико не може Исуса Господом назвати осим Духом светим” (1. Посланица Коринћанима 12:3).

Пошто је обраћење једноставан, сталан процес, ви можете бити обраћени сада, а да тога нисте свесни. Ви можете бити попут Ламанаца који “због вере у (Христа) у време обраћења њихова беху крштени огњем и Духом светим, а да то и не знадоше” (3. Нефи 9:20). Ваши стални напори да примењујете веру и следите Спаситеља водиће већем обраћењу.

Карактеристике људи који су обраћени

Мормонова књига пружа описе људи који су обраћени Господу:

Они су одлучили да чине добро. Народ краља Венијамина је изјавио: “Дух Господа Свемогућег, ... који изведе у нама снажну промену, односно у срцима нашим те више склоности немамо чинити зло, већ непрестано добро чинити” (Мосија 5:2). Алма је говорио о људима који “не могаху грех посматрати без гађења” (Алма 13:12).

Они се не буне против Господа. Мормон је причао о групи Ламанаца који су били грешни и жедни крви али који су били “обраћени Господу” (Алма 23:6). Ти људи су променили своја имена у Анти-Нефи-Лехијци и “поставише народ праведан. Положише оружје побуне своје и више не војеваху против Бога нити икога од браће своје” (Алма 23:7).

Они деле јеванђеље. Енош, Алма Старији, Алма Млађи, синови Мосијини, Амулек, и Зезром посветили су се проповедању јеванђеља након обраћења Господу (видети Енош 1:26; Мосија 18:1; Мосија 27:32-37; Алма 10:1-12; 15:12).

Они су испуњени љубављу. Након што је ускрсли Спаситељ посетио народ на америчком континенту “сав се народ обрати ка Господу на свему површју земље, и Нефијци и Ламанци, и не беше спорова ни препирака међу њима, и сваки човек правично поступаше с другима.

И догоди се: Не беше сукоба у земљи услед љубави Божје која пребиваше у срцима народа.

А не беше никаквих зависти, ни свађа, ни буна, ни блудништава, ни лажи, ни уморстава, нити икакве распуштености. И доиста, није могуће замислити срећнијега народа од свих народа које створи рука Божја.

Не беше разбојника, ни убојица, не беше ни Ламанаца, нити уопште икаквих “аца”, већ сви они беху једно, синови Христови и баштиници краљевства Божјега” (4. Нефи 1:2, 15-17).

Тежња ка већем обраћењу

Ваша примарна одговорност је сопствено обраћење. Нико се не може обратити уместо вас, и нико вас не може присилити да се обратите. Други вам, међутим, могу помоћи у процесу обраћења. Учите се из праведних примера чланова породице, црквених вођа и учитеља, и људи и жена из Писама.

Ваша способност да доживите силну промену срца увећаће се док настојите да следите Спаситељев савршени пример. Проучавајте Писма, молите се с вером, држите заповести, и тражите трајно друштво Светог Духа. Док продужавате процес обраћења, ви ћете примити “силно велику радост”, као што је урадио народ краља Венијамина када Дух “изведе снажну промену у (њиховим) срцима” (видети Мосија 5:2, 4). Моћи ћете да следите савет краља Венијамина да “будемо постојани и непоколебљиви, увек обилујући добрим делима, да Христ, Господ Бог Свемогући, вас опечати као своје, те приспете у небо и имаднете непролазно спасење и живот вечни” (Мосија 5:15).

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 18:3; Јев. по Луци 22:32; Алма 5:7-14

Такође видети Помирење Исуса Христа; Крштење; Свети Дух, Спасење

Обреди

У Цркви, обред је један свети, званични чин који се изводи свештеничком влашћу. Неки обреди су преко потребни за наше узвишење. Ти обреди називају се спасоносни обреди. Они садрже крштење, потврђивање, заређење у Мелхиседеково свештенство (за мушкарце), храмско даривање, и брачно печатање. Сваким од ових обреда ми улазимо у свечане савезе са Господом.

Остали обреди, као што су давање имена и благосиљање деце, посвећење уља, и послуживање болеснима и ожалосћенима такође се изводе свештеничком влашћу. Иако нису преко потребни за наше спасење, они су значајни за нашу утеху, вођство, и охрабрење.

Обреди и савези нам помажу да се сетимо ко смо ми. Они нас подсећају на нашу дужност према Богу. Господ их је обезбедио да би нам помогли да Му приђемо и примимо вечни живот. Када их уважавамо, Он нас јача.

Можете добити многе прилике да учествујете у свештеничким обредима. Кад год имате такву прилику учините све што можете да се припремите, било да обављате обред или га примате. Припремити се можете уз молитву, пост, саветовање са свештеничким вођама, и проучавајући Писма и речи пророка последњих дана. Ако сте носилац свештенства треба да сте увек духовно припремљени за обављање обреда. Живите чистим, достојним животом, и настојте да примите трајно друштво Светог Духа.

Додатне препоруке: УИС 84:19-21; Чланци вере 1:3-5

Такође видети Савез; Јеванђеље; Свештенство

Одељење (*видети* Црквена администрација)

Округ (*видети* Црквена администрација)

Откривење

Откривење је говор од Бога упућен Његовој деци. Ово вођство долази кроз различите канале према потребама и околностима појединаца, породица и Цркве у целини.

Кад Господ открива Своју вољу Цркви, Он говори кроз Своје пророке. Писма садрже многа таква откривења - реч Господњу кроз древне и пророке последњих дана. Данас Господ наставља да води Цркву откривајући Своју вољу Својим изабраним слугама.

Пророци нису једини људи који могу примити откривење. У складу са вашом вером можете примити откривење које вам помаже код ваших посебних потреба, одговорности и питања и помаже вам да ојачате своје сведочанство.

Припрема за пријем откривења кроз Светог Духа

Писма говоре о различитим врстама откривења, као што су виђења, снови и посете анђела. Кроз такве канале, Господ обнавља Своје јеванђеље у последњим данима и открива истине о таквим учењима као што су учења о предсмртном постојању, откупљење мртвих, и три краљевства славе. Међутим, већина откривења вођама и члановима Цркве долазе кроз шаптаје Светог Духа.

Тихи, духовни подстицаји можда не изгледају спектакуларно као виђења или посете анђела, али су моћнији и дуготрајнији и мењају живот. Сведочанство Светог Духа ствара утисак на душу који је значајнији него било шта што можете видети или чути. Кроз таква откривења примићете трајну снагу како бисте остали верни јеванђељу и помогли другима да учине исто.

Следећи савет помоћи ће вам да се припремите за пријем подстицаја од Светог Духа:

Молите се за вођство. Господ је рекао: “Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвориће му се” (Јев. по Матеју 7:7-8). Да бисте пронашли и примили, морате тражити и искати. Ако не куцате - молећи се Небеском Оцу за вођство - врата откривења неће вам се отворити. Али ако се приближите вашем Оцу у понизној молитви, на крају ћете “примити објаву за објавом, спознају за спознајом, да можеш знати тајне и оно што је мироносно - што радост доноси, што доноси живот вечни” (УИС 42:61).

Будите побожни. Побожност је дубоко поштовање и љубав. Када сте побожни и миротворци, ви призивате откривење. Чак и када је све око вас у метежу, ви можете имати став побожности и бити припремљени да примите вођство од Господа.

Будите понизни. Понизност је блиска побожности. Када сте понизни, ви признајете зависност од Господа. Пророк Мормон је подучавао: “А због кроткости и понизности срца долази до похођења Светог Духа, и тај утешитељ испуњава надом и савршеном љубављу” (Морони 8:26).

Држите заповести. Када држите заповести, спремни сте да примите, прихватите и следите подстицаје Светог Духа. Господ је обећао: “Оном који држи заповести моје, предаћу тајне краљевства својега, и то ће у њему бити попут врела воде живе, што тече у живот вечни” (УИС 63:23).

Узимајте достојно свету причест. Причесне молитве подучавају како примити трајно друштво Светог Духа. Када узимате свету причест, ви сведочите Богу да сте вољни на себе преузети име Његовог Сина, увек Га се сећати и држати Његове заповести. Небески Отац обећава да када одржавате ове савезе, увек ћете имати Духа са вама. (Видети УИС 20:77, 79.)

Проучавајте Писма свакога дана. Док марљиво проучавате Писма, ви учите из примера мушкараца и жена чији животи су били благословљени док су следили откривену Господњу вољу. Такође постајете пријемчивији за Светог Духа у сопственом животу. Док читате и промишљате, можете примити откривење о неком делу Писама који се односи на вас или нешто друго што Господ жели да вам саопшти. Пошто вам читање Писама може помоћи да примите лично откривење, требало би да их проучавате свакога дана.

Одвојите време за размишљање. Када одвајате време за размишљање о јеванђеоским истинама, ви отварате свој ум и срце за усмеравајући утицај Светог Духа (видети 1. Нефи 11:1; УИС 76:19; 138:1-11). Размишљање одвраћа ваше мисли од свакодневних ствари овог света и доводи вас ближе Духу.

Када тражите посебно вођство, проучавајте то питање у својим мислима. Понекад ће Господњи глас доћи тек пошто сте неку ствар проучили у својим мислима. Господ је објаснио овај процес Оливеру Каудерију, који је служио Џозефу Смиту као преписивач за већи део превода Мормонове књиге. Кроз пророка Џозефа Смита Господ је говорио Оливеру Каудерију, објашњавајући зашто Оливер није био у стању да преведе Мормонову књигу иако је добио дар превођења: “Гле, ти то не схвати; ти помисли да ћу ти ја дати, кад ништа не промисли, осим питати од мене. Али, гле, кажем ти, мораш ти то проучити у памети својој. Тад ме мораш упитати је ли то право, а ако је право, учинићу ја да ти се груди распале у теби. Ти ћеш, дакле, осетити да је то право” (УИС 9:7-8).

Стрљиво тражите Божју вољу. Бог се открива “у време од Њега одређено, и на начин Његов, и у складу с вољом Његовом” (видети УИС 88:63-68). Откривење ће вам вероватно доћи “редак по редак, уредба за уредбом, мало по мало” (2. Нефи 28:30; такође видети Исaiја 28:10; УИС 98:12). Не покушавајте да пожурујете духовне

ствари. Откривење не долази на тај начин. Будите стрпљиви и верујте у Господњи одабир тренутка.

Препознавање подстицаја Светог Духа

Међу свим гласинама и гласницима у свету данас, морате научити да препознате шаптаје Светог Духа. Следе неки од главних начина на који Свети Дух комуницира са нама:

Он говори уму и срцу благим, тихим гласом. Господ је подучавао: “Казаћу ти у уму твојему и у срцу твојему, Духом Светим, који ће сићи на те и који ће боравити у срцу твоме. Ево, гле, ово је дух објаве” (УИС 8:2-3). Понекад ће вам Свети Дух помоћи да разумете јеванђеоске истине или ће вам дати подстицај који “чини се обузима (ваш) ум, и тишти (ваше) осећаје” (УИС 128:1). Иако такво откривење може имати моћан утицај на вас, оно готово увек долази тихо, као “глас тих и танак” (видети 1. Књига о царевима 19:9-12; Хеламан 5:30; УИС 85:6).

Он нас подстиче кроз наша осећања. Иако ми често опијемо говор Духа као глас, то је глас који ми више осећамо него што чујемо. А када говоримо о “слушању” шаптаја Светог Духа, ми често описујемо духовне подстицаје говорећи, “Имао сам осећај ...” Господњи савет Оливеру Каудерију у одсеку 9 Учења и савеза, који се разматра на 143. страни, подучава овом начелу. Међутим, овај савет се понекад погрешно схвата. Читајући овај пасус неки чланови Цркве постају збуњени, плашећи се да никада нису примили подстицај од Светог Духа, јер никада нису осетили жар у својим прсима. Запазите Господње завршне речи у Учењима и савезима 9:8: “Стога ћеш осетити да је то право.” Жар, описан у овом пасусу из Писама означава осећај утехе и мира, не обавезно осећај врелине. Док настављате да тражите и следите Господњу вољу у свом животу, схватићете како Свети Дух утиче на вас лично.

Отпад

Он доноси мир. Свети Дух се често назива утешитељем (видети Јев. по Јовану 14:26; УИС 39:6). Док вам открива вољу Господњу он ће “мир навестити уму твом” (УИС 6:23). Мир који он даје не може бити кривотворен овоземаљским утицајима или лажним учењима. Мир је оно што је Спаситељ обећао када је уверавао Своје ученике да ће послати утешитеља: “Мир вам остављам, мир свој дајем вам: не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше, и да се не боји” (Јев. по Јовану 14:27).

Додатне препоруке: Амос 3:7; Јев. по Матеју 16:13-18; 1. Посланица Коринћанима 2:9-14; 12:3; Књига Откривење 19:10; Алма 5:43-48; 17:2-3; УИС 76:5-10; 121:26-33; Чланци вере 1:7, 9

Такође видети Вера; Свети Дух; Молитва; Побожност; Писма; Духовни дарови

Отпад

Када се појединци или група људи окрене од начела јеванђеља, они су у стању отпада.

Периоди општег отпада наступали су током историје света. После периода праведности људи су се често окретали безакоњу. Један од примера је и Велики отпад који се десио након што је Спаситељ основао Своју цркву. После смрти Спаситеља и Његових апостола, људи су изопачили начела јеванђеља и донели неовлашћене промене у црквеној организацији и свештеничким обредима. Због овог широко распрострањеног безакоња, Господ је повукао свештеничку власт са земље.

У току Великог отпада људи су били без божанског вођства преко живих пророка. Основане су многе цркве, али нису имале свештеничку моћ да приведу људе истинитом познавању Бога Оца и Исуса Христа. Делови Светих писама били су промењени или изгубљени, и нико није имао власт да додели дар Светог духа или обави друге свештеничке обреде. Овај отпад трајао је све док се Небески Отац и Његов Вољени Син нису појавили

пред Џозефом Смитом 1820. године и отпочели обнову пунине јеванђеља.

Сада живимо у време када је јеванђеље Исуса Христа обновљено. Али за разлику од цркве у древна времена, Црква Исуса Христа светаца последњих дана неће бити обузета свеопштим отпадом. Писма подучавају да црква више никада неће бити уништена (видети УИС 138:44; такође видети Књига пророка Данила 2:44).

Иако више неће бити свеопштег отпада од истине, ми се морамо свако за себе штитити од личног отпада. Себе можете заштитити од личног отпада држећи своје савезе, послушношћу заповестима, следећи црквене вође, узимајући свето причешће, и стално јачајући своје сведочанство свакодневним проучавањем Писама, молитвом и служењем.

Додатне препоруке: Књига пророка Исаије 24:5; Амос 8:11-12; Јеванђеље по Матеју 24:4-14; Дела апостолска 20:28-30; 2. Посланица Тимотеју 3:1-5, 14-15; 4:3-4; 1. Нефи 13:24-29; Мормон 1:13-14; УИС 1:15-17; Џозеф Смит-Историја 1:17-19

Такође видети Црквена администрација; Свештенство; Обнова јеванђеља

Пад

У Еденском врту Бог је заповедио: “Са сваког стабла у врту слободно једи. Али са стабла спознаје добра и зла да ниси јео! Но, можеш сам бирати, јер ти је то дано. Али сети се да ја то забрањујем, јер у онај дан у који с њега окусиш, зацело ћеш умрети” (Мојсије 3:16-17). Пошто су Адам и Ева прекршили ову заповест и узели од плода познања добра и зла, били су избачени из Господњег присуства (видети УИС 29:40-41). Другим речима, искусили су духовну смрт. Такође су постали смртни - подложни физичкој смрти. Духовна и физичка смрт зову се пад.

Наше пало стање

Као потомци Адама и Еве, наследили смо пало стање за време смртног живота (видети Алма 42:5-9, 14). Одвојени смо од присутности Господње и подложни смо физичкој смрти. Такође смо стављени у стање супротности, где смо подвргнути тесту животних тешкоћа и искушења ђаволских (видети 2. Нефи 2:11-14; УИС 29:39; Мојсије 6:48-49).

У том палом стању унутар себе имамо конфликт. Ми смо деца Божја са могућношћу да имамо “удео у Божјој природи” (2. Петрова посланица 1:4). Међутим, “ми смо невредни пред тобом (Боже). Услед пада нарави наше постадосмо трајно зли” (Етер 3:2). Треба да трајно настојимо да избегавамо неправедне страсти и жеље.

Понављајући речи анђела, краљ Венијамин је рекао: “Нараван је човек непријатељ Богу, а тако је то од Адамова пада”. Краљ Венијамин је упозоравао да у том природном, палом стању, свака особа ће заувек бити непријатељ Богу “не препусти ли се поривима Светога Духа, и свуче природног човека и не посвети ли се помирењем Христа Господа, не постане ли попут детета одан, кротак, понизан, стрпљив, пун љубави, вољан подложити се свему што Господ сматра подобним да му нанесе, као што се дете подлаже оцу својему” (Мосија 3:19).

Користи пада

Пад је целовити део плана спасења Небеског Оца (видети 2. Нефи 2:15-16; 9:6). Он има двосмеран правац – надолу, а ипак напред. Као додатак упознавању физичке и духовне смрти, он нам даје прилику да се родимо на земљи и учимо и напредујемо. Праведном применом слободне воље и својим искреним покајањем када погрешимо, можемо доћи Христу и кроз Његово помирење припремити се да примимо дар вечног живота. Пророк Лехи је подучавао:

“Да не преступи, Адам не би пао, већ би остао у врту еденском. И све што беше створено, морало би остати у оном стању у којему беше, пошто би створено. И морало би остати заувек и свршетка не би имало.

И они (Адам и Ева) никакве деце имали не би. Остали би, дакле, у стању невиности, немајући радости, јер беду познавали не би, добро не чинећи, јер греха познавали не би.

Но, гле, све беше учињено у мудрости онога који све зна.

Адам паде да би људи били, а људи јесу да би радост имали.

А Месија долази у пунини времена да синове људске откупи од пада” (2. Нефи 2:22-26; такође видети стихове 19-21, 27).

Адам и Ева су исказали своју захвалност за благослове који су дошли као резултат пада:

“Благосиљаше Адам Бога и испуни се, и стаде прорицати о свим породицама земаљским, говорећи: Благословљено име Божје, јер се због преступа мојега очи моје отворише, и радости ћу имати у овом животу и наново у телу Бога ћу гледати.

А Ева, жена његова, чу све то и развесели се, говорећи: Да не беше преступа нашега, никад ми потомства имали не бисмо, и никад разазнали добро од зла, ни спознали радост откупљења својега, ни живот вечни што га Бог свим послушнима даје” (Мојсије 5:10-11).

Откупљење од пада

Због наше пале, смртне природе и наших личних греха, наша једина нада је у Исуса Христа и план откупљења.

Кроз помирење Исуса Христа сви ће бити откупљени од последица пада. Бићемо ускрснути и враћени у присутност Господњу да нам се суди (видети 2. Нефи 2:5-10; Алма 11:42-45; Хеламан 14:15-17).

Поред откупљења од свеопштитих последица пада, Спаситељ нас може откупити и од сопствених греха. Током нашег палог стања ми грешимо и удаљавамо се од Господа, доносећи на себе духовну смрт. Као што је апостол Павле рекао: “Јер сви сагрешише и изгубили су славу Божију” (Римљанима посланица 3:23). Ако останемо у својим гресима не можемо боравити у Божјој присутности, јер “ништа нечисто не може боравити ... у присутности Његовој” (Мојсије 6:57). Захвални смо што помирење “остварује услов за обраћење” (Хеламан 14:18), омогућавајући нам да примимо опрост наших греха и боравимо у присутности Божјој заувек. Алма је подучавао да “човеку би удељено време у којем се може обратити. Овај, дакле, живот постаде стање кушње, време припреме за сусрет с Богом, време припреме за оно непролазно стање о којему вам говорасмо, које долази након ускрснућа мртвих” (Алма 12:24).

Захвалност за Спаситељеву жртву помирења

Као што не пожелимо храну све док не огладнимо, нећемо у потпуности пожелети вечно спасење док не препознамо своју потребу за Спаситељем. То препознавање долази док растемо у нашем разумевању пада. Као што је пророк Лехи подучавао: “Сав, дакле, људски род беше у изгубљеном и палом стању, и заувек ће бити не ослони ли се на тог Откупитеља” (1. Нефи 10:6).

Додатне препоруке: Прва књига Мојсијева 3; Мормон 9:12-14; Мојсије 4

Такође видети Слобода избора; Помирење Исуса Христа, Првобитни грех; План спасења; Грех

Пакао

Откривења последњих дана говоре о паклу на барем два начина. Прво, то је друго име за духовну тамницу, место у посмртном свету духова за оне који “умреше у

гресима својим, без спознаје истине, или у преступу, пошто одбацише пророке” (УИС 138:32). Ово је привремено стање у ком ће душе бити подучаване јеванђељу и имати прилику да се покају и прихвате обреде спасења који се за њих обављају у храмовима (видети УИС 138:30-35). Они који прихвате јеванђеље могу боравити у рају до ускрснућа. Када ускрсну и буде им суђено, примиће степен славе за који су достојни. Они који одаберу да се не покају али који нису синови пропасти остаће у духовној тамници све до краја хиљадугодишњице, када ће бити ослобођени од пакла и казне и бити ускрснути у звезданој слави (видети УИС 76:81-85).

Друго, реч пакао користи се да укаже на спољашњу таму, која је боравишно место *ђаволово*, његових анђела и синова пропасти (видети УИС 29:36-38; 76:28-33). Синови пропасти су они који не примају “опроштења ни на овом свету ни у свету будућем - јер занијекаше Духа Светога пошта га бијаху примили, а занијекаше и Јединорођеног Сина Очева, кога сами разапеше и јавно га извргнуше руглу” (УИС 76:34-35; видети такође и стихове 31-33, 36-37). Такве особе неће наследити место у било коме од краљевстава славе; за њих услови пакла остају (видети УИС 76:38; 88:24, 32).

Такође видети Краљевства славе; Сотона

Патријаршки благослов

Патријаршки благослови се дају достојним члановима Цркве од стране заређених патријарха. Ваш патријаршки благослов износи ваше порекло у дому Израеловом и садржи лични савет од Господа упућен вама.

Док проучавате патријаршки благослов и следите савет који садржи, он ће вам пружити вођство, утеху и заштиту. Да бисте сазнали како се прима патријаршки благослов, разговарајте са својим бискупом или председником огранка.

Изјава о пореклу

Ваш патријаршки благослов садржи изјаву о вашем пореклу, износећи да сте из дома Израеловог - потомак Аврамов, припадајући одређеном племену Јаковљевом. Многи свеци последњих дана су од племена Јефремовог, племена којем је дата првенствена одговорност да води Господње дело у последњим данима.

Због тога што сви ми имамо много крвних линија у себи, два члана исте породице могу бити припадници различитих племена Израелових.

Није важно да ли је ваше порекло у дому Израеловом кроз крвну линију или усвајањем. Као члан Цркве сматрате се потомком Аврамовим и наследником свих обећања и благослова садржаних у Аврамовском савезу (видети "Савез Аврамов", од 5-6 стране.).

Сазнање из вашег патријаршког благослова

Једном када сте примили патријаршки благослов, треба да га читате понизно, уз молитву и често. Он је лично откривење од вашег Небеског Оца, који познаје вашу снагу, слабости и вечну могућност. Кроз ваш патријаршки благослов Он ће вам помоћи да сазнате шта очекује од вас. Ваш благослов може садржати обећања, опомене и упозорења. Временом ћете препознати моћ откривења у њему.

Док следите савет из вашег благослова бићете мање склони грешкама или да budete заведени. Не будете ли следили савет, нећете бити у стању да примите обећане благослове.

Иако ваш патријаршки благослов садржи надахнути савет и обећања, не би требало да очекујете да он одговори на сва ваша питања или да детаљно опише све што ће се десити у вашем животу. Уколико ваш благослов не помиње неки значајан догађај, као што је пуновремена

мисија или брак, не би требало да претпоставите да ту могућност нећете имати.

Слично томе, не би требало да претпоставите како ће се све што је поменуто у вашем патријаршком благослову испунити у овом животу. Патријаршки благослов је вечан, и његова обећања могу се пружати кроз читаву вечност. Будите уверени да ће се, ако сте достојни, сва обећања испунити у време одређено од Господа. Она која се не остваре у овом животу испуниће се у наредном.

Ваш патријаршки благослов је посвећен и личан. Можете га поделити са блиским члановима породице, али не би требало да га читате наглас у јавности или да дозволите другима да га читају или препричавају. Чак ни ваш патријарх, бискуп или председник огранка не би требало да га препричавају.

Слажите у свом срцу драгоцене речи из вашег патријаршког благослова. Размишљајте о њима и живите тако да budete достојни примања обећаних благослова у овом животу и у оном који ће доћи.

Писма

Када свети људи Божји пишу или говоре моћу Светог Духа, њихове речи “биће Писмо, биће воља Господња, биће мисао Господња, биће реч Господња, биће глас Господњи, и моћ Божја на спасење” (УИС 68:4). Званична, канонизирана Писма Цркве, често називана стандардним делима, су Библија, Мормонова књига, Учење и савези и Драгоцени бисер. Ове књиге Писама описане су од 156-159 стране.

Важност свакодневног проучавања Писама

Првенствена сврха Писама је да сведоче о Христу, помажући нам да Му приђемо и примимо вечни живот (видети Јев. по Јовану 5:39; 20:31; 1. Нефи 6:4; Мосија 13:33-35). Пророк Мормон је сведочио:

“Ко год хоће, може се ослонити на реч Божју, која је жива и моћна, која ће онемогућити сва лукавства и замке и обмане ђаволске, те човека Христова повести равним и узаним прелазом преко оног вечног понора беде који је спреман да прогута опаке -

И приземљити душе њихове, да, бесмртне душе њихове, с десна Богу у краљевству небеском, да седну с Аврамом и Исаком и Јаковом, и са свим светим оцима нашим да више никад не изађу” (Хеламан 3:29-30).

Пророци последњих дана нас саветују да свакодневно проучавамо Писма, појединачно, а и са својим породицама. Они нас охрабрују, као што је Нефи охрабривао браћу своју, да упоредимо Писма са собом, проналазећи начине да свете древне записе применимо у својим животима данас (видети 1. Нефи 19:23-24). Они нас опомињу да “истражујемо Писма” (Јев. по Јовану 5:39) и “гостимо се речју Христовом” (2. Нефи 32:3).

Имаћете велику корист следећи тај савет. Свакодневно планско проучавање Писама помаже вам да budete пријемчиви шаптајима Светог Духа. Оно изграђује вашу веру, утврђује вас против искушења, и помаже вам да приђете ближе Небеском Оцу и Његовом Вољеном Сину.

Направите план за лично проучавања Писама. Размотрите издвајање одређеног времена за проучавање Писама. У току тог времена пажљиво читајте, и будите пријемчиви за подстицаје Духа. Замолите Небеског Оца да вам помогне да сазнате шта би Он желео да научите и урадите.

Наставите са читањем Писама, нарочито Мормонове књиге, читавог свог живота. Поново ћете из почетка откривати драгоцености Писама, откривајући ново значење и примену док их проучавате у различитим периодима живота.

Ако сте у браку, одвојите свакога дана време да читате Писма као породица. Тај труд може бити тежак,

али ће давати дивне вечне резултате. Под вођством Духа планирајте читање Писама које ће одговарати потребама ваше породице. Не плашите се да читате Писма малој деци. Језик тих светих записа има моћ да дотакне чак и веома младе.

Библија

Библија је подељена на два дела: Стари и Нови завет. Стари завет је свети запис Божјих поступака са Његовим заветним народом у Светој земљи. Он садржи учења таквих пророка као што су Мојсије, Исус Навин, Исаија, Јеремија и Данило. Нови завет бележи рођење, овоземаљску службу и Спаситељево помирење. Он се завршава са службом Спаситељевих ученика.

Пошто је Библија превођена много пута, штампана је у различитим верзијама. На енглеском, верзија Библије Краљ Џејмс је прихваћена од Цркве као Свето писмо.

У Цркви Исуса Христа светаца последњих дана с поштовањем се односимо према Библији и њеним светим учењима. Из библијских извештаја о Божјим поступцима са Његовим народом можемо примити снагу и утеху.

Мормонова књига: Још једно сведочанство о Исусу Христу

Мормонова књига је изашла у овом временском раздобљу вољом Господњом. Она је запис Божјих поступака са народом који је живео на древном америчком континенту. Пророци Господњи су урезивали оригиналне записе на златним плочама. Господ је изјавио да Мормонова књига садржи “пунину јеванђеља Исуса Христа” (УИС 20:9; такође видети УИС 42:12).

22. септембра 1827. године један анђеоло по имену Морони - последњи пророк Мормонове књиге - предао је ове записе пророку Џозефу Смиту. Даром и моћу Божјом

пророк Џозеф Смит је превео запис на енглески. Од тада, Мормонова књига је преведена на многе друге језике.

Првенствена намера Мормонове књиге је да убеди све људе “да Исус јесте Христ, Вечни Бог, који се очитује свим народима” (насловна страна Мормонове књиге). Она подучава да сви људи “морају к њему приступити, иначе не могу бити спашени” (1. Нефи 13:40). Џозеф Смит је рекао да је Мормонова књига “камен темељац наше религије, и ако прихватите њене поруке привешће вас Богу ближе од било које друге књиге” (увод из Мормонове књиге).

Мормонова књига је још једно сведочанство о истинама којима подучава Библија. Она такође обнавља “јасне и драгоцене” истине које су биле изгубљене из Библије кроз грешке у превођењу или “уклоњене” у покушајима да се “изопаче прави путеви Господњи” (видети 1. Нефи 13:24-27, 38-41). Библија и Мормонова књига “срашће у једно да постиде лажне науке и смире сукобе, те успоставе мир” (2. Нефи 3:12).

На крају Мормонове књиге пророк Морони нас подучава како можемо знати да је књига истинита: “И кад то примите, опомињем вас, да упитате Бога, вечнога Оца, у име Христово, није ли то истинито. И будете ли питали срца искрена, с правом наканом, имајући веру у Христа, он ће вам очитовати истину моћу Духа Светога” (Морони 10:4; такође видети стихове 3 и 5).

Учење и савези

Учење и савези садржи откривења дата пророку Џозефу Смићу. Такође садржи неколико откривења датих другим пророцима последњих дана. Ова књига Светих писама је јединствена јер није превод древних докумената. Она је збир откривења датих од Господа Својим изабраним пророцима у последњим данима.

Пророк Џозеф Смит је рекао да је књига Учење и савези “темељ Цркве у последњим данима, и корист свету, показујући да су кључеви тајни крљевства нашег Спаситеља опет поверени човеку” (наслов одсека 70 УИС).

Драгоцени бисер

Драгоцени бисер садржи књигу Мојсијеву, књигу Аврамову, надахнути превод Матејевог 24. поглавља пророка Џозефа Смита и неке записе пророка Џозефа.

Књига Мојсијева је мали исечак из надахнутог превода Библије Џозефа Смита. Она је садржајнији запис Мојсијевих записа с почетка прве књиге Мојсијеве из Старог завета. Она садржи многа учења која су била изгубљена из Библије и даје додатну информацију о плану спасења, стварању света и Господњим поступцима са Адамом и Еношем.

Књига Аврамова садржи превод древних записа написаних на папирусу који је дошао у посед Цркве 1835. године. Пророк Џозеф Смит је записе превео открићењем. Ова књига садржи истине о предсмртном савету на небу, стварању земље, Божјој природи, и свештенству.

Превод Матејевог јеванђеља од Џозефа Смита припомаже нашем сазнању о Спаситељевим учењима о Његовом другом доласку.

Рукописи Џозефа Смита у Драгоценом бисеру садрже:

- Историју Џозефа Смита, која је извод из пророкове историје Цркве. То је опис догађаја који су довели до обнове Цркве, укључујући прво виђење, посете Моронија пророку Џозефу, добијање златних плоча и обнову Ароновог свештенства.
- Чланке вере, које је пророк Џозеф Смит написао као основне изјаве о веровању и учењу.

План спасења

Додатне препоруке: Римљанима посланица 15:4; 2. Тимотеју посланица 3:15-17; 2. Нефи 25:26; Алма 17:2-3; 3. Нефи 23:1-5; УИС 18:33-36; Чланци вере 1:8

Такође видети Пророци; Обнова јеванђеља; Откривење

План спасења

У предсмртном постојању Небески Отац је припремио план да би нам омогућио да постанемо попут Њега и примимо пунину радости. Писма о овом плану говоре као о “плану спасења” (Алма 24:14; Мојсије 6:26), “великом плану среће” (Алма 42:8), “плану откупљења” (Јаков 6:8; Алма 12:30), и “плану милости” (Алма 42:15).

План спасења је пунина јеванђеља. Он садржи стварање, пад, помирење Исуса Христа, и све законе, обреде, и јеванђеоска учења. Морално опредељење, способност да бирамо и делујемо самостално, такође је суштинско у плану Небеског Оца. Због овог плана, можемо се усавршити кроз помирење, примити пунину радости, и живети заувек у присуству Божјем. Наши породични односи могу трајати читаву вечност.

Ви сте учесници у плану Небеског Оца, а ваше вечно искуство може бити подељено у три главна дела: предсмртни живот, смртнички живот, и живот после смрти. Када почнете да разумевате план, откривате одговоре на питања која многи постављају: Одакле смо дошли? Зашто смо овде? Где идемо после овог живота?

Предсмртни живот

Пре него што сте рођени на земљи, живели сте у присуству вашег Небеског Оца као једно од Његове духовне деце. У том предсмртном постојању присуствовали сте већу са другом духовном децом Небеског Оца. На том већу, Небески Отац је изложио Свој велики план среће (видети Аврам 3:22-26).

У складу са планом среће, предсмртни Исус Христ, Прворођени Син Очев у духу, заветовао се да буде Спаситељ (видети Мојсије 4:2; Аврам 3:27). Онима који су следили Небеског Оца и Исуса Христа дозвољено је да дођу на земљу и доживе смртност и напредак ка вечном животу. Луцифер, други духовни син Божји, побунио се против плана и “настојао да уништи опредељивање човеково” (Мојсије 4:3). Постао је Сотона, и он и његови следбеници били су збачени са неба и изгубили су прилику да задобију физичко тело и искусе смртност (видети Мојсије 4:4; Аврам 3:27-28).

Током вашег предсмртног живота, изградили сте своју личност и увећали своје духовне способности. Благословени даром опредељивања, донели сте значајне одлуке, као што је одлука да следите план Небеског Оца. Те одлуке утицале су на ваш живот тада и сада. Расли сте интелектуално и научили да волите истину, и припремили сте се да дођете на земљу, где сте могли наставити да напредујете.

Смртнички живот

Ви сада проживљавате смртнички живот. Ваш дух сједињује се са вашим телом, пружајући вам могућности за раст и развој на начине који нису били могући у вашем предсмртничком животу. Овај део ваших искустава је време учења, током ког се можете доказати, одабрати да приђете Христу, и припремити се да budete достојни вечног живота. То је, такође, време када можете помоћи другима да открију истину и добију сведочанство о плану спасења.

Живот после смрти

Када умрете, ваш дух ће ући у свет духова и чекати ускрснуће. За време ускрснућа ваш дух и тело ће се сјединити, биће вам суђено и бићете примљени у краљевство

славе. Слава коју ћете наследити зависиће од дубине вашег обраћења и ваше послушности Господњим заповестима (видети “Краљевства славе”, од 92 до 95 стране). Она ће зависити од начина на који сте “примили сведочанство о Исусу” (УИС 76:51; такође видети стихове 74, 79, 101).

Благослови кроз познавање плана

Сведочанство о плану спасења може вам пружити наду и сврху док се рвете са животним изазовима. Можете открити уверавање у сазнању да сте дете Божје и да сте живели у Његовој присутности пре него што сте рођени на земљи. Можете пронаћи значај у вашем садашњем животу, знајући да ће ваши поступци у току смртничког живота утицати на вашу вечну судбину. Са овим сазнањем можете темељити значајне одлуке на вечним истинама пре него мењањем животних околности. Можете наставити с побољшавањем односа са члановима породице, радујући се обећању да ваша породица може бити вечна. Можете открити радост у вашем сведочанству о помирењу и Господњим заповестима, обредима, савезима и учењима, знајући да “онај који чини дела праведности примиће плату своју, и то мир на овом свету, а живот вечни у свету који ће доћи” (УИС 59:23).

Додатне препоруке: 2. Нефи 2:5-30; 10:23-25; Алма 12:24-37; 22:12-14; 42; Мојсије 6:47-62

Тakoђе видети Опредељење; Помирење Исуса Христа; Стварање; Смрт, физичка; Смрт, духовна; Пад; Бог Отац; Јеванђеље; Небо; Пакао; Исус Христ; Краљевства славе; Рај; Ускрснуће

Побожност

Побожност је дубоко поштовање и љубав. Када имате побожан став према Богу, ви Га поштујете, изражавате Му захвалност и послушни сте Његовим заповестима.

Треба да сте побожни у свом понашању као и у свом ставу. Побожно понашање укључује молитву, проучавање Писама, пост, и плаћање десетине и приноса. Оно укључује ношење скромне одеће и употребу чистог, здравог језика. Дубина ваше побожности видљива је у вашем избору музике и друге забаве, у начину на који говорите о светим темама, и у начину на који се облачите и понашате када присуствујете црквеним састањима и када сте у храму. Своју побожност према Господу показујете када служите другим људима и односите се према њима са љубазношћу и поштовањем.

Док постајете побожнији приметите тиху промену у свом животу. Господ ће излити Свог Духа обилније на вас. Бићете мање узнемирени и збуњени. Бићете у стању да примите откривење које ће вам помоћи да решите личне и породичне проблеме.

Као што вас побожност доводи ближе Богу, не побожност одговара циљевима ђаволовим. Сотона ће вас кушати да следите светске трендове са више буке, узбуђења, и сукоба, а са мање суздржавања и тихог достојанства. Попут неког заповедника војне инвазије, он ће покушати да запуши канале споразумевања између вас и Господа. Чувајте се таквих тактика, и настојте да будете побожни у свему што радите.

Додатне препоруке: 3. Књига Мојсијева 26:2; Псалом 89:5-7; Посланица Јеврејима 12:28; УИС 59:21; 63:61-62, 64; 109:21

Такође видети Вера; Захвалност; Скромност; Молитва; Откривење; Богоштовање

Подучавање јеванђеља

Господ је изјавио: “Дајем вам заповест да један другог подучавате науку о краљевству. Подучавајте марљиво, и милост ће вас моја пратити како бисте се савршеније упутили у мисаоности, у начелу, у науци, у закону, у закону јеванђеоском, свему што спада на кра-

љевство Божје што је потребно да ви схватите” (УИС 88:77-78).

Дајући ову заповест Господ нам даје свету одговорност. Он нас такође води ка безбројним приликама за важну службу. Мало се искустава може поредити са радошћу када помажемо другима да науче и живе по јеванђељу.

Ова заповест да подучавамо односи се на вас, чак и када тренутно немате званични позив као учитељ. Ви имате прилике да подучавате као члан своје породице, као кућни учитељ, па и као сарадник, комшија и пријатељ. Понекад подучавате кроз речи које сте припремили да кажете. Понекад можете искористити предност кратких, непланираних тренутака када можете делити јеванђеоске истине. Најчешће подучавате примером.

Подучавати као Спаситељ

У вашим напорима да подучавате јеванђеље, гледајте на Исуса Христа као ваш пример. Проучавајте записе о Његовој овоземаљској служби, и тражите начин да подучавате као што је Он подучавао. Он је показао чисту љубав и бригу за оне које је служио. Он је јачао појединачно људе, подучавајући их јеванђеоским начелима на начин који би им помогао у њиховим специфичним потребама. У неким је пробудио жељу да разумеју и живе по јеванђељу. Понекад је постављао питања која би им помогла да примене оно што су научили. Подучавао је о спасоносним јеванђеоским истинама, помажући онима који га слушају да схвате оно што је потребно да знају, и да буду спремни да приме дар вечног живота.

Док следите Спаситељев пример, ваше подучавање неговаће и уздизаће друге, изградиће њихову веру, и дати им самопоуздање да се суоче са животним искушењима. Оно ће их охрабрити да престану да чине грех и слушају заповести. Помоћи ће им да приђу Христу и бораве у Његовој љубави.

Подучавање Духом

Господ је рекао: “Дух ће вам се дати молитвом вере. А ако Духа не примите, немојте подучавати” (УИС 42:14). Дух или Свети Дух, члан је Божанства. Један од разлога за постојање Духа је да “очитује истину ... о свему” (Морони 10:4-5). Само кроз утицај Духа јеванђеоско учење може уздићи и надахнути.

Ваша повластица као јеванђеоског учитеља је да budete оруђе кроз које Свети Дух може подучавати, сведочити, тештити и надахнути. Као што је пророк Нефи подучавао: “Кад човек говори моћу Духа Светога, моћ Духа Светога преноси то у срца синова људских” (2. Нефи 33:1).

Ако се припремите духовно, Свети Дух ће вам помоћи да знате шта да радите и кажете у свом подучавању. Припремити се можете честом молитвом, проучавањем Писама, живљењем по јеванђељу, и понизношћу.

Методe подучавања

Ваше подучавање биће најефектније када користите више прикладних метода. На пример, можете делити приче како бисте привукли пажњу људи и показали како да се јеванђеоска начела примене у свакодневном животу. Можете користити слике и предмете да бисте ојачали нечије разумевање записа из Писама и јеванђеоских начела. Кроз музику, ви и они које подучавате, можете призвати утицај Светог Духа и исказати осећања која би можда било тешко исказати на друге начине. Можете постављати питања која подстичу промишљање и дискусију и која воде ка одговарајућем дељењу личних искустава. Једноставним активностима можете помоћи ученицима да усредсреде своју пажњу.

Када размотрите употребу специфичних метода подучавања, поставите себи следећа питања: Хоће ли овај метод призвати утицај Духа? Да ли одговара светости

Покајање

начела која подучавам? Хоће ли подучити и ојачати оне које подучавам?

Запамтите да као учитељ у јеванђељу ви представљате Господа. Уверите се да је све што радите и кажете побожно и у складу са Његовом вољом.

За додатне предлоге у вези са јеванђеоским подучавањем, можда ћете желети да се осврнете на *Teaching, No Greater Call* (36123); *Приручник о подучавању* (34595 202); и “*Gospel Teaching and Leadership*”, одсек 16 из *Church Handbook of Instructions, Књига 2: За вође свештенства и помоћних организација* (35903).

Додатне препоруке: Мосија 18:19; Алма 1:26; 17:2-3; 31:5; УИС 11:21

Покајање

Покајање је једно од првих јеванђеоских начела (видети Чланци вере 1:4). Оно је суштинско за вашу срећу у овом животу и кроз вечност. Покајање је много више него просто признавање лоших дела. Оно је промена мисли и срца која вам пружа нови поглед на Бога, себе и свет. Подразумева одвраћање од греха и окретање ка Богу ради опроштаја. Мотивисано је љубављу према Богу и искреном жељом да се слушају Његове заповести.

Потреба за покајањем

Господ је изјавио да “ништа нечисто не може боравити у краљевству небеском” (Алма 11:37). Ваши греси чине вас нечистим - недостојним да се вратите и боравите у присутности вашег Небеског Оца. Они, такође, доносе патњу вашој души у овом животу.

Кроз помирење Исуса Христа, Небески Отац је осигурао једини могући начин да вам се опросте греси (видети “Праштање,” од 70-72 стране). Исус Христ је платио цену за ваше грехе како би вам било опрштено ако се искрено покајете. Док се кајете и ослањате на Његову

спасоносну милост, бићете очишћени од греха. Он је рекао:

“Заповедам вам да се покајете - покајте се да вас не ударим шибом из уста својих, и гневом својим, и срџбом својом, а ваше ће патње бити болне - и не знате како болне, како биране, не знате, да, како тешке за подношење, не знате.

Јер, гле, ја, Бог, претрпех то за све, да не би трпели они који се покају.

Али ако се они не обрате, морају трпети као и ја.

То трпљење учини да ја, као Бог, највећи од свих, уздрхтим од бола, и да крварим из сваке поре и да ми трпи тело и дух - И хтедох да не пијем ту горку чашу, и згрозих се -

Ипак, слава буди Оцу, и ја испих и доврших припреме своје синовима људским” (УИС 19:15-19).

Опасност од одлагања покајања

Немојте оправдавати своје грехе или одлагати покајање. Амулек је упозоравао: “Јер, гле, за људе је овај живот време припреме за сусрет с Богом. Да, ево дан овога живота за људе је дан да обаве дела своја. Стога вас усрдно молим да не одгађате дан обраћења својега до свршетка. Јер кад прође тај дан живота што нам је удељен да се припремимо за вечност, гле, не оправдамо ли време своје док смо у овом животу, долази тад мркла ноћ у којој се никакво дело обавити не може” (Алма 34:32-33).

Елементи покајања

Покајање је болан процес, али води до праштања и дуготрајног мира. Кроз пророка Исаију, Господ је рекао: “Ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна” (Исаија 1:18). У овом временском раздобљу Господ је обећао: “Ево,

ко се год обрати од греха својих, томе је опроштено, и ја, Господ, више их се не спомињем” (УИС 58:42). Покајање садржи следеће елементе:

Веру у Небеског Оца и Исуса Христа. Моћ греха је велика. Да бисте се ослободили од њега морате се окренути ка вашем Небеском Оцу и молити с вером. Сотона може покушати да вас убеди да нисте достојни да се молити - да је Небески Отац толико незадовољан вама да никада неће чути ваше молитве. То је лаж. Ваш Отац на небу увек је спреман да вам помогне ако му приђете покајана срца. Он има моћ да вас исцели и помогне вам да тријумфујете над грехом.

Покајање је чин вере у Исуса Христа - признавање моћи Његовог помирења. Сетите се да вам може бити опроштено само под Његовим условима. Када са захвалношћу препознате Његово помирење и Његову моћ да вас очисти од греха, у стању сте да “живите своју веру на покајање” (Алма 34:17).

Жалост због греха. Да би вам било опроштено, морате најпре себи признати да сте грешили. Уколико настојите да живите по јеванђељу, такво признање одвешће вас ка “жалости која је по Богу” која “доноси за спасење покајања” (2. Посланица Коринћанима 7:10). Божанска жалост не долази због подразумеваних последица греха или због страха од казне, него долази од сазнања да сте растужили вашег Небеског Оца и вашег Спаситеља. Када доживите божанску жалост, имате искрену жељу за променом и вољу да се подвргнете сваком захтеву праштања.

Признање. “Ко крије преступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост” (Приче Соломунове 28:13). За праштање је суштинска воља да у потпуности откријете вашем Небеском Оцу све што сте учинили. Клекните пред Њим у понизној молитви, признавајући своје грехе. Исповедите свој стид и кривицу, а затим се молити за помоћ.

Озбиљни преступи, као што је кршење закона чедности, могу угрозити ваше чланство у Цркви. Стога, треба да исповедите те грехе и Господу и Његовим представницима у Цркви. Ово се чини под бригом бискупа или председника огранка и могуће вашег председника округа или мисије, који служе као надзорници или судије у Цркви. Док нам једино Господ може опростити грехе, ове свештеничке вође играју значајну улогу у процесу покајања. Они ће вашу исповест држати у тајности и помоћи вам у процесу покајања. Будите у потпуности искрени према њима. Ако се делимично исповедите, помињући само мање грешке, нећете бити у стању да решите оне озбиљније, неоткривене преступе. Што пре отпочнете овај процес, пре ћете пронаћи мир и радост који долазе са чудом праштања.

Напуштање греха. Иако је исповест суштински елемент покајања, она није довољна. Господ је рекао: “По овом можете знати да ли се човек покајао због греха својих - гле, признаће их и престати да их чини” (УИС 58:43).

Задржите тврду, сталну одлучност да никада не поновите преступ. Када се држите ове обавезе, никада више нећете доживети бол због тог греха.

Одмах се удаљите од сваке опасне ситуације. Ако нека ситуација учини да погрешите или може учинити да погрешите, одступите. Не можете остати у искушењу и очекивати да победите грех.

Обнављање. Морате обновити, колико је год могуће, све што је било оштећено вашим поступцима, било да је то нечије власништво или нечији добар углед. Драговољно обнављање показује Господу да ћете учинити све што можете да се покајете.

Праведан живот. Није довољно просто покушати да се одупремо злу или избацити из свог живота грех. Свој живот морате испунити праведношћу и учествовати у активностима које доносе духовну моћ. Удубите се у

Полагање руку

Писма. Свакодневно се молитe Господу да вам подари већу снагу. Понекад постите због посебних благослова.

Пуна послушност доноси потпуну моћ јеванђеља у ваш живот, укључујући увећану снагу да савладате своје слабости. Таква послушност укључује поступке које можда нисте на почетку сматрали делом покајања, као што су присуство састанцима, плаћање десетине, службе и праштање другима. Господ је обећао: “Свакоме ко се покаје и изврши заповести Господње, биће опрштено” (УИС 1:32).

Додатне препоруке: Јев. по Луци 15:11-32; 2. Нефи 9:19-24; Мосија 4:1-3, 10-13; 26:30-31; УИС 18:10-16

Такође видети Помирење Исуса Христа; Крштење; Црквена дисциплинска већа; Вера; Праштање; План спасења; Грех; Искушење

Полагање руку

Полагање руку је поступак који је Господ открио за обављање многих свештеничких обреда, као што су потврђење, заређење, постављање чланова да служе у позивима, послуживање болеснима, и давање других свештеничких благослова (видети УИС 42:44; Чланци вере 1:4-5). Они са одговарајућом свештеничком влашћу полагају своје руке на главу особе која прима обред. Тако чинећи, служе као оруђе кроз које Господ благосиља Своју децу (видети УИС 36:2).

Овај поступак одувек је коришћен од стране носилаца свештенства. Адам је заредио своје праведне мушке потомке полагањем руку (видети УИС 107:40-50). Када је Јаков изрекао благослове за Ефраима и Манасију, положио је своје руке на њихове главе (видети 1. Књига Мојсијева 48:14-19). Алма “зареди свештенике и старешине полагањем руку својих по наредби Божјој” (Алма 6:1). Апостоли Петар и Јован поделили су дар Светог духа полагањем руку (видети Дела апостолска 8:14-17). У овом раздобљу, Јован Крститељ доделио је Ароново

свештенство Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију полагањем руку (видети Историја Џозефа Смита 1:68-69).

Додатне препоруке: 4. Књига Мојсијева 27:18-23; Дела апостолска 19:1-6; 1. Посланица Тимотејева 4:14; УИС 33:15; 35:6

Такође видети Свети Дух; Свештенство

Помирење Исуса Христа

Реч *помирити* значи измирити, или довести у склад. Кроз помирење Исуса Христа можемо бити измирени са нашим Небеским Оцем (видети Римљанима посланица 5:10-11; 2. Нефи 25:23; Јаков 4:11). Можемо коначно боравити у Његовом присуству заувек, постајући “савршени кроз Исуса” (видети УИС 76:62, 69).

Исус Христ “би приправљен од постанка света да откупи народ свој” (Етер 3:14). У предсмртничком духовном свету Небески Отац је изложио вечни план спасења, који је захтевао неограничено и вечно помирење. Предсмртнички Исус, тада познат као Јехова, понизно је изјавио да ће по вољи Оца испунити план (видети Мојсије 4:2). Тако је Он одређен да изврши помирење—да дође на земљу, поднесе казну за наше грехе, умре на крсту и васкрсне. Он је постао “јагње које је заклано од постања света” (Откривење Јованово 13:8; такође видети Прва посланица Петрова 1:19-20; Мојсије 7:47).

Помирење је највиши израз љубави нашег Небеског Оца према нама (видети Јеванђеље по Јовану 3:16). Оно је такође највећи израз Спаситељеве љубави према Оцу и према нама (видети Јев. по Јовану 14:28-31; 15:9-13; Прва посланица Јованова 3:16; УИС 34:3; 138:1-4).

Наша потреба за помирењем

Као потомци Адама и Еве сви људи наслеђују ефекте пада. Сви доживљавамо духовну смрт, одвајајући се од Божјег присуства, и сви смо подложни временској

смрти, која је смрт физичког тела (видети Алма:42:6-9; УИС 29:41-42).

У нашем палом стању подложни смо супротностима и искушењу. Када подлегнемо искушењу ми се удаљавамо од Бога и ускраћена нам је Његова слава (видети Посланица Римљанима 3:23).

Вечна правда захтева да последице Пада остану, а да ми будемо кажњени за сопствене погрешке. Без Помирења, духовна и временска смрт поставиле би непремостиву препреку између нас и Бога. Пошто ми не можемо спасити сами себе од пада или од сопствених греха, ми бисмо били заувек одвојени од нашег Небеског Оца, јер “ништа нечисто не може боравити ... у присутности његовој” (Мојсије 6:57).

Једини начин да будемо спашени је да нас неко други спасе. Нама је потребан неко ко може задовољити захтеве правде-стојећи на нашем месту како би преузео терет Пада и платио цену за наше грехе. Исус Христ је одувек био једини способан да учини такву жртву.

Исус Христ, наша једина нада

Још пре стварања земље Спаситељ је био наша једина нада за “мир на овом свету, а живот вечни у будућем свету” УИС 59:23).

Само је Он имао моћ да положи свој живот и поново га поврати. Од своје смртне мајке наследио је способност да умре. Од свог бесмртног Оца наследио је моћ да надвлада смрт. Објавио је: “Као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи” (Јев. по Јовану 5:26).

Само нас је Он могао откупити од наших греха. Бог Отац му је дао ту моћ (видети Хеламаман 5:11). Спаситељ је могао да прими ту моћ и изведе помирење јер је остао без греха: “Он би подвргнут напастовању, али се на њ не осврну” (УИС 20:22). Живећи савршеним, безгрешним животом, био је ослобођен од захтева правде.

Због тога што је имао моћ откупљења и зато што је био праведан, могао је платити цену за оне који се покају. Он може рећи:

“Оче, промотри трпљења и смрт онога који никаква греха учинио није; који ти је силно омилио; промотри крв Сина својега која је проливена, крв онога кога ти предаде да би себе прославио.

Стога Оче, поштеди ту браћу моју која верују у име моје да к мени дођу и имадну живот вечни” (УИС 45:4-5).

Заиста: “неће се друго име дати, или које друго средство, по којем би спасење дошло синовима људским, доли у имену Христа, Господа Свемогућег, и по њему” (Мосија 3:17).

Жртва помирења

Исусова жртва помирења одиграла се у Гетсеманском врту и на крсту на Калварији. У Гетсеманији Он се подвргао Очевој вољи и почео да преузима грехе свих људи на себе. Нешто од онога што је доживео открио је плативши цену за наше грехе:

“Ја, Бог, претрпех то за све да не би трпели они који се обрате.

Но, не обрате ли се они, морају трпети као и ја.

То трпљење проузрочи да ја, као Бог, највећи од свих, уздрхтим од бола, и да крварим из сваке поре и да ми трпи тело и дух — и хтедох да не пијем ту горку чашу, и згрозих се —

Ипак, слава буди Оцу, ја испих и доврших приправе своје синовима људским” (УИС 19:16-19; такође видети Јев. по Луци 22:44; Мосија 3:7).

Спаситељ је наставио да пати због наших греха када је дозволио да буде разапет - “на крст беше подигнут и погубљен за грехе света” (1. Нефи 11:33).

На крсту се препустио смрти. Његово тело је тада положено у гроб док није ускрснуо и постао “новина онима који умреше” (Коринћанима посланица прва

15:20). Својом смрћу и ускрснућем надвладао је физичку смрт за све нас. Касније је рекао:

“Дођох на свет да чиним вољу Оца свога, јер ме Отац мој посла.

А Отац ме мој посла да будем уздигнут на крст, и пошто будем уздигнут на крст, да све људе привучем к себи, да, као што људи уздигоше мене, и Отац њих уздигне, те они стану преда ме да им се суди за дела њихова, била она добра или зла.

Поради тога бејаш уздигнут. Стога ћу моћу Очевом све људе привући к себи да им се суди по делима њиховим.

И догодиће се да, ко год се обрати и крсти у име моје, наситиће се. Ако ли, пак, устраје до свршетка, сматраћу га без кривње пред Оцем својим у онај дан кад устанем судити живе и мртве” (3. Нефи 27:13-16).

Свеопште откупљење од Пада

Кроз помирење, Исус Христ откупљује све људе од последица Пада. Сви људи који су икада живели и који ће икада живети на земљи, биће ускрснути и враћени у присуство Божје да им се суди (видети 2. Нефи 2:5-10; Хеламан 14:15-17). Спаситељевим даром милосрђа и љубави, примићемо дар бесмртности и живети заувек у узвишеним, ускрслим телима.

Спасење од наших греха

Иако смо безусловно откупљени од свеопште последице Пада, ми смо одговорни за наше сопствене грехе. Али, греси нам могу бити опроштени и можемо бити очишћени од мрља греха ако “применимо помирење крвљу Христовом” (Мосија 4:2). Морамо применити веру у Исуса Христа, покајати се, крстити за опрост греха, и примити дар Светога духа. Алма је саветовао:

“Морате се обратити и изнова родити. Дух, наиме, говори не родите ли се изнова, не можете баштинити краљевство небеско. Дођите, стога, и крстите се на обраћење да се оперете од греха својих, да веру имате у Јагањца Божјег који односи грехе света, који је кадар спасити и очистити од сваке неправедности” (Алма 7:14).

Дар вечног живота

Спаситељ је објавио да је вечни живот “највећи од свих дарова Божјих” (УИС 14:7). Задобити вечни живот значи бити достојан и боравити у Божјој присутности, наслеђујући место у највишем степену небеског краљевства. Тај дар доступан је кроз помирење Исуса Христа. Мормон је рекао: “А шта је оно у шта се уздате? Гле, кажем вам надајте се да ћете по Христовом помирењу и снагом ускрснућа његова бити ускрснути на живот вечни, а то због вере ваше у њега према обећању” (Морони 7:4).

Да би смо примили овај дар морамо испунити неке услове. Морамо примењивати веру у Исуса Христа, покајати се за наше грехе, и издржати верно до краја. Морамо примити обреде спасења: крштење, дар Светог духа, заређење у Мелхиседеково свештенство (за мушкарце), и храмско даривање и брачно печењење. Примајући ове обреде и држећи остале савезе, долазимо Христу и коначно примамо дар вечног живота (видети Чланци вере 1:3).

У својој бескрајној правди и милосрђу Господ такође даје вечни живот “свима који умреше без спознаје јеванђеља овога, а који би га примили да им би допуштено поживети” и “сва деца која умру пре него ли приспеју добу урачунљивости” (УИС 138:7, 10).

Спаситељ нас све позива да примимо вечни живот: “Шаље Он позив свим људима, јер милосрдне су руке пружене према њима, и говори: Обратите се, и примићу

вас. Да, говори: Дођите к мени и окусићете плода са стабла живота, да, јешћете хлеба и пити воде живота бесплатно” (Алма 5:33-34).

Проналажење мира и исцељења кроз помирење

Благослови Спаситељевог помирења простиру се кроз вечност, али такође долазе у овом животу. Док долазите Христу, упознаћете радост што сте чисти пред Господом. Моћи ћете да понављате речи Алмине, који је, после много греха и побуне, доживео болан али исцељујући процес покајања. Након што му је опроштено, посведочио је:

“Не могах се више сетити боли својих, да, не ломих се више у сећању на грехе своје.

О, колике ли радости, и како ли чудесно светло спазих. Да, душа ми се испуни радошћу тако силном каква беше и моја бол.

Не може бити ништа тако силовито и горко као што беху боли моје ... С друге пак стране, не може бити ништа тако силовито и слатко као што беше радост моја” (Алма 36:19-21).

Као додатак на понуђено откупљење од бола греха, Спаситељ нуди мир у време искушења. Као део Његовог помирења, Исус је преузео на себе патње, болести, и слабости свих људи (видети Алма 7:11-12). Он разуме ваше патње јер их је доживео. Уз ово савршено разумевање, Он зна како да вам помогне. Можете пребацити “све своје бриге на Њега, јер се Он брине за вас” (Прва посланица Петрова 5:7).

Кроз вашу веру и праведност и Његову жртву помирења, све неправде, повреде, и патње овог живота могу у потпуности бити надокнађене и исправљене. Благослови ускраћени у овом животу биће дати у вечности. И мада вас не може ослободити свих патњи сада, благословиће вас утехом и разумевањем и снагом да “с лакоћом подаете бремена своја” (Мосија 24:15).

“Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени”, рекао је Спаситељ, “и ја ћу вас одморити” (Јев. по Матеју 11:28). Другом приликом опет је обећао свој мир, говорећи: “У свету ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја надвладах свет” (Јев. по Јовану 16:33). То су обећања помирења, у овом животу и током вечности.

Додатне препоруке: Књига пророка Исаије 49:13-16; 53; Јев. по Матеју 26-28; Јев. по Марку 14-16; Јев. по Луци 22-24; Јев. по Јовану 10:14-15; 11:25-26; 14:6; 15:13; 19-20; Коринћанима посланица прва 15:20-22; Јеврејима посланица 4:14-16; Прва посланица Јованова 1:7; 1. Нефи 10:6; 2. Нефи 2:1-10; 9; 25:23-26; Јаков 4:12; Мосија 3:1-19; Алма 22:14; 34:5-18; 42; Хеламан 5:9-12; 14:13-19; 3. Нефи 9:14-22; 27:13-22; Мормон 9:10-14; Етер 12:27, 41; Морони 8:5-26; 10:32-33; УИС 18:10-12; 19:15-24; 20:17-34; 45:3-5; 76:40-43; Мојсије 1:39

Такође видети Крштење; Смрт, Физичка; Смрт, Духовна; Вечни живот; Вера; Пад; Праштање; Бог Отац; Јеванђеље; Правда; Краљевства славе; Милост; Обреди; План спасења; Покајање; Ускрснуће; Спасење

Понизност

Бити понизан значи са захвалношћу препознати своју зависност од Господа - схватити да имате сталну потребу за Његовом подршком. Понизност је признање да су ваши таленти и способности дарови од Бога. То није знак слабости, плашљивости или страха; то је указивање да ви знате где лежи ваша истинска снага. Ви можете бити и понизни и без страха. Можете бити и понизни и храбри.

Исус Христ је наш највећи пример понизности. У току своје смртничке службе Он је увек признавао да Му снага долази због ослањања на Свог Оца. Рекао је: “Ја не могу ништа чинити сам од себе; јер не тражим воље своје него вољу оца који ме је послао” (Јев. по Јовану 5:30).

Господ ће вас ојачати када се понизите пред Њим. Јаков је подучавао: “Господ супроти се поноситима, а

пониженима даје благодат ... Понизите се пред Господом, и подигнуће вас" (Посланица Јаковљева 4:6, 10).

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 18:4; 23:12; 26:39; Јев. по Луци 22:42; 1. Посланица Петрова 5:5-6; Мосија 4:11-12; 15:6-7; Алма 5:27-28; Хеламан 3:33-35; Етер 12:27; УИС 12:8; 67:10; 112:10; 136:32-33

Поново рођени (видети Крштење; Обраћење; Спасење)

Порнографија

Порнографија је сваки материјал који приказује или описује људско тело или сексуално понашање на начин који подстиче сексуална осећања. Она се шири кроз многе медије, укључујући часописе, књиге, телевизију, филмове, музику и интернет. Она је штетна за дух као што су дуван, алкохол и дрога за тело. Употреба порнографског материјала на било који начин, кршење је заповести Божје: "Не чини ... прељубу ... нити ишта слично" (УИС 59:6). Она може водити ка другим озбиљним греховима. Чланови Цркве треба да избегавају порнографију у било ком облику и да се супротставе њеној производњи, ширењу и употреби.

Порнографија ствара трагичну зависност. Попут других зависности, она наводи људе да испробавају и траже моћније подстицаје. Ако са њом експериментирате и допустите себи да будете ухваћени у њену замку, она ће вас уништити, унизити ваш ум, срце и дух. Она ће вас лишити самопоштовања и осећаја за животне лепоте. Она ће вас срзати и одвести ка злим мислима и могуће злим делима. Изазваће ужасно оштећење у вашим породичним односима.

Због чињенице да изазива зависност и због штете коју може проузроковати на телу и духу, слуге Божје су више пута упозоравале да је се клонимо. Уколико сте ухваћени у замку порнографије, одмах престаните и затражите помоћ. Кроз покајање можете примити

опроштај и пронаћи наду у јеванђељу. Обратите се свом бискупу или председнику огранка за савет како да савладате свој проблем, и потражите исцељење кроз помирење Исуса Христа. Затражите од Господа да вам подари снагу да савладате ову ужасну зависност.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 5:27-28; Римљанима посланица 6:12; Алма 39:9; УИС 42:23

Такође видети Чедност; Искушење

Породица

23. септембра 1995. године председник Гордон Б. Хинкли, 15. председник Цркве, прочитао је следећи проглас на састанку Врховног Потпорног друштва. Наслов овог надахнутог прогласа “Породица: Проглас свету”, постао је коначан став Цркве о породици:

“Ми, Прво председништво и Савет дванаестиорице апостола Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, свечано обзнањујемо да је брак између мушкарца и жене уређен од Бога, и да је породица средишње место Створитељевог плана за вечну судбину Његове деце.

Сва бића - мушкарци и жене - створени су на слику Божју. Свако од њих вољени је син или кћер небеских родитеља, и, као такав, има божанску природу и судбину. Пол је суштинска карактеристика предсмртног, смртног и вечног идентитета и сврхе појединца.

У предсмртном постојању, духовни синови и кћери познавали су и служили Бога као свог Вечног Оца и прихватили Његов план по ком Његова деца могу задобити физичко тело и стећи овоземаљско искуство како би напредовали ка савршенству и коначно прихватили своју божанску судбину као наследници вечног живота. Божански план среће омогућава настављање породичних односа и после смрти. Свети обреди и савези, доступни у посвећеним храмовима, пружају могућност

појединцима да се врате у присутност Господњу, а породицама да буду вечно сједињене.

Прва заповест коју је Бог дао Адаму и Еви односила се на њихову способност родитељства у својству мужа и жене. Ми обзнањујемо да Божја заповест Његовој деци да се множе и напуне земљу остаје на снази. Надаље, обзнањујемо да је Бог заповедио да се свете моћи стварања користе само између мушкарца и жене, законито венчаних као супружника.

Обзнањујемо начин по ком је смртнички живот створен да буде божански установљен. Сведочимо о светости живота и његовом значају у Божјем вечном плану.

Муж и жена имају свечану одговорност да се воле и брину једно о другом, као и за своју децу. “Деца су наследство од Господа” (Псалам 127:3). Родитељи имају свету дужност да одгајају своју децу у љубави и праведности, да обезбеде њихове физичке и духовне потребе, да их подучавају да воле и служе једни друге, да буду послушни заповестима Божјим и да буду закону одани грађани где год да живе. Мужеви и жене, мајке и очеви, сматраће се одговорним пред Богом за неиспуњавање ових обавеза.

Породица је установљена од Бога. Брак између мушкарца и жене суштински је за Његов вечни план. Деца имају право да буду рођена унутар брачних оквира, и узгајана од оца и мајке који уважавају брачне заклетве с потпуном оданошћу. Срећа у породичном животу ће највећим делом бити остварена када је заснована на учењима Господа Исуса Христа. Успешни бракови и породице установљене су и подржане на начелима вере, молитве, покајања, праштања, поштовања, љубави, самилости, рада и благотворним забавним активностима. Према Божанској замисли очеви треба да председавају над својим породицама у љубави и праведности, и одговорни су за обезбеђивање животних потреба и заштите за своју породицу. Мајке су, првенствено, одговорне за негу

своје деце. У овим светим одговорностима очеви и мајке су обавезни да помажу једно другом као равноправни сарадници. Неспособност, смрт, или друге околности могу условити прилагођавање појединца. Шира родбина треба да пружи помоћ када је то потребно.

Упозоравамо да ће појединци који крше савезе чедности, који злостављају супружника или потомство, или занемарују породичне дужности, једнога дана бити сматрани одговорним пред Богом. Даље, упозоравамо да ће разбијање породице донети појединцима, заједницама и народима невоље проречене од стране древних и садашњих пророка.

Позивамо одговорне грађане и званичнике влада свуда у свету да законима подупру те мере створене да сачувају и оснаже породицу као основну јединицу друштва" (*Ensign*, новембар 1955. године, 102. страна).

Такође видети Породично кућно вече; Брак; Храмови

Породична молитва (*видети* Молитва)

Породично кућно вече

Дом је најзначајније место за учење о јеванђељу. Ни једна друга организације не може заменити породицу. Пророци последњих дана су у више наврата позивали родитеље да негују своју децу с љубављу и подучавајући их јеванђељу.

1915. године председник Џозеф Ф. Смит и његови саветници у Првом председништву почели су да улажу напор на јачању породице где год постоји Црква. Позвали су родитеље у Цркви да окупе своју децу једном недељно на "Кућно вече". Требало је да породице одвоје време да се заједно моле и певају, читају Писма, подучавају јеванђељу једни друге и учествују у другим активностима које би изградиле породично јединство.

1970. године председник Џозеф Филдинг Смит састао се са својим саветницима у Првом председништву како би одредили понедељак вече као време за породично кућно вече. После те најаве, Црква је задржала понедељак вече слободно од црквених активности како би то време породице проводиле заједно.

Пророци последњих дана наставили су да подстичу чланове Цркве да породично кућно вече поставе за свој највиши приоритет. Обећали су да ће наша посвећеност овом програму помоћи да се наше породице заштите од зала нашег времена и донети нам много радости како сада тако и у вечности.

Сви чланови Цркве би требало да понедељак вече учине светим временом, резервисаним за породично кућно вече. Уколико сте у браку одржавајте породично кућно вече са својим супружником. Када имате децу укључите их у породично кућно вече. Прилагодите програм како би одговарао потребама и интересовањима и допустите им да учествују. Када ваша деца одрасту и одселе се, наставите да одржавате породично кућно вече са својим супружником.

Ако сте неудати или неожењени размотрите могућност да замолите бискупа или председника огранка да организује групу за кућно вече за вас и друге самце у вашем одељењу или огранку. Он може одредити вођу кућне вечери, који је одговоран да организује програм и прати да се кућне вечери редовно одржавају.

Следи предлог нацрта породичне кућне вечери:

- Уводна химна
- Уводна молитва
- Читање Писама
- Лекција
- Активност
- Закључна химна

- Закључна молитва
- Освежење

Док припремате лекције за породично кућно вече запамтите да их утемељите на Писмима, учењима пророка последњих дана, и личним искуствима и сведочанству. Ова књига може помоћи при избору тема за подучавање. Као додатак можете се осврнути на друга Црквена издања, као што су *Family Home Evening Resource Book* (31106), *Основи јеванђеља* (31110 202), *Водич за породицу* (31180 202), и Црквени часописи.

Такође видети Породица

Послушност

У предсмртном постојању Небески Отац је председавао над великим већем на небу. Ту смо сазнали за Његов план спасења, који је подразумевао време провере на земљи: “Начинићемо земљу на којој ови могу боравити. И тако ћемо их искушати, да видимо хоће ли они чинити све што им год Господ, Бог њихов заповеди” (Аврам 3:24-25). Један од разлога зашто сте овде на земљи је да покажете вашу вољу да будете послушни заповестима Небеског Оца.

Многи људи имају осећај да су заповести тешке и да ограничавају слободу и лични раст. Али Спаситељ је подучавао да истинска слобода долази једино ако следимо Њега: “Ако ви останете на мојој беседи, заиста ћете бити ученици моји, и познаћете истину, и истина ће вас избавити” (Јев. по Јовану 8:31-32). Бог даје заповести за вашу корист. То су драгоцене упутства за вашу срећу и вашу физичку и духовну добробит.

Пророк Џозеф Смит је подучавао да послушност заповестима води ка благословима од Бога. Он је рекао: “Има закон, неопозиво донесен на небу пре него свет постаде, којим су условљени сви благослови и кад од

Бога задобијемо који благослов, то је послушношћу оном закону којим је овај условљен” (УИС 130:20-21). Краљ Венијамин је такође подучавао овом начелу. “Желео бих да размислите о блаженом и срећном стању оних што заповести Божје држе”, саветовао је. “Јер, гле, блажени су они у свему, у временском и духовном. А издрже ли верни до краја, биће примљени у небо, да тамо могу с Богом боравити у стању среће која никад не престаје. О, сетите се, сетите се да је то истина, јер Господ Бог то рече” (Мосија 2:41).

Наша послушност заповестима показатељ је наше љубави према Небеском Оцу и Исусу Христу. Спаситељ је рекао: “Ако имате љубав к мени, заповести моје држите” (Јев. по Јовану 14:15). Касније је изјавио: “Ако заповести моје држите, остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести оца својега и остајем у љубави његовој” (Јев. по Јовану 15:10).

Додатне препоруке: Исус Навин 24:14-15; Књига проповедникова 12:13; Јев. по Матеју 7:21; Јев. по Јовану 7:17; 1. Нефи 3:7; УИС 58:21-22; 82:8-10

Такође видети Слободна воља; План спасења

Пост и посни приноси

Постити значи бити добровољно без хране и воде извесно време. Пост комбинован са искреном молитвом може вам помоћи да себе и друге припремите да примите Божје благослове.

Сврха поста

Једном приликом Спаситељ је истерао ђавола из једног детета и искористио то искуство да подучи Своје ученике о моћи молитве и поста. Његови ученици су га питали: “Зашто га ми не могосмо изгнати?” А Исус рече им: За неверство ваше. Јер вам кажем заиста: ако имате вере колико зрно горушичино, рећи ћете гори овој:

пређи одавде тамо, и пређи ће, и ништа неће вам бити немогуће. А овај се род изгони само молитвом и постом.” (Видети Јев. по Матеју 17:14-21).

Овај извештај подучава да молитва и пост могу пружити додатну снагу онима који дају и примају свештеничке благослове. Извештај се, такође, може односити на ваше личне напоре да живите по јеванђељу. Уколико имате неку слабост или грех с којима имате тешкоћа да их надвладате, може вам бити потребан пост и молитва како би сте примили жељену помоћ или опрост. Попут демона ког је Христ истерао, ваша тешкоћа може бити она која се истерује само молитвом и постом.

Постити можете због много разлога. Пост је врста служења Богу и изражавања захвалности Њему (видети Јев. по Луци 2:37; Алма 45:1). Постити можете док молите Небеског Оца да благослови болесне или оне у невољи (видети Јев. по Матеју 17:14-21). Пост може помоћи вама и онима које волите да примите личну објаву и постанете обраћеници истине (видети Алма 5:46; 6:6). Кроз пост можете стећи снагу да се одупрете искушењу (видети Исаија 58:6). Постити можете док настојите да се понизите пред Богом и док примењујете веру у Исуса Христа (видети Омни 1:26; Хеламан 3:35). Постити можете како би сте примили вођство док делите јеванђеље и величате Црквене позиве (видети Дела апостолска 13:2-3; Алма 17:3; 9; 3. Нефи 27:1-2). Пост може пратити праведну жалост или оплакивање (видети Алма 28:4-6; 30:1-2).

Недеља поста

Црква одређује једну недељу сваког месеца, обично прву недељу, као дан поста. Прикладно светковање недеље поста укључује изостављање хране и пића два узастопна оброка, уз присуство састанку поста и сведочанстава, и давање посног приноса, како би помогли онима који су у невољи.

Ваш посни принос требало би да је барем у вредности два непоједена оброка. Када је могуће, будите дарезљиви и дајте много више од те вредности.

Осим светковања посних дана одређених од Црквених вођа, такође можете постити било који други дан, у складу са вашим потребама и потребама других. Међутим, не бисте требали постити сувише често или на дужи временски период.

Искрен пост

У Проповеди на Гори, Исус је подучавао искреном облику поста. Говорио је против лицемера, који, када посте, “начине бледа лица своја да их виде људи где посте”. Уместо да своју праведност показујете споља, ви треба да постите “Оцу свом који је у тајности; и Отац твој који види тајно, платиће теби јавно” (Јев. по Матеју 6:16-18).

Пророк Исаија је такође подучавао о истинском духу поста: “А није ли ово пост што изабрах; да развежеш свезе безбожности, да раздрешиш ремење од бремена, да отпустиш потлачене, и да изломите сваки јарам? Није ли да преламаш хлеб свој гладноме, и сиромаше проганане да уведеш у кућу? кад видиш гола, да га оденеш, и да се не кријеш од свога тела?” (Исаија 58:6-7).

Исаија је такође сведочио о благословима који долазе када смо послушни закону поста: “Тада ће синуги видело твоје као зора, и здравље ће твоје брзо процвати, и пред тобом ће ићи правда твоја, слава Господња биће ти задња стража. Тада ћеш призивати, и Господ ће те чути: викаћеш, и рећи ће: ево ме. И ако отвориш душу своју гладноме, и наситиш душу невољну; тада ће засјати у мраку видело твоје и тама ће твоја бити као подне. Јер ће те Господ водити вазда, и ситиће душу твоју на суши, и кости твоје крепиће, и бићеш као врт заливен и као извор којему вода не пресише” (Исаија 58:8-11).

Додатне препоруке: 3. Нефи 13:16-18; УИС 59:12-14; 88:76, 119

Такође видети Молитва

Потврда (видети Свети Дух; Рукополагање)

Потпорно друштво

Потпорно друштво је основао пророк Џозеф Смит 17. марта 1842. године у Навуу, у Илиноису. У данима његовог оснивања, Потпорно друштво је имало две главне сврхе: да обезбеди потпору за сиромашне и оне у невољи и да спашава душе. Организација траје и данас, остајући доследна тим оригиналним водећим начелима. Широм света сестре у Потпорном друштву раде са носиоцима свештенства на испуњавању мисије Цркве. Оне подупиру једна другу док:

- Увећавају своја сведочанства о Исусу Христу кроз молитву и проучавање Писама.
- Траже духовну снагу следећи подстицаје Светог Духа.
- Посвећују се јачању брачне везе, породица и домова.
- Налазе племенитост у материнству и радост у улози жене.
- Уживају у служби и добрим делима.
- Воле живот и учење.
- Бране истину и праведност.
- Подржавају свештенство као власт од Бога на земљи.
- Радују се у храмским благословима.
- Схватају своју божанску судбину и теже узвишењу.

Уколико сте у Потпорном друштву, један од начина на који можете допринети мисији ове организације је да прихватите позив да служите као кућна учитељица. Док посећујете и служите сестре за које сте задужене, одвојите време за подучавање и неговање пријатељстава. Поред служења појединцима, можете играти значајну улогу у јачању породица.

Вође у одељењима и огранцима утврђују да су кућне учитељице задужене за сваку сестру од 18 година или старију. Вође у свештенству и Потпорном друштву помажу кућним учитељицама у одговору на духовне и физичке потребе сваке сестре.

Као сестра у Потпорном друштву ви сте члан сестринства распрострањеног у целом свету, сједињени у оданости Исусу Христу. Удружујете се са другим Божјим кћерима као жена вере, врлине, визије и милосрђа, са сигурним сазнањем да ваш живот има значај, сврху и правац. Вашим учешћем у Потпорном друштву, имате прилике да уживате у сестринству и сарадњишту, пружите значајну службу, делите ваше сведочанство и таленте и духовно растете.

Поштење

Тринаести чланак вере каже: “Верујемо у поштење”. Бити поштен значи бити искрен, истинољубив, и без варања у свако доба.

Када сте поштени на сваки начин, у стању сте да уживате у мирним мислима и да задржите самопоштовање. Ви изграђујете снагу карактера који вам допушта да budete у служби Богу и другима. Ви сте достојни поверења у очима Божјим и оних око вас.

С друге стране, ако сте непоштени у својим речима или делима, ви повређујете себе, а често и друге. Ако лажете, крадете, варате, или одбијате да дате пун радни допринос за своју плату, ви губите самопоштовање.

Губите вођство Светог Духа. Открићете да сте пореметили односе са члановима породице и пријатељима и да вам људи више не верују.

Бити поштен често изискује храброст и жртву, посебно када други покушавају да вас убеди да оправдате непоштено понашање. Уколико се нађете у таквој ситуацији сетите се да је дуготрајни мир који долази када смо поштени вреднији од тренутног избављења када следимо гомилу.

Додатне препоруке: 2. Књига Мојсијева 20:16; 2. Нефи 9:34; УИС 97:8

Правда

Правда је непроменљиви закон који доноси последице за дела. Због закона правде, ви примате благослове када сте послушни Божјим заповестима (видети УИС 130:21-22). Закон правде такође захтева да за сваки грех који сте починили треба да буде плаћена цена. Он захтева да ни једној нечистој ствари није дозвољено боравити с Богом (видети 1. Нефи 10:21).

Када је Спаситељ извео помирење, преузео је наше грехе на Себе. Био је у стању да “одговори циљевима закона” (2. Нефи 2:7) јер је подвргао Себе казни коју закон захтева за наше грехе. Тако чинећи, Он је “задовољио захтевима правде” и проширио милост на сваког ко се покаје и следи Га (видети Мосија 15:9; Алма 34:14-16). Зато што је платио цену за наше грехе, нећете претрпети казну ако се покајете (видети УИС 19:15-20).

Додатне препоруке: 2. Нефи 9:26; Алма 42

Такође видети Помирење Исуса Христа; Милост; Покајање

Прародитељски грех

Због пада Адама и Еве сви људи живе у палом стању, одвојени од Бога и подложни физичкој смрти. Међутим,

ми нисмо проклетим оним што многи зову “Прародитељски грех”. Другим речима, ми нисмо одговорни за Адамов преступ у Еденском врту. Пророк Џозеф Смит је рекао: “Верујемо да ће људи бити кажњени за сопствене грехе, а не за Адамов преступ” (Чланци вере 1:2).

Кроз помирење, Спаситељ је платио цену преступа у Еденском врту (видети Мојсије 6:53). Дао нам је сигурност ускрснућа и обећање да се, у зависности од вере, можемо вратити и боравити у присутности нашег Небеског Оца заувек.

Такође видети Пад

Праштање

Писма се односе према праштању на два начина. Господ нам заповеда да се покајемо за своје грехе и затражимо опроштење од Њега. Такође нам заповеда да опростимо онима који нас повреду. У Господњој молитви Исус нас саветује да молимо Небеског Оца да “опрости нам дугове наше као и ми што опраштамо дужницима својим” (Јев. по Матеју 6:12).

Тражење опроштаја од Господа

Грех је тежак терет. Он доноси напетост због кривице и стрепњу због знања да смо нешто урадили против воље нашег Оца на Небу. Он доноси дуготрајну грижу савести када схватимо да смо због наших поступака можда повредили друге и спречили добијање личних благослова које је наш Отац био спреман да нам да.

Због помирења Исуса Христа можемо примити опрост наших греха кроз искрено и потпуно покајање. Грех доноси патњу и бол али Господње праштање доноси олакшање, утеху и радост. Господ је обећао:

“Ево, ко се год обрати од греха својих, томе је опроштено, и ја, Господ, више их се не спомињем” (УИС 58:42).

“Ако греси ваши буду као скерлет, постаће бели као снег; ако буду црвени као црвац, постаће као вуна” (Исаија 1:18).

Ви можете доживети то чудо, било да вам је потребно покајање за озбиљне грехе или свакодневне слабости. Баш као што је Спаситељ молио људе у давна времена, Он моли вас данас:

“Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.

Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смиран у срцу, и наћи ћете покој душама својим.

Јер је јарам мој благ, и време је моје лако” (Јев. по Матеју 11:28-30).

“Нећете ли се сад вратити к мени и покајати за грехе своје и обратити се да бих вас исцелио?”

Да, заиста вам кажем, дођете ли к мени, имаћете живот вечни. Гле, милосрдна рука моја пружена је према вама, и ко год дође, примићу га. А блажени они који к мени дођу” (3. Нефи 9:13-14).

За објашњење речи покајање видети “Покајање”, од 132-135 стране.

Праштање другима

Уз тражење опроштаја за наше сопствене грехе, морамо бити спремни да опростимо другима. Господ је рекао: “Морате опростити један другом. Онај, наиме, који не опрости брату својему преступе његове, стоји осуђен пред Господом, јер у њему остаје већи грех. Ја, Господ, опростићу коме опростити хоћу, но од вас се тражи да праштате свим људима” (УИС 64:9-10).

У свакодневним животним околностима свакако ћете бити оспоравани од других људи - понекад неоправдано, а понекад намерно. Лако је постати огорчен или љут или осветољубив у таквим околностима, али то није Господњи начин. Спаситељ је саветовао: “Љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас мрзе и молите се Богу за оне који вас гоне” (Јев. по Матеју 5:44). Он је поставио савршен пример праштања када је био на крсту. Мислећи на римске војнике који су га разапели, Он се молио: “Оче! опрости им; јер не знају шта чине” (Јев. по Луци 23:34; видети фусноту *ц*).

Молите се за снагу да опростите онима који су се огрешили о вас. Одрекните се осећања беса, горчине или освете. Тражите добро у другима пре него да сте усмерени ка њиховим грешкама и величању њихових слабости. Допустите Богу да буде судија за лоше поступке других. Можда је тешко оставити повређена осећања, али ви то можете уз Господњу помоћ. Открићете да праштање може исцелити ужасне ране, мењајући отров сукоба и мржње миром и љубављу које само Бог може дати.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 6:14-15; 18:21-22; 1. Нефи 7:16-21

Такође видети Помирење Исуса Христа; Осуђивање других; Покајање

Прво председништво (*видети* Црквена администрација; Пророци)

Предодређење

У предсмртном свету духова Бог је одредио да одређени духови испуне посебне задатке у току својих смртних живота. То се зове предодређење.

Предодређење не гарантује да ће појединци пријети одређене позиве или одговорности. Такве могућности у овом животу долазе као резултат праведне примене

слободне воље, баш као што је предодређење дошло као резултат праведности у предсмртном постојању.

Исус Христ је био предодређен да понесе помирење, постајући “јагње које је заклано од постања света”, (Књига Откривења 13:8; такође видети 1. Петрова посланица 1:19-21). Писма говоре и о другима који су били предодређени. Пророк Аврам је сазнао о својој предодређености када је добио виђење у ком је видео “много племенитих и узвишених” међу душама у предсмртном свету духова. Он је рекао: “А Бог виде да су те душе добре, и Он стаде посред њих и рече: Њих ћу учинити управљачима. Он, наиме, стаде између оних који бијаху дуси и виде да су добри. И рече он мени: Авраме, ти си један од њих, ти беше одабран пре него се роди” (Абрахам 3:22-23). Господ је рекао Јеремији: “Пре него те сздах у утроби, знах те; и пре него изађе из утробе, посветих те; за пророка народима поставих те” (Јеремија 1:5). Јован Крститељ је био предодређен да припреми народ за Спаситељеву овоземаљску службу (видети Исаија 40:3; Јев. по Луци 1:13-17; 1. Нефи 10:7-10).

Учење о предодређењу односи се на све чланове Цркве, не само на Спаситеља и Његове пророке. Пре стварања земље, верним женама дате су одређене одговорности, а верни мушкарци били су предодређени за неке свештеничке дужности. Иако се ви не сећате тог времена засигурно сте се сложили да ћете испунити значајне задатке у служби вашем Оцу. Када се покажете достојним ви ћете добити прилику да испуните задужења која сте тада примили.

Додатне препоруке: Алма 13:1-9; УИС 138:53-56

Такође видети Слобода избора; План спасења

Предсмртно постојање (видети План спасења)

Прељуба (видети Чедност)

Приноси (видети Пост и посни приноси; Десетина)

Причесни састанак (видети Шабат; Причест, Жртва)

Причест

Ноћ пре Свог распећа, Исус Христ се састао са својим апостолима и установио причест. “И узевши хлеб даде хвалу, и преломивши га даде им говорећи: ово је тело моје које се даје за вас; ово чините за мој спомен. А тако и чашу по вечери, говорећи: ова је чаша нови завет мојом крви која се за вас пролива” (Јев. по Луци 22:19-20). После Његовог ускрснућа, установио је причест међу Нефијцима (видети 3. Нефи 18:1-11).

Данас ми узимамо хлеб и воду у сећање на жртву помирења Исуса Христа. Овај обред је суштински део нашег богослужења и нашег духовног развоја. Што више размишљамо о његовом значају, толико светији он за нас постаје.

Сећање на Спаситеља и Његово помирење

Причест вам пружа прилику да се са захвалношћу сетите живота, службе и помирења Сина Божјег.

Са преломљеним хлебом сећате се Његовог тела. Можете бити пажљиви према Његовим физичким патњама - посебно према Његовој патњи на крсту. Можете се сећати да ће кроз Његово сажалење и милост сви људи ускрснути и биће им дата прилика за вечни живот са Богом.

Уз малу чашу воде можете се сетити да је Спаситељ пролио Своју крв у јакој духовној патњи и болу, који су отпочели у Гетсеманском врту. Ево, рече Он: “Жалосна је душа моја до смрти;” (Јев. по Матеју 26:38). Потчињавајући се вољи Очевој, патио је више него што можемо схватити: “Крв (капљаше) из сваке поре, толика ће му бити тескоба због греха и одвратности народа

његова” (Мосија 3:7). Можете се сетити да је кроз проливање Своје крви, Исус Христ спасао вас и друге људе од, како то Писма зову “првобитне кривице” Адамовог преступа (Мојсије 6:54). Можете се сетити да је Он такође патио за грехе, боли и патње све деце Небеског Оца, пружајући опрост греха онима који се покају и живе по јеванђељу (видети 2. Нефи 9:21-23).

Обнављање савеза и обећани благослови

Када узимате причест, ви сведочите Богу да ће се ваше сећање на Његовог Сина наставити и после кратког временског трајања тог светог обреда. Ви обећавате да ћете га се сећати увек. Ви сведочите да сте вољни да преузмете на себе име Исуса Христа и да ћете држати Његове заповести. Узимајући причест и дајући ова обећања, ви обнављате свој крсни савез (видети Мосија 18:8-10; УИС 20:37).

Када се држите свог крсног савеза примате велике благослове. Док га обнављате, Господ обнавља обећани опрост ваших греха. Очишћени од греха ви сте у стању да “дух његов увек буде с (вама)” (УИС 20:77). Трајно друштво Духа један је од највећих дарова које можете примити у смртном животу. Дух ће вас усмеравати на вашим путевима праведности и мира, водећи вас ка вечном животу са Вашим Оцем на небу и Исусом Христом.

Достојно узимање

Као део припреме за причест сваке недеље одвојите време да преиспитате свој живот и покајете се за ваше грехе. Ви не треба да сте савршени да бисте узели причест, али треба да имате дух понизности и покајања у свом срцу. Сваке недеље треба да се припремите за тај свети обред “скрушена срца” и “раскајана духа” (видети 3. Нефи 9:20).

Пророци

Уколико причести приђете са побожношћу и озбиљношћу какву заслужује, он постаје недељна прилика за самоиспитивање, покајање и поновну преданост - извор снаге и стални подсетник Спаситељевог помирења.

Додатне препоруке: 1. Посланица Коринћанима 11:23-29; Морони 4-5; УИС 20:75-79; 27:2

Такође видети Помирење Исуса Христа; Савез

Пророци

Као чланови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, благословени смо да нас воде живи пророци - надахнути људи позвани да говоре за Господа, баш као што су Мојсије, Исаија, Петар, Павле, Нефи, Мормон, и други пророци из Писама. Ми подржавамо председника Цркве као нашег пророка, видеоца и објавитеља - једину особу на земљи која прима откривење како би водила целокупну Цркву. Такође подржавамо саветнике у Првом председништву и чланове Већа дванаесторице апостола као пророке, видеоце и објавитеље.

Попут древних пророка, данашњи пророци сведоче о Исусу Христу и подучавају Његово јеванђеље. Они откривају Божју вољу и истински карактер. Они говоре отворено и јасно, указујући на грех и упозоравајући на његове последице. Понекад, могу бити надахнути да пророкују о будућим догађајима зарад нашег добра.

Увек можете веровати живим пророцима. Њихова учења одражавају вољу Господњу, који је изјавио: “Што ја, Господ, рекох, то рекох, и не извињавам се. И мада небеса и земља пролазе, реч моја проћи неће, већ ће се сва испунити, свеједно, да ли гласом мојим или гласом слугу мојих” (УИС 1:38).

Ваша највећа сигурност лежи у строгом слеђењу речи Господње, дате кроз Његове пророке, посебно кроз садашњег председника Цркве. Господ упозорава да ће они који занемарују речи живих пророка пасти (видети

УИС 1:14-16). Он обећава велике благослове онима који следе председника Цркве.

“Осврћи се на све речи и заповести његове које ће ти он дати како их прими, ходајући у пуној светости преда мношом.

Реч, наиме, његову примајте, са свом стрпљивошћу и вером, као да је из уста мојих.

Јер чинећи то, врата паклена неће вас надвладати; а Господ ће Бог распршити моћи таме испред вас, и наредити да се небеса потресу због вашег добра и због славе имену Његовом” (УИС 21:4-6).

Додатне препоруке: 2. Књига дневника 20:20; Амос 3:7; Ефесцима 2:19-20; 1. Нефи 22:1-2; Мосија 13:33-35; УИС 107:91-92; Чланци вере 1:6

Пророштво (*видети* Откривење; Духовни дарови)

Рад на породичној историји и родословљу

3. априла 1836. године пророк Илија је дошао Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију у храму у Киртленду. Он им је доделио свештеничку моћ печења, омогућавајући породицама да буду запечаћене кроз генерације. Кроз додељивање ове моћи он је испунио пророштво да ће га Господ послати да “обрати срца отаца к синовима и срца синова к оцима” (видети УИС 110:14-16; такође видети Малахија 4:5-6).

Кроз рад на породичној историји можете учествовати у наставку испуњења овог пророштва. Можете научити о својим прецима и увећати своју љубав према њима. Можете бити надахнути њиховим причама о храбрости и вери. То наслеђе можете оставити својој деци.

То су трајна добра која долазе од рада на породичној историји, али она нису главни разлози због којих Црква улаже велик напор да прикупи записе о родословљу. Сви напори Цркве на породичној историји усмерени су на потребу формирања “спојне карике ... између отаца и

синова” (УИС 128:18). Та спојна карика створена је свештеничком моћи, кроз свете храмске обреде које при-
мамо за наше претке.

Откупљивање мртвих

Многа од деце Небеског Оца умрла су без прилике да приме пунину јеванђеља. У својој милости и бескрајној љубави, Господ је припремио пут за њих да стекну сведочанство о јеванђељу и приме спасоносне свештеничке обреде.

У свету духова јеванђеље се “проповедаше онима који умреше у гресима својим, без спознаје истине, или у преступу, пошто одбацише пророке. Ти (бијаху) подучени о вери у Бога, обраћењу од греха, заступничком крштењу за отпуст греха, о дару Духа Светога полагањем руку. И о свим другим начелима јеванђеоским које је потребно да они знају како би се оспособили да би им се судило по људском, у телу, а да живе по Божјем, у духу” (УИС 138:32:34).

Многи су у свету духова пригрлили јеванђеље. Међутим, они не могу примити свештеничке обреде сами за себе јер немају физичка тела. У светим храмовима имамо привилегију примања обреда за њих. Ти обреди укључују крштење, потврђивање, заређивање у Мелхиседеково свештенство (за мушкарце), даривање, брачно печење и печење деце са родитељима. Господ је открио ово дело пророку Џозефу Смиту, обнављајући поступак који је био откривен хришћанима убрзо након ускрснућа Исуса Христа (видети 1. Посланицу Коринћанима 15:29).

Док примате свештеничке обреде за оне који су умрли, ви за њих постајете спаситељ на Гори Сионској (видети Авдија 1:21). Ваш напор приближава дух Спаситељеве жртве помирења - ви обављате спасоносно дело за друге који то не могу урадити сами за себе.

Ваше одговорности у раду на породичној историји

У раду на породичној историји имате три основне дужности:

1. Да примите храмске обреде за себе и помогнете најближим члановима породице да их приме.
2. Да чувате важећу храмску пропусницу и посећујете храм кад год вам околности то допуштају.
3. Да сакупљате податке о породичној историји како би сте помогли вашим прецима да приме храмске благослове.

Можете учествовати у храмском и раду на породичној историји барем до одређеног степена, без обзира где живите и у којим околностима. Вероватно нећете бити у стању да урадите све, ипак можете урадити нешто. Следеће идеје могу вам помоћи да отпочнете:

- Забележите важне детаље о сопственом животу. Забележите датум и место свог рођења као и датуме вашег крштења и потврђења. Водите лични дневник како би сте бележили своје животне успехе, укључујући лична искуства која ће ојачати веру ваше деце и осталих у будућим генерацијама.
- Научите о својим прецима. Почните записујући информације из свог памћења и из доступних извора код куће. Бележите значајне информације којих се тачно сећате или које можете пронаћи о браћи и сестрама, родитељима, стричевима и стрицима, течама и теткама, дедама и бабама, и прадедама и прабабама. Набавите копије диплома или других докумената који садрже ту информацију, где је то могуће. Пошто сакупите више података, пожељете да истражите и на другим местима, као што су јавне писарнице. Локално одељење или огранак могу имати саветника за породичну

историју који вам може помоћи. Такође можете пожелети да посетите званични Веб сајт Цркве за породичну историју: www.familysearch.org.

- Када пронађете своје претке, користите образац родовника и формуларе за груписање породице како би сте забележили пронађену информацију. Ти формулари доступни су на папиру а такође и у од Цркве креираним софтверским програмима, као што је Лични досије о прецима.

Када сте сакупили потребне информације о својим прецима који су умрли, а да нису примили јеванђеље, постарајте се да се за њих обави храмски рад. Чак и ако не живите довољно близу храма да ви и ваша породица можете обавити храмски рад, можете доставити имена својих предака храму како би то други могли да ураде за вас. Можда ћете моћи да посетите оближњи центар за породичну историју или се саветујете са саветником за породичну историју у локалном одељењу или огранку и видите како се то ради.

Пророк Џозеф Смит је изјавио да постоје “начела о односу мртвих и живих која се не могу олако заобићи, јер се односе на спасење наше. Спасење, наиме, њихово нужно је и битно за спасење наше, као што ... они без нас не могу постићи савршенство” (УИС 128:15). Вашим учествовањем у раду на породичној историји, ви и ваши преци напредујете ка спасењу.

Такође видети Храмови

Развод

У памфлету “Породица: Проглас свету”, Прво председништво и Веће дванаест апостола “понизно објављује да је брак између мушкарца и жене установљен од Бога, и да је центар Створитељевог плана за вечну судбину Његове деце” (видети 59. страну у овој књизи). Упркос овим истинама развод је постао свакидашња

ствар у многим друштвима а број развода порастао је чак и међу члановима Цркве. То нарастајуће зло није од Бога, него је пре дело непријатеља.

Сваки брачни пар треба да ради заједно како би био достојан благослова вечног брака. Уколико сте у браку и ви и ваш супружник доживљавате тешкоће, сетите се да лек за већину брачних тешкоћа није развод или раздвајање. Лек се налази у јеванђељу Исуса Христа - у покајању, праштању, поштењу и љубави. Налази се у опхођењу према вашем супружнику на начин на који бисте ви волели да се опходе према вама (видети Јев. по Матеју 7:12). Док радите на решавању тешкоћа можда ћете пожелети да заједно одете и потражите савет од свог бискупа или председника огранка.

Такође видети Милосрђе; Породица; Љубав; Брак; Храмови

Рај

У Писмима, реч *рај* се користи на различите начине. Прво, она означава место мира и среће у посмртном свету духова, резервисаном за оне који су крштени и који су остали верни (видети Алма 40:12; Морони 10:34). Они који се налазе у духовној тамници имају прилику да уче о јеванђељу Исуса Христа, покају се за своје грехе, и приме обреде крштења и потврђења кроз рад који ми обављамо у храмовима (видети УИС 138:30-35). Када то учине могу ући у рај.

Друга употреба речи *рај* налази се у Лукином извештају о Спаситељевом распећу. Када је Исус био на крсту, један лопов који је такође био разапет, рекао је: “Опомени ме се, Господе! Кад дођеш у царство своје” (Јев. по Луци 23:42). По Луци 23:43, Господ је одговорио: “Заиста ти кажем: данас ћеш бити са мном у рају”. Пророк Џозеф Смит објаснио је да је овде реч о погрешном преводу. Господ је у ствари рекао да ће лопов бити са Њим у свету духова.

Реч *рај* такође се налази у 2. Посланици Коринћанима 12:4, где се вероватно односи на небеско краљевство. У десетом чланку вере реч *рајски* описује земаљску славу током хиљадугодишњице.

Такође видети Смрт, физичка; План спасења; Ускрснуће

Распеће (*видети* Помирење Исуса Христа; Крст)

Рат

Господ је рекао да ће у последњим данима бити “ратова и гласина о ратовима, и цела ће се земља пољуљати, а срца ће људска малаксати” (УИС 45:26).

Као чланови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана ми смо народ мира. Ми следимо Спаситеља, који је Кнез мира. Радујемо се Његовој хиљадугодишњој владавини, када ће се ратови завршити и мир бити обновљен на земљи (*видети* Исаија 2:4). Ми, међутим, схватамо да у овом свету државне вође понекад шаљу војне трупе у рат да би одбранили своје државе или идеале.

Свечи последњих дана у војсци не треба да се осећају растргнутим између своје земље и свог Бога. У Цркви “верујемо у подложност краљевима, председницима, владарима и поглаварима те у покорвање, поштовање, и подупирање закона” (Чланци вере 1:12). Војна служба показује оданост овом начелу.

Кад су свечи последњих дана позвани да иду у борбу, они се могу угледати на пример капетана Моронија, великог војног вође из Мормонове књиге. Иако је био моћни ратник, он “не уживаше у проливању крви” (Алма 48:11). Он је био “постојан у вери у Христа”, и његов једини разлог за борбу био је да “брани народ свој и права његова, домовину своју и верозакон свој” (Алма 48:13). Уколико свечи последњих дана морају да иду у рат, треба да иду у духу истине и праведности, са жељом да чине добро. Они треба да иду са љубављу у

својим срцима према свој деци Божјој, укључујући оне са супротне стране. Затим, ако се од њих тражи да проливају крв једни другима, њихови поступци неће се сматрати грехом.

Такође видети Грађанска власт и право; Мир

Реч мудрости

Реч мудрости је закон здравља откривен од Господа ради наше физичке и духовне користи. У том откривењу, које је забележено у 89. одсеку Учења и савеза, Господ нам говори која храна је добра за нашу исхрану, а које супстанце нису добре за наша тела. Он обећава духовне и физичке благослове за послушност Речи мудрости.

У Речи мудрости, Господ нам заповеда да не узимамо следеће супстанце у своја тела:

- Алкохолна пића (видети УИС 89:5-7).
- Дуван (видети УИС 89:8).
- Чај и кафу (видети УИС 89:9; пророци последњих дана су подучавали да се израз “топли напаци” односе на чај и кафу).

Све што је штетно, што људи свесно уносе у своја тела, није у складу са Речи мудрости. То је посебно истинито код недозвољених лекова, који могу уништити оне који постају зависни од њих. Склањајте се од њих у потпуности. Не експериментишите са њима. Злоупотреба прописаних лекова такође може водити разарајућој зависности.

Господ изјављује да је следећа храна добра за наша тела:

- Поврће и воће, које треба користити “са разборитошћу и са захваљивањем” (видети УИС 89:10-11).

- Месо “животиња и птица небеских”, које “треба штедљиво употребљавати” (видети УИС 89:12-13).
- Житарице као што је пшеница, пиринач, и оvas, који су “ослонац живота” (видети УИС 89:14-17).

Благослови држања Речи мудрости

Онима који држе Реч мудрости, Господ обећава:

“А сви свеци који се спомену обдржавати и извршавати ове изреке, ходећи у послуху заповестима, примиће здравље у пупак свој и мождину у кости своје.

И наћи ће мудрости и велико благо спознаје, то јест благо скривено.

Трчаће, а неће се замарати, и ходаће, а неће малаксати.

А ја, Господ, дајем им обећање да ће их анђеозаторник мимоићи, као и синове Израелове, и неће их побити” (УИС 89:18-21).

Савладавање зависности

Најбољи правац је потпуно избегавање супстанци које Господ забрањује у Речи мудрости. Али ако сте постали зависни од било које од ових супстанци, можете се ослободити своје зависности. Зависност можете савладати личним напором, омогућеном моћи Господње милости, уз помоћ чланова породице и пријатеља, и усмеравањем од Црквених вођа.

Молите се за помоћ, и учините све што је у вашој моћи да се одупрете искушењима која долазе због зависности. Ваш Небески Отац жели да примите благослове који долазе држањем Речи мудрости, и Он ће вас ојачати у вашим искреним напорима да то учините.

Додатне препоруке: УИС 49:19-21; 59:15-20; 88:124; 89:1-4

Такође видети Послушност; Искушење

Савез

Савез је свети споразум између Бога и једне особе или групе људи. Бог поставља посебне услове и обећава да ће нас благословити док испуњавамо те услове. Када одлучимо да не одржавамо савезе, не можемо примити благослове, а у неким случајевима плаћамо казну као последицу наше непослушности.

Сви спасоносни свештенички обреди повезани су са савезима. На пример, склопили сте савез када сте крштени, и ви обнављате тај савез сваки пут када узмете причест (видети Мосија 18:8-10; УИС 20:37, 77, 79). Уколико сте примили Мелхиседеково свештенство, ушли сте у свештеничку заклетву и савез (видети УИС 84:33-44). Обред храмског даривања и печатења такође садржи свете савезе.

Увек памтите и поштујте савезе које сте склопили са Господом. Тада неће бити потребно да вам се заповеда све што радите (видети УИС 58:26-28). Бићете надахнути Светим Духом, а Христологијом понашање биће део ваше природе. Док је Господ обећао да ћете “примити објаву за објавом, спознају за спознајом, да упознаш тајне и оно што је мироносно - што радост доноси, што доноси живот вечни” (УИС 42:61). Ваша највећа нада треба да буде радост посвећења која долази кроз Његово божанско вођство. Ваш највећи страх треба да буде да не изгубите ове благослове.

Додатне препоруке: Јеремија 31:31-34; Мосија 5; Морони 10:33; УИС 82:10; 97:8; 98:13-15

Такође видети Савез Аврамов; Крштење; Брак; Обреди; Свештенство; Причест; Храмови

Савез Аврамов

Аврам је примио јеванђеље и био заређен у високог свештеника (видети УИС 84:14; Аврам 1:2). Касније је

ушао у небески брак, а то је савез узвишења (видети УИС 131:1-4; 132:19, 29). У вези са склопљеним савезом примио је велика обећања од Господа за своју породицу. Међу тим обећањима била су следећа:

- Његово потомство ће бити многобројно (видети 1. Књига Мојсијева 17:5-6; Аврам 2:9; 3:14).
- Његово семе, или потомство, примиће јеванђеље и носити свештенство (видети Аврам 2:9).
- Кроз службу његовог семена “све породице земаљске биће благословене, и то јеванђеоским благословима, а то су благослови спасења, то јест живота вечног” (Аврам 2:11).

Заједно, сви савези и обећања која је Аврам примио од Господа зову се савез Аврамов. То је вечни савез који се протеже на све оне од Аврамовог семена (видети 1. Књига Мојсијева 17:7). Да би се неко убројио у Аврамово семе, мора бити послушан законима и јеванђеоским обредима. Тада та особа може примити све благослове савеза Аврамовог, чак и ако није дословно потомак Аврамов (видети Посланица Галатима 3:26-29; 4:1-7; УИС 84:33-40).

Као члан цркве Исуса Христа светаца последњих дана, ти си дете савеза (видети 3. Нефи 20:25-26). Примиио си вечно јеванђеље и наследио иста обећања дата Авраму, Исаку и Јакову. Ти имаш право на благослове свештенства и вечни живот у складу са својом оданошћу при обављању обреда спасења и држањем здружених савеза. Народи земаљски биће благословени твојим напорима и радом потомства твог.

Видети такође Савез; Вечни живот; Обреди; Патријаршки благослови; Свештенство

Савест

Сви људи су рођени са способношћу да разликују добро и зло. Ова способност, звана савест, израз је Христове светлости (видети Морони 7:15-19).

Ваша савест је одбрана која вам помаже да се клоните ситуација које су духовно штетне. Када сте послушни заповестима и доносите исправне одлуке, ви доживљавате мир савести.

Када грешите ви осећате грижу савести или кривицу, као што осећате физичку бол када сте рањени. То је природан одговор ваше савести на грех, и може вас навести да се покајете.

Покајање и праштање обнављају мир ваше савести. С друге стране, уколико занемарите своју савест и не покајете се, ваша савест биће оштећена као да је “жигосана” (1. Посланица Тимотеју 4:2).

Учите се да следите своју савест. То је значајан део вежбања вашег избора. Што више будете следили своју савест она ће постајати снажнија. Осетљива савест знак је здравог духа.

Додатне препоруке: Мосија 4:1-3; УИС 84:45-47

Такође видети Избор, Христова светлост; Послушност; Искушење

Савет на небу *(видети* План спасења)

Сведочанство

Сведочанство је духовни сведок дат кроз Светог Духа. Основа сведочанства је сазнање да Небески Отац живи и да нас воли; да Исус Христ живи, да је Он Син Божји, и да је извео бескрајно помирење; да је Џозеф Смит пророк Божји који је позван да обнови јеванђеље; да нас данас води живи пророк; и да је Црква Исуса Христа светаца последњих дана истинита Спаситељева

Црква на земљи. Уз ову основу сведочанство расте како би обухватило сва јеванђеоска начела.

Задобијање и јачање сведочанства

Као члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана имате свету прилику и одговорност да задобијете сопствено сведочанство. Задобијајући сведочанство имате дужност да га негујете читавог свог живота. Ваша срећа у овом животу и током вечности у великој мери зависи од тога да ли сте “храбри у сведочанству о Исусу” (УИС 76:79; такође видети стихове 51, 74, 101). Док радите на том процесу, запамтите следећа начела:

Потрага за сведочанством почиње праведном, искреном жељом. Ваш Небески Отац ће вас благословити према праведним жељама вашег срца и вашим напорима да творите вољу Његову. Говорећи групи људи који још нису имали сведочанства о јеванђељу, Алма је подучавао: “Пробудите ли се и продрмате ли способности своје, и то за покус гледом на речи моје, и у покрет ставите делаڪ вере, да, па и не можете ли више, бар зажелите веровати, нек та жеља делује у вама све док не поверујете толико да места дате барем делу речи мојих” (Алма 32:27).

Сведочанство долази кроз тихи утицај Светог Духа. Резултати сведочанства могу бити зачуђујући и променити живот, али дар сведочанства обично долази као тихо уверавање, без нарочитих приказа Божје моћи. Чак је и Алми, који је био похођен од анђела и који је видео Бога како седи на Свом трону, било потребно да пости и моли се како би могао примити сведочанство кроз моћ Светог Духа (видети Алма 5:45-46; 36:8, 22).

Ваше ће сведочанство постепено расти кроз ваше искуство. Нико не прима потпуно сведочанство одмах. Ваше ће сведочанство постепено расти кроз ваше искуство. Оно ће се ширити када покажете вољу да служите у

Цркви, где год вас позову. Оно ће се увећати када донесете одлуку да држите заповести. Док подижете и јачате друге, видећете да ваше сведочанство наставља да расте. Док се молите и постите, проучавате Писма, присуствујете Црквеним састанцима и слушате друге док деле своја сведочанства, бићете благословени тренуцима надахнућа који ће подупрети ваше сведочанство. Такви тренуци ће вам долазити током читавог живота док настојите да живите по јеванђељу.

Ваше ће се сведочанство увећавати када га делите. Не чекајте да се ваше сведочанство потпуно развије пре него што га поделите. Део сведочанства се развија када га делите. У ствари, открићете да када дате оно што имате од свог сведочанства, оно ће вам се вратити – увећано.

Изношење сведочанства

На састанцима поста и сведочанстава и у разговорима које имате са члановима породице и пријатељима, можете се осетити подстакнутим да поделите своје сведочанство. У таквим случајевима, запамтите да не треба да делите дуг, надахнут говор. Ваше сведочанство ће бити најмоћније када га искажете као кратко, искрено убеђење о Спаситељу, Његовим учењима и Обнови. Молите се за вођство, и да вам Дух помогне да знате како да искажете осећања у свом срцу. Открићете велику радост док помажете другима делећи наду и уверавање које вам је Господ дао.

Додатне препоруке: Јев. по Јовану 7:17; 1. Посланица Коринћанима 2:9-14; Посланица Јаковљева 1:5-6; Морони 10:3-5; УИС 6:22-23; 62:3; 88:81

Такође видети Помирење Исуса Христа; Пост и посни приноси; Бог Отац; Свети Дух; Молитва; Откривење; Духовни дарови

Свети Дух

Свети Дух је трећи члан божанства. Он је особа од духа, без тела од меса и костију (видети УИС 130:22). О њему се често говори као Духу, Светом Духу, Духу Божјем, Духу Господњем, или Утешитељу.

Улоге Светог Духа

Свети Дух ради у савршеном јединству са Небеским Оцем и Исусом Христом, испуњавајући неколико улога како би вам помогао да живите праведно и примите благослове јеванђеља.

Он “сведочи о Оцу и Сину” (2. Нефи 31:18) и открива и подучава “истину о свему” (Морони 10:5). Сигурно сведочанство о Небеском Оцу и Исусу Христу можете примити само моћу Светог Духа. Његово обраћање вашем духу доноси далеко више извесности него било који други вид саопштавања кроз ваша природна чула.

Док настојите да останете на путу који води ка вечном животу, Свети Дух “ће вам показати све што вам је чинити” (видети 2. Нефи 32:1-5). Он вас може усмеравати у вашим одлукама и заштити вас од физичких и духовних опасности.

Кроз њега можете примити Духовне дарове на корист вама и онима које волите и служите (видети УИС 46:9-11).

Он је Утешитељ (Јев. по Јовану 14:26). Док умирујући глас брижног родитеља може утишати уплакано дете, шаптаји Духа могу умирити ваше страхове, утишати животне бриге које нас муче, и утешити вас када сте у жалости. Свети Дух вас може испунити “надом и савршеном љубављу” и “научити оно што је у краљевству мирносно” (Морони 8:26; УИС 36:2).

Кроз Његову моћ, ви се посвећујете док се кајете, примате обреде крштења и потврђења, и остајете одани својим савезима (видети Мосија 5:1-6; 3. Нефи 27:20; Мојсије 6:64-68).

Он је Свети Дух обећања (видети Ефесцима посланица 1:13; УИС 132:7, 18-19, 26). У том својству, он потврђује да су свештенички обреди које сте примили и савези које сте склопили Богу прихватљиви. Ово одобравање зависи од трајања ваше верности.

Дар Светог Духа

Сви који искрено траже истину могу осетити утицај Светог Духа, док их води ка Исусу Христу и Његовом јеванђељу. Међутим, пунина благослова дата кроз Светог Духа доступна је само онима који приме дар Светог Духа и остану достојни.

Након што сте крштени у Цркви Исуса Христа свецаца последњих дана, један или више носилаца Мелхиседековог свештенства полажу руке на вашу главу и, у једном светом свештеничком обреду, потврђују вас за члана Цркве. Као део овог обреда, званог потврђивање, дат вам је дар Светог Духа.

Дар Светог Духа је различит од утицаја Светог Духа. Пре вашег крштења могли сте осетити утицај Светог Духа с времена на време, и кроз тај утицај могли сте примити сведочанство о истини. Сада, када имате дар Светог Духа, имате право на трајно друштво тог члана божанства уколико држите заповести.

Пуно уживање дара Духа Светог садржи примање откривења и утехе, служење и благосиљање других кроз духовне дарове, и посвећеност од греха и спремност за узвишење у небеско краљевство. Ови благослови зависе од ваше достојности. Они долазе мало по мало док сте ви спремни за њих. Док доводите свој живот у склад са Божјом вољом, ви постепено примате Светог Духа у великој мери. Пророк Џозеф Смит је изјавио да се тајне Божјег краљевства “могу једино видети и схватити моћу Духа Светога којег Бог удељује онима који га љубе и који се нађу чисти пред њим” (видети УИС 76:114-116).

Сетите се да “Дух Господњи не пребива у непосвећеним храмовима” (Хеламаман 4:24). Чак и ако сте примили дар Светог Духа, Дух ће боравити уз вас само када држите заповести. Он ће се повући уколико га увредите мудровањем, нечистоћом, непослушношћу, побуном, или другим гресима. Чувајте себе чистим. Испуните свој живот добротом како бисте могли бити достојни сталног друштва Светог Духа.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 3:11; Јев. по Јовану 15:26; 16:13; Дела апостолска 2:38; 8:12-17; 19:1-6; 1. Коринћанима посланица 2:9-14; 12:3; Галатима посланица 5:22-23; 1. Нефи 10:17-19; 2. Нефи 31:17; УИС 8:2-3; 39:20-24; 68:25-28; 121:46; Чланци вере 1:4

Такође видети Крштење; Божанство; Рукополагање; Откривење; Духовни дарови

Светлост Христова

Светлост Христова “настаје од присутности Божје да испуни свемирски бескрај”. Она је “светлост која је у свим стварима, која даје живот свим стварима, која је закон по ком се све управља” (УИС 88:12-13; такође видети стихове 6-11). Ова моћ има позитиван утицај у животима свих људи (видети Јован 1:9; УИС 93:2). У Писмима, светлост Христова се понекад назива Дух Господњи, Дух Божји, Дух Христов, или светлост живота.

Светлост Христову не треба мешати са Светим Духом. Она није особа, као што је то Свети Дух. Њен утицај наводи људе да открију истинито јеванђеље, да се крсте, и приме дар Светог Духа (видети Јев. по Јовану 12:46; Алма 26:14-15).

Савест је испољавање Христове светлости, које нам омогућава да разлучимо добро од зла. Пророк Мормон је подучавао: “Дух је Христов дат сваком човеку, да може разликовати добро од зла. Стога вам ја показујем пут до суда. Јер све што позива да се добро чини, и што наводи да се у Христа верује, из моћи и дара Христовог

произилази. Стога можете савршеним сазнањем познати да то јесте од Бога. А сада, браћо моја, видећи да познајете светло којим ћете судити, а та светлост јесте светлост Христова, гледајте да криво не судите. Јер каквим судом судите, тако ће се и вама судити” (Морони 7:16, 18).

Додатне препоруке: Јев. по Јовану 8:12; Алма 28:14

Такође видети Савест; Свети Дух

Светогрђе

Светогрђе је непоштовање или презир према светим стварима. Оно садржи употребу имена неког од чланова Божанства на немаран начин или без побожности. Такође садржи сваку врсту нечистоће или вулгарног говора или понашања.

Увек користите имена Небеског Оца, Исуса Христа и Светог Духа са побожношћу и поштовањем. Злоупотреба њихових имена је грех. Светогрдни, вулгаран или груб језик или покрети лица и тела, као и неморалне шале, увреда су за Господа и за друге.

Прљав језик штети вашем духу и унижава вас. Не дозволите да други утичу на вас да користите прљав језик. Уместо тога, користите чист језик који оплемењује и подучава друге. Одаберите пријатеље који користе леп језик. Поставите пример који ће охрабрити оне око вас да користе чист језик. Уколико пријатељи и познаници користе светогрђе, охрабрите их на добронамеран начин да одаберу друге речи. Уколико наставе, учтиво се удаљите или промените тему.

Ако сте развили навику да се кунете, то можете прекинути. Почните тако што ћете донети одлуку да се мењате. Молите се за помоћ. Уколико имате искушење да користите светогрдан језик, ућутите или оно што имате да кажете реците на други начин.

Додатне препоруке: 3. Књига Мојсијева 19:12; УИС 63:60-64

Такође видети Скромност; Искушење

Свештеник (видети Ароново свештенство; Црквена администрација; Свештенство)

Свештенство

Свештенство је вечна моћ и власт од Бога. Кроз свештенство Бог је створио и управља небесима и земљом. Кроз Његову моћ Он откупљује и узвишује своју децу, доносећи “бесмртност и живот вечни за човека” (Мојсије 1:39).

Свештеничка власт дата људима на земљи

Бог даје свештеничку власт достојним мушким члановима Цркве како би могли деловати у Његово име за спасење Његове деце. Носиоци свештенства могу бити овлашћени да проповедају јеванђеље, послужују обреде спасења и управљају краљевством Божјим на земљи.

Мушки чланови Цркве своју свештеничку службу могу отпочети када напуне 12 година. Они почињу носећи Ароново свештенство, а касније се могу оспособити да им буде додељено Мелхиседеково свештенство. У различитим стадијумима свог живота и док се припремају да приме различите одговорности, они носе различите службе у свештенству, као што су ђакон, учитељ или свештеник у Ароновом свештенству и старешина или високи свештеник у Мелхиседековом свештенству. (За конкретне информације о Ароновом и Мелхиседековом свештенству видети од 3-4 и од 101-102 стране.)

Да би мушки члан Цркве поседовао свештенство, један овлашћени носилац свештенства мора му га доделити и заредити га у службу у том свештенству (видети Јеврејима посланица 5:4; УИС 42:11; Чланци вере 1:5).

Иако се свештеничка власт додељује само достојним мушким члановима Цркве, свештенички благослови доступни су свима - мушкарцима, женама и деци. Сви имамо користи од утицаја праведног свештеничког вођства, и сви имамо привилегију примања свештеничких спасоносних обреда.

Свештенство и породица

Најзначајнија примена свештенства дешава се у породици. Сваки супруг и отац треба да настоји да буде достојан носилац Мелхиседековог свештенства у Цркви. Уз своју супругу као равноправног партнера, он председава у праведности и љубави, служећи као духовни вођа породице. Он води породицу у редовној молитви, проучавању Писама и породичној кућној вечери. Он ради са својом супругом да би подучио своју децу и помогао им да се припреме и приме обреде спасења (видети УИС 68:25-28). Он даје свештеничке благослове за правац, исцељење и утеху.

Многи чланови немају верне носиоце Мелхиседековог свештенства у својим домовима. Међутим, кроз службу кућних учитеља и свештеничких вођа, сви чланови Цркве могу уживати благослове свештеничке моћи у својим животима.

Свештеничка већа

Свештеничко веће је организована група браће која носе исту свештеничку службу. Превасходна сврха већа је да служе другима, изграђују јединство и братство, и подуче једни друге у учењима, начелима и дужностима.

Већа постоје на свим нивоима црквене организације. Председник Цркве и његови саветници формирају веће Првог председништва. Дванаесторица апостола такође формирају веће. Седамдесеторица, и врховне власти и обласне власти, организовани су у већа. Сваки

председник округа председава над већем високих свештеника, сачињеном од свих високих свештеника у округу. Свако одељење или огранак има већа старешина, свештеника, учитеља и ђакона. Високи свештеници се такође организују у одељења, служећи у групама високих свештеника.

Кућно подучавање

Од времена када се носиоци свештенства зареде у службу учитеља, имају прилику и одговорност да служе као кућни учитељи. На тај начин они раде ка испуњавању својих дужности да “увек над Црквом бдију, буду уз њих и јачају их” (УИС 20:53).

Кућни учитељи имају свету дужност да буду први извор Цркве при помоћи појединцима и породицама. Они барем једном месечно посећују чланове за које су задужени. Служећи и посећујући чланове за које су задужени, они подупиру родитеље у њиховим одговорностима, подучавају јеванђељу сваког члана породице, негују пријатељство, и помажу члановима да се припреме да приме храмске обреде и живе достојни јеванђеоских благослова.

Вође у одељењима и огранцима контролишу да ли су кућни учитељи додељени свакој породици или појединцу. Они помажу кућним учитељима да изађу у сусрет духовним и физичким потребама сваког члана.

Кључеви свештенства

Применом свештеничке власти у Цркви руководе они који носе кључеве свештенства (видети УИС 65:2; 124:123). Они који носе кључеве свештенства имају право да председавају и усмеравају Цркву у оквиру своје надлежности. На пример, бискуп носи кључеве свештенства који му омогућавају да председава у свом одељењу. Зато, када је неко дете у том одељењу спремно да

се крсти, особа која крсти то дете мора примити овлашћење од бискупа.

Исус Христ поседује све кључеве свештенства. Он је дао својим апостолима кључеве потребне за управљање Његовом Црквом. Само најстарији апостол, председник Цркве, може користити (или овластити другу особу да користи) ове кључеве за управљање читавом Црквом (видети УИС 43:1-4; 81:2; 132:7).

Председник Цркве додељује свештеничке кључеве другим свештеничким вођама како би председавали у областима своје одговорности. Свештенички кључеви се додељују председницима храмова, мисија, округа и подручја; бискупима, председницима огранка и председницима већа. Особа која служи на једном од ових положаја поседује кључеве само док је не разреше. Саветници не примају кључеве, али они примају власт и одговорност позивом и задужењем.

Праведна примена свештенства

Уколико сте носилац свештенства, сетите се да је свештенство део вас у свако доба и у свим околностима. Оно није попут огртача који по вољи узмете и оставите. Свако заређење у свештеничку службу је позив на службу током читавог живота, уз обећање да ће вас Господ оспособити за обављање Његовог дела према вашој верности.

Морате бити достојни да бисте примили и применили свештеничку моћ. Речи које изговарате и ваше свакодневно понашање утичу на вашу способност да служите. Ваше понашање у јавности мора бити изван сваке критике. Ваше приватно понашање је још значајније. Кроз пророка Џозефа Смита Господ је објавио “да су права свештенства нераздвојно повезана с небеским моћима, а да се моћи небеске не могу надзирати ни усмеравати, осим начелима праведности” (УИС 121:36). Носиоце свештенства је упозорио:

“Када покушамо прикрити грехе своје или се препустити охолости својој или узалудном славољубљу или контролом или влашћу или се неправдно присилом служити над душама синова људских, гле, небеса се повлаче, Дух се Господњи жалости, а кад се он повуче, Амен је тада свештенству или власти тога човека. Гле, пре него к себи дође, препуштен је сам себи” (УИС 121:37-38).

Не можете задржати моћ или утицај у свештенству осим “уверавањем, стрпљењем, племенитошћу и благошћу, и љубављу искреном; добротом и чистим сазнањем, које ће знатно проширити душу без лицемерја и без лукавства.” Ако си “потакнут Духом Светим” да укориш некога, покажи након тога “пораств љубави према оном кога си укорио, да не помисли да си му непријатељ; Нек спозна да је верност твоја чвршћа од уза смртних” (УИС 121:41-43).

Док примењујете свештенство у праведности и љубави, открићете радост у служењу као средство у Господњим рукама. Он је рекао:

“Нек нутрина твоја уз то буде пуна милосрђа према свим људима, и према домаћима у вери, а крепост нек краси мисли твоје непрестано. Тад ће поуздање твоје у присутност Божју ојачати, а наук свештенства капљаће на душу твоју попут росе небеске.

Дух Свети биће трајно друштво твоје, а жезло твоје, жезло праведности и истине; а господство твоје биће господство вечно, и оно ће без присилних мера притицати к теби у веке векова” (УИС 121:45-46).

Додатне препоруке: Јев. по Јовану 15:16; Дела апостолска 8:14-20; Посланица Јаковљева 5:14-15; УИС 13; 20; 84; 107; Историја Џозефа Смита 1:68-73

Такође видети Ароново свештенство; Црквена администрација; Мелхиседеково свештенство; Обреди; Обнова јеванђеља

Седамдесеторица (видети Црквена администрација)

Сексуална неморалност (видети Чедност)

Сион

Учење и савези садржи многе делове у којима Господ заповеда да свеци “настоје унапредити и учврстити пра-вицу сионску” (УИС 6:6; такође видети УИС 11:6; 12:6; 14:6).

Реч *Сион* има различита значења у Писмима. Најопштија дефиниција речи је “чисто срце” (УИС 97:21). *Сион* се често користи на овај начин односећи се на Господњи народ или Цркву и њене округе (видети УИС 82:14).

У раним данима овог раздобља, Црквене вође су саветовале чланове да изграђују Сион померајући се ка централним деловима. Данас нас наше вође саветују да градимо Сион где год да живимо. Од чланова Цркве се тражи да остану у својим родним земљама и помогну оснивање Цркава тамо. Изграђују се многи храмови како би свеци последњих дана могли примити храмске благо-слове.

Реч *Сион* такође се односи на одређено географско место, као што следи:

- Енохов град (видети Мојсије 7:18-21).
- Древни град Јерусалим (видети 2. Књига Самуилова 5:6-7; 1. Књига Царевима 8:1; 2. Књига Царевима 9:28).
- Нови Јерусалим, који ће бити изграђен у области Џексон, у Мисурију (видети УИС 45:66-67; 57:1-3; Чланци вере 1:10).

Додатне препоруке: Исаија 2:2-3; 1. Нефи 13:37; УИС 35:24; 39:13; 45:68-71; 59:3-4; 64:41-43; 90:36-37; 97:18-28; 101:16-18; 105:5; 115:5-6; 136:31

Скромност

Скромност је израз понизности и пристојности у одевању, дотеривању, језику и понашању. Уколико сте скромни ви не привлачите неприкладну пажњу на себе. Уместо тога, ви тежите да “прославите Бога у телесима својим и у душама својим” (1. Посланица Коринћанима 6:20; такође видети стих 19).

Ако сте несигурни да ли је ваше одевање или дотеривање скромно, запитајте се: “Да ли бих се осећао пријатно својим појављивањем да сам у Господњем присуству?” Слично питање можете поставити у вези језика и понашања: “Да ли бих рекао ове речи или учествовао у овим активностима да је Господ присутан?” Ваши искрени одговори на ова питања могу вас довести до доношења значајних промена у вашем животу. Следећи податак помоћи ће вам у вашим напорима да budete скромни.

Одећа и дотеривање

Пророци су нас увек саветовали да се одевамо скромно. Тај савет утемељен је на истини да је људско тело света Божја творевина. Поштујте своје тело као дар од Бога. Начином одевања и изгледом можете показати Господу да знате колико је ваше тело драгоцено.

Ваша одећа показује ко сте ви. Она шаље поруке о вама, и утиче на начин на који ви и други реагујете. Када сте лепо дотерани и скромно обучени можете позвати друштво Духа и извршити добар утицај на оне око себе.

Централно место у заповести да будемо скромни је разумевање свете моћи стварања, способности да на свет доносимо децу. Та моћ треба да се користи само између мужа и жене. Откривање и одевање које наводи на секс, које укључује кратке шорце и сукњице, припијену одећу, и мајице које не покривају стомак, могу подстаћи жеље и дела која крше Господњи закон чедности.

Поред избегавања одеће која открива, треба да избегавате крајности у одевању, изгледу и фризури. При одевању, дотеривању и понашању увек будите уредни и чисти, никада алкави и неприкладно лежерни. Не скрнавите себе тетоважама и бушењем тела. Уколико сте жена и пожелите да имате пробушене уши, носите само један пар скромних минђуша.

Задржите високе стандарде скромности у свим приликама. Не срозавајте своје стандарде да бисте привукли пажњу на своје тело или задобили одобрење других. Истински Христови ученици одржавају Господње стандарде без обзира на тренутну моду или притисак других.

Језик и понашање

Попут вашег одевања и дотеривања, ваш језик и понашање одраз су вашег карактера. Ваше речи и поступци могу имати далекосежан утицај на вас и на друге. Изражавајте се чистим, позитивним, уздижућим језиком и поступцима који доносе срећу онима око вас. Ваши напори да будете скромни у речи и делу воде повећању вођства и утехе од стране Светог Духа.

Избегавајте прљав језик и немарност и употребу Господњег имена с непоштовањем, која је тако уобичајена у свету. Одуприте се сваком искушењу да учествујете у екстремном и неприкладном понашању. Природа таквог непоштујућег језика и понашања умањује вашу способност да примате тихе наговештаје Светог Духа.

Додатне препоруке: УИС 42:40-41; Чланци вере 1:13

Такође видети Бушење тела; Чедност; Светогрђе; Тетоважа

Слобода избора

Ваш Небески Отац дао вам је слободу избора, способност да бирате и сами делујете. Слобода избора је од суштинског значаја у плану спасења. Без ње, ви не бисте

били у стању да учите и напредујете или следите Спаситеља. С њом, ви сте “слободни одабрати слободу и вечни живот по великом посреднику свих људи, или одабрати ропство и смрт по засужњењу и моћи ђаволовој” (2. Нефи 2:27).

Право да бирате имали сте чак и пре него што сте били рођени. На предсмртничком савету на небу, Небески Отац је представио свој план, који је садржао начело слободне воље. Луцифер се побунио и “настојаше уништити опредељивање човеково” (Мојсије 4:3). Као резултат, Луцифер и сви они који су га следили изгубили су привилегију да приме смртно тело. Ваша присутност на земљи потврђује да сте ви искористили слободу избора како би сте следили план Небеског Оца.

У смртном животу ви и даље имате слободу избора. Коришћење овог дара одређује вашу срећу или беду у овом животу и оном који ће доћи. Слободни сте да бирате и делујете, али нисте слободни да изаберете последице својих поступака. Последице можда неће наступити тренутно, али ће увек следити. Избор добра и праведности води срећи, миру и вечном животу, док бирање греха и зла на крају води патњи и беди.

Ви сте одговорни за одлуке које доносите. Не треба да кривите околности, своју породицу или пријатеље ако одаберете да не послушате Божје заповести. Ви сте деца Божја са великом снагом. Имате способност да одаберете праведност и срећу без обзира на околности.

Такође сте одговорни за развој способности и талената које вам је дао Небески Отац. Одговорни сте пред Њим за оно што радите са својим способностима и како користите своје време. Не трошите узалуд своје време. Будите вољни да напорно радите. Одаберите да добровољно урадите многе добре ствари.

Додатне препоруке : Пета књига Мојсијева 11:26-28; 30:15-20; Књига Исуса Навина 24:14-15; 2. Нефи 2; Хеламан 14:30-31; УИС 58:26-28; 101:78

Такође видети Послушност; План спасења; Искушење

Служба

Истински ученици Исуса Христа желе да служе онима око себе. Спаситељ је рекао: “По том ће сви познати да сте моји ученици ако имате љубав међу собом” (Јев. по Јовану 13:35).

Када сте крштени, заветовали сте се да ћете преузети име Исуса Христа на себе. Пророк Алма је о овом завету објашњавао групи нових обраћеника који су желели да буду крштени. Он је приметио да њихове жеље да “уђу у овчињак Божји” садрже спремност да пруже значајну службу - да “носимо бремена један другом, да би била лака”, да “плачемо с онима који плачу”, и да “тешимо оне којима је утеха потребна” (Мосија 18:8-9).

Док настојите да служите другима, гледајте на Спаситеља као на свој пример. Иако је Он на земљу дошао као Син Божји, понизно је служио онима око себе. Он је изјавио: “Ја сам међу вама као слуга” (Јев. по Луци 22:27).

Спаситељ је користио параболу да би подучио о значају службе. У тој параболу Он се враћа на земљу у Својој слави и раздваја праведне од грешних. Праведнима каже: “Ходите благословени оца мојега; примите царство које вам је приправљено од постања света. Јер огладнех, и дадoste ми да једем; ожеднех, и напојисте ме; гост бејах, и примисте ме; го бејах, и оденусте ме; болестан бејах, и обиђосте ме; у тамници бејах, и дођосте к мени” (Јев. по Матеју 25:34-36).

Праведни, који су збуњени овом изјавом, питају: “Господе, кад те видесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо? Кад ли те видесмо госта, и примисмо? Или гола, и оденусмо? Кад ли те видесмо болесна, или у тамници, и дођосмо к теби?” (Јев. по Матеју 25:37-39).

Тада је Господ одговорио: “Кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте” (Јев. по Матеју 25:40).

Спаситељ вас позива да дате део себе у служењу другима. Ваше могућности да тако учините су неограничене. Свакога дана тражите начин да обрадујете срца, да изговорите љубазне речи, да урадите посао за друге који то не могу за себе, да делите јеванђеље. Будите пријемчиви на шаптаје Духа, који вас подстиче да служите. Открићете да је истински кључ за срећу када радите за срећу других.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 22:35-40; 25:41-46; Јев. по Луци 10:25-37; Галатима посланица 5:13-14; Мосија 2:17

Такође видети Милосрђе; Љубав

Смит Џозеф млађи (*Видети* Џозеф Смит)

Смрт, духовна

Духовна смрт је одвајање од Бога. Писма уче о два извора духовне смрти. Први извор је Пад, а други је наша сопствена непослушност.

Пророк Самуел из Мормонове књиге је подучавао: “Сав род људски, будући да је падом Адамовим искључен из присутности Господње, сматра се мртвим, и с обзиром на временско и на духовно” (Хеламан 14:6). За време нашег живота на земљи ми смо одвојени од Божје присутности. Кроз помирење, Исус Христ откупљује све од духовне смрти. Самуел је посведочио да Спаситељево ускрснуће “откупљује род људски од прве смрти -оне духовне смрти. Но, гле, ускрснуће Христово откупљује род људски, да, и то сав род људски, и приводи га натраг у присутност Господњу” (Хеламан 14:16-17). Пророк Лехи је подучавао да због помирења “сви људи долазе к Богу. Стога они стоје у присутности његовој да им он суди по истини и светости које су у њему” (2. Нефи 2:10).

Осим тога, духовна смрт долази као резултат наше сопствене непослушности. Наши греси нас чине нечистима и онемогућавају наш боравак у присутности Божјој (видети Римљанима посланица 3:23; Алма 12:12-16, 32; Хеламан 14:18; Мојсије 6:57). Кроз помирење, Исус Христ нуди откупљење од ове духовне смрти, али само када ми примењујемо веру у Њега, покајемо се за наше грехе и послушни смо јеванђеоским начелима и обредима (видети Алма 13:27-30; Хеламан 14:19; Чланци вере 1:3).

Додатне препоруке: 1. Нефи 15:33-35; Алма 40:26; 42:23

Такође видети Помирење Исуса Христа; Вера; Пад; Послушност; Покајање; Грех

Смрт, Физичка

Физичка смрт је одвајање духа од смртног тела. Адамов пад донео је физичку смрт свету (видети Мојсије 6:48).

Смрт је суштински део плана спасења Небеског Оца (видети 2. Нефи 9:6). Да би смо постали попут нашег Вечног Оца морамо доживети смрт а касније примити савршена, ускрсла тела.

Када физичко тело умре дух наставља да живи. У свету духова, духови праведних “примају се у стање среће што се назива рај, стање покоја, стање мира, где ће се одморити од свих тегиба својих, и од сваке бриге и жалости” (Алма 40:12). Место звано тамница душа резервисано је за “оне који умреше у гресима својим, без познања истине, или у греху, не прихватајући пророке” (УИС 138:32). Душе у тамници “подучавају се вери у Бога, покајању од греха, посредном крштењу за опрост греха, дару Светог духа полагањем руку, и свим другим јеванђеоским начелима која је неопходно да знају” (УИС 138:33-34). Уколико прихвате јеванђеоска начела, покају се за своје грехе, и прихвате обреде обављене за њих у храмовима, срећно ће бити дочекани у рају.

Због помирења и ускрснућа Исуса Христа физичка смрт је само привремена: “Јер како по Адаму сви умру, тако ће и по Христу сви оживети” (1. Посланица Коринћанима 15:22). Сви ће ускрснути, значи да ће душа сваке особе поново бити сједињена са својим телом - “обновљеним у свом правом и савршеном обличју” и више неће бити подложно смрти (Алма 40:23; такође видети Алма 11:44-45).

Вероватно сте доживели бол који долази смрћу члана породице или пријатеља. Природно је у таквим тренуцима осетити тугу. У ствари жалост је један од најдубљих израза љубави. Господ је рекао: “Живи заједно у љубави, тако да плачеш због губитка оних који умиру” (УИС 42:45). Једини начин да тугу отргнемо од смрти је да узмемо љубав од живота.

Чак и када тугујете над смрћу вољених, можете примити утеху кроз обећање ускрснућа и сигурност да породице могу бити заједно заувек. Можете “видети велик разлог за жалост, али и за радовање - жалост због смрти и уништавања међу људима, а радост због Христове светлости за живот” (Алма 28:14; такође видети стихове 9-13).

Поред примања утехе када вољени умру, можете имати мир са сазнањем да ћете на крају и ви умрети. Док живите по јеванђељу можете се сетити Господњег обећања: “Они који умру у мени, неће окусити смрти, она ће им, наиме, бити сласна” (УИС 42:46).

Додатне препоруке: Исаија 25:8; 1. Посланица Коринћанима 15:51-58; 2. Нефи 9:6-15; Мосија 16:6-8

Такође видети Помирење Исуса Христа; Рај; План спасења; Ускрснуће

Сотона

Сотона, такође зван зли или ђаво, непријатељ је праведности и оних који настоје да следе Бога. Он је духовни син Божји који је једном био анђеоло и “власт имаше у присуству Божјем” (УИС 76:25; такође видети Исаија 14:12;

УИС 76:26-27). Али у предсмртном савету на небу Луцифер, као Сотона како је тада назван, побунио се против Небеског Оца и плана спасења. У тој побуни против Бога, Сотона “настојаше уништити опредељивање човеково” (Мојсије 4:3). Он је рекао: “Ја ћу откупити сав род људски те се ни једна душа изгубити неће, а ја ћу зацело то учинити. Подај ми, дакле, част своју” (Мојсије 4:1).

Сотона је убедио “трећи део небеских војска” да се одврати од Оца (УИС 29:36). Као резултат побуне Сотона и његови следбеници избачени су из Божје присутности и ускраћени благослова да задобију физичко тело (видети Књига Откривења 12:9). Такође су ускраћени за прилику да приме било какво наслеђе у краљевству славе.

Небески Отац дозвољава Сотони и његовим следбеницима да нас кушају као део нашег искуства у смртном животу (видети 2. Нефи 2:11-14; УИС 29:39). Пошто Сотона “настоји да сви људи буду бедни као што је и он сам” (2. Нефи 2:27), он и његови истински следбеници покушавају да нас одвуку од праведности. Он усмерава своју најдубљу супротност ка најзначајнијим деловима плана среће Небеског Оца. На пример, он настоји да омаловажи Спаситеља и свештенство, да баца сумњу на моћ помирења, да кривотвори откривење, да нас одвоји од истине и порекне појединачну одговорност. Он покушава да поткопа породицу мешајући пол, пропагирајући сексуалне односе изван брака, исмевајући брак и обесхрабрујући зреле брачне парове, који би иначе узгајали децу у праведности, да рађају децу.

Не треба да подлегнете Сотониним искушењима. Ви имате моћ у себи да одаберете добро или зло, и увек можете тражити Господњу помоћ кроз молитву. (Видети “Искушење”, од 174-176. стране)

Додатне препоруке: Исаја14:12-17; 1. Нефи15:23-24; 2. Нефи 2:16-18; Морони 7:12; УИС 10:5; 29:36-40, 46-47; 76:25-29

Такође видети Избор; Грех; Искушење

Спасење

У вашим разговорима са другим хришћанима, понекад вас могу упитати “Да ли си спашен?” Они који постављају ово питање обично мисле на чин искрене исповести, или изјаве, да сте прихватили Исуса Христа као личног Господа и Спаситеља. Постављајући ово питање, они показују своју веру у следећим речима, написаним од апостола Павла:

“Јер ако признајеш устима својим да је Исус Господ, и верујеш у срцу својему да га Бог подиже из мртвих, бићеш спасен. Јер се срцем верује за правду а устима се признаје за спасење” (Римљанима посланица 10:9-10).

Одговор на питање “Да ли си спашен?”

У Посланици Римљанима 10:9-10, речи *спашен* и *спасење* означавају заветни однос са Исусом Христом. Кроз тај заветни однос осигурано нам је спасење од вечних последица греха, уколико смо послушни. Сваки веран светац последњих дана према оваквом значењу је спашен. Ми смо обраћеници обновљеног јеванђеља. Кроз обред крштења ушли смо у заветни однос са Спаситељем, узимајући Његово име на себе. Свој крсни савез обнављамо узимајући причест.

Различито значење речи *Спасење*

У учењу Цркве Исуса Христа светаца последњих дана изрази *спашен* и *спасење* имају различита значења. Према овим значењима ваш одговор на питање “да ли си спашен?” биће или “да” или “условно да”. Следећа објашњења истичу шест различитих значења речи *спасење*.

Спасење од физичке смрти. Сви људи на крају умиру. Али кроз помирење и ускрснуће Исуса Христа сви људи ће ускрснути - спашени од физичке смрти. Павле је сведочио: “Јер како по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживети” (1. Посланица Коринћанима 15:22).

Спасење од греха. Да бисте били очишћени од греха кроз Спаситељево помирење, морате исказати веру у Исуса Христа, покајати се, бити крштени и примити дар Светог Духа (видети Дела апостолска 2:37-38). Ако сте крштени и примили сте Светог Духа кроз одговарајућу свештеничку власт, ви сте већ условно спашени од греха. Нећете у потпуности бити спашени од греха све док се не заврши ваш живот на земљи, пошто сте верно издржали до краја.

Запазићете да не можете бити спашени у *гресима својим*; не можете примити безусловно спасење само тако што ћете изјавити да верујете у Христа са сазнањем да ћете неизбежно чинити грехе током остатка вашег живота (видети Алма 11:36-37). Кроз милост Божју можете бити спашени *од ваших греха* (видети Хелама 5:10-11). Да бисте примили тај благослов морате исказати веру у Исуса Христа, настојати да држите заповести, оканити се греха, и обновити своје покајање и очистити се кроз обред причести.

Поново се родити. Понекад вас могу питати да ли сте поново рођени. Начело поновног духовног рођења често се појављује у Писмима. Нови завет садржи Исусово учење да морамо бити “наново рођени” и да уколико се “не родимо водом и духом, (ми) не можемо ући у царство Божје” (Јев. по Јовану 3:3, 5). Ово учење потврђује и Мормонова књига. “Сав род људски, да, мушко и женско, сви народи, племена, језици и пуци, морају се изнова родити, да, од Бога родити, променити од свог телесног и палог стања у стање праведности, да их Бог откупи, те они постану синови и кћери Његови. И тако они постају нова створења. А не учине ли то, не могу никако баштинити краљевство Божје” (Мосија 27:25-26).

Поновно рођење је процес који се јавља након нашег крштења и примања дара Светог Духа. Оно долази као резултат наше спремности “да склопимо савез с Богом нашим да чинимо вољу Његову, и послушни будемо

заповестима Његовим у свему што нам заповеди, кроз сав остатак дана наших” (Мосија 5:5). Тада се наша “срца изменише вером у име Његово. Стога (нас) Он роди” (Мосија 5:7). Ако сте се крстили и примили дар Светог Духа, уз завет да ћете на себе преузети име Исуса Христа, можете рећи да сте поново рођени. И можете обновити то ново рођење на сваки Шабат када узимате причест.

Спасење од незнања. Многи људи живе у стању таме, не познавајући светлост обновљеног јеванђеља. Они су “далеко од истине само зато што не знају где да је потраже” (УИС 123:12). Као члан Господње Цркве спашени сте од такве ситуације. Имате сазнање о Богу Оцу, Исусу Христу, сврси живота, плану спасења, и вашим вечним могућностима. Можете живети као ученик Спаситељев, који је изјавио: “Ја сам видело свету; ко иде за мном неће ходати по тами, него ће имати видело живота” (Јев. по Јовану 8:12).

Спасење од друге смрти. Писма понекад говоре о спасењу од друге смрти. Друга смрт је крајња духовна смрт - бити искључен од праведности и не бити прихваћен у било ком месту краљевства славе (видети Алма 12:32; УИС 88:24). Друга смрт неће доћи све до коначног суда, и снаћи ће мало њих (видети УИС 76:31-37). Скоро свака особа која је икада живела на земљи има сигурно спасење од друге смрти (видети УИС 76:40-45).

Вечни живот или узвишење. У Писмима се речи *спашен* и *спасење* често односе на вечни живот или узвишење (видети Абрахам 2:11). Вечни живот значи познавати Небеског Оца и Исуса Христа и боравити са њима заувек - како би наследили место у највишем степену небеског краљевства (видети Јев. по Јовану 17:3; УИС 131:1-4; 132:21-24). Да бисмо примили тај велики дар морамо учинити много више од покајања за своје грехе и крстити се и бити потврђени одговарајућом свештеничком влашћу. Мушкарци морају примити Мелхиседеково

свештенство, а сви чланови Цркве морају склопити и држати свете савезе у храму, укључујући вечни брак.

Ако користимо реч *спасење* у значењу вечни живот, нико од нас не може рећи да смо спашени у смртном животу. Тај величанствени дар може доћи тек после Коначног суда.

Додатне препоруке: Јев. по Матеју 10:22; Јев. по Марку 16:16; Ефесцима посланица 2:8-10; Посланица Јаковљева 2:14-18; 2. Нефи 25:23, 26; Мосија 5:8-15; 3. Нефи 9:21-22; Морони 10:32-33; Чланци вере 1:3

Такође видети Помирење Исуса Христа; Крштење; Вечни живот; Милост; Краљевства славе; План спасења

Спашени (*видети* Спасење)

Срећа

Сведочећи о Божјим “вечним намерама”, пророк Лехи је подучавао: “Људи јесу да би радост имали” (2. Нефи 2:15, 25).

Небески Отац жели да откријемо истинску, трајну срећу. Наша срећа је сврха свих благослова које нам Он даје - јеванђеоска учења, заповести, свештеничке обреде, породичне односе, пророке, храмове, лепоте стварања, па чак и прилику да доживимо несрећу. Његов план за наше спасење често се назива “велебни наум среће” (Алма 42:8). Он је послао свог Љубљеног Сина да изведе помирење да можемо бити срећни у овом животу и примити пунину радости у вечности.

Многи људи покушавају да открију срећу и испуњеност у активностима које су супротне Господњим заповестима. Занемарујући Божји план, они одбијају једини извор истинске среће. Они се предају ђаволу, који “настоји да сви људи буду бедни као што је и он сам” (2. Нефи 2:27). На крају они откривају истину у

Алмином опомињању свог сина Коријантона: “Грех никада срећа није” (Алма 41:10).

Други траже само забаву у животу. Уз то, као свој главни циљ, они допуштају да их повремена задовољства одвоје од трајне среће. Они се лишвају трајне радости духовног раста, службе и напорног рада.

Док тежите да будете срећни, сетите се да је једини начин за искрену срећу живети по јеванђељу. Мирну, вечну срећу открићете док настојите да држите заповести, молит се за снагу, покајете се за своје грехе, учествујете у благотворним активностима и пружате значајну службу. Научићете да уживате унутар граница постављених од стране Оца на Небу пуног љубави.

Ваша срећа може бити заразна. Док вас други посматрају могу пожелети да сазнају извор ваше радости. Тада и они могу доживети срећу која долази кроз живљење по јеванђељу Исуса Христа.

Додатне препоруке: Псалам 35:9; 2. Нефи 5:27; Мосија 2:41; 3. Нефи 17:18-20; 4. Нефи 1:15-16; УИС 18:10-16

Такође видети Мисионарски рад; План спасења; Служба

Стандардна дела (*видети* Писма)

Старешина (*видети* Мелхиседеково свештенство; Свештенство)

Стварање

Под управом Небеског Оца Исус Христ је створио небеса и земљу (*видети* Мосија 3:8; Мојсије 2:1). У стиху откривеном кроз пророка Џозефа Смита сазнајемо да је у делу стварања Господ организовао елементе који су већ постојали (*видети* Абрахам 3:24). Он није створио свет “из ничега”, како неки људи верују.

Писма такође подучавају да је Адам био “први човек од свих људи” (Мојсије 1:34). Бог је створио Адама и Еву

по сопственом лику и лику Његовог Јединорођенца (видети Мојсије 2:26-27).

Стварање је целовити део плана спасења Небеског Оца. То даје сваком од нас прилику да дођемо на земљу где примамо физичко тело и користимо своју слободу избора. На већу Богова у предпостојању донета је следећа објава: “Поћи ћемо доле, јер има онде простора, и узећемо од оних твари и начинити земљу на којој ће ови обитавати. И тако ћемо их искушати да видимо хоће ли они чинити све што им год Господ, Бог њихов, заповеди” (Абрахам 3:24-25).

Ви сте духовна деца Божја, и ваше тело створено је по Његовом лику. Да би показали своју захвалност за ове благослове, можете бринути за своје тело држећи Реч мудрости и друге заповести у вези са вашим духовним и физичким здрављем (видети УИС 89; такође видети УИС 88:124). Такође можете уважавати друге људе као Божју децу.

Као уживаоци свих лепота стварања можете бринути о земљи и помоћи њено очување за будуће генерације.

Додатне препоруке: 1. Књига Мојсијева 1-2; Посланица Јеврејима 1:1-2; 1. Нефи 17:36; УИС 38:1-3; 59:16-20; Мојсије 1-3; Абрахам 4-5

Такође видети Бог Отац; Исус Христ; План спасења

Судити другима

Понекад људи осећају да је погрешно судити другима на било који начин. Иако је истина да не треба да проклињете друге или их неправедно осуђујете, биће потребно да доносите суд о намерама, околностима и људима током читавог живота. Господ је дао многе заповести које не можете држати, а да не доносите судове. На пример, Он је рекао: “Чувајте се од лажних пророка ... по родовима њиховим познаћете их” (Јев. по Матеју 7:15-16) и “изађите између опаких” (УИС 38:42).

Потребно је да доносите судове о људима у многим својим одлукама, као што су бирање пријатеља, гласање за државне вође, и бирање вечног сапутника.

Суд је једна значајна примена ваше слободне воље и захтева велику негу, посебно када доносите судове о другим људима. Сви ваши судови морају бити усмеравани праведним мерилима. Запамтите да једино Бог, који познаје срце сваког појединца, може донети коначан суд о појединцу (видети Књигу Откривења 20:12; 3. Нефи 27:14; УИС 137:9).

Господ је дао упозорење како би нас усмерио у нашем суду о другима: “Јер судом којим судите бићете суђени. И мером којом мерите мериће вам се. Што гледаш трун у оку брата својега, а брвна у оку своје не опажаш? Или како можеш рећи брату свом: Да ти извадим трун из ока! А ето брвна у оку твојом? Ти лицемеру, извади најпре брвно из ока своје, па ћеш онда добро видети да извадиш трун из ока братова” (3. Нефи 14:2-5).

У овом одељку из Писама Господ подучава да је мана коју видимо код других често попут ситног труна у оку те особе, у поређењу са сопственим грешкама, које су попут огромног брвна у нашим очима. Понекад смо усмерени на мане других уместо да радимо на сопственом побољшању.

Ваши праведни судови о другима могу им пружити потребно вођство и, у неким случајевима, заштиту за вас и вашу породицу. Сваком таквом суду приступите с пажњом и самилошћу. Колико год можете судите људским околностима пре него да судите њима самима. Кад год је могуће, уздржите се од доношења судова пре него што имате одговарајуће сазнање о чињеницама. Увек будите осетљиви за Светог Духа, који вас може усмеравати у вашим одлукама. Сетите се Алминог савета његовом сину Коријантону: “Настој да будеш милосрдан према браћи својој. Поступај правично, суди праведно, и чини добро непрестано” (Алма 41:14).

Додатне препоруке: 1. Књига Самуилова 16:7; Морони 7:14-19; УИС 11:12

Такође видети Милосрђе; Праштање; Љубав; Милост

Тетовирање

Пророци последњих дана се веома противе тетоважи тела. Они који не поштују овај савет показују недостатак поштовања према себи и према Богу. Апостол Павле је подучавао о значају наших тела и опасности њиховог намерног скрнављења: “Не знате ли да сте ви црква Божја, и дух Божији живи у вама? Ако поквари ко цркву Божију, поквариће њега Бог: јер је црква Божија света, а то сте ви” (1. Посланица Коринћанима 3:16-17).

Ако имате тетоважу, носите трајни подсетник на грешку коју сте починили. Можда ћете размишљати о њеном уклањању.

Такође видети Бушење тела

Тешкоће

Као део плана откупљења Небеског Оца, ви током овог живота подноситe тешкоће. Невоље, разочарења, туга, болест и бол у срцу тежак су део живота, али могу довести до духовног раста, прочишћења и напретка док сте окренути ка Господу.

Тешкоће долазе на различите начине. Понекад се можете суочити са невољама које су последица вашег поноса и непослушности. Те невоље могу се избећи праведним животом. Друге невоље су једноставно природни део живота и могу доћи у време када живите праведно. Можете, на пример, невоље доживети у време болести, сумњи или смрти вољених. Невоље могу понекад доћи због нечијег лошег избора и увредљивих речи и поступака.

На невоље одговорити вером

Ваш успех и срећа, како сада тако и у вечности, у великој мери зависе од ваших одговора на животне тешкоће.

Извештај из Мормонове књиге приказује различите одговоре на невоље. Пророк Лехи и његова породица путовали су дивљином неколико дана, користећи своје лукове и стреле како би дошли до хране. Породица се сусретала са тешкоћама када су Лехијеви синови изгубили своје лукове. Лукови Ламана и Лемуела изгубили су своје тетиве, а Нефијев се преломио. Гладни и уморни Ламан и Лемуел почели су да се буне против Господа. Чак је и Лехи почео да мрмља. С друге стране, Нефи је одбио да буде обесхрабрен. Отишао је да ради. Испричао је: “Ја, Нефи, израдох лук од дрвета, а од равна прута стрелицу. Тако се наоружах с луком и стрелицом, те праћком и каменовима. И рекох оцу свом: Камо бих пошао да прибавим храну?” Понижен због Нефијевих речи, Лехи је упитао Господа где би требало да траже храну. Господ је услишио његову молитву и довео Нефија на место где је могао прибавити храну. (Видети 1. Нефи 16:15-31.)

Када се неки људи суоче са невољама они су попут Ламана и Лемуела. Жале се и постају огорчени. Постављају питања као што су: “Зашто ми се ово дешава? Зашто морам да подносим ово сада? Шта сам урадио да заслужим ово?” Али ова питања имају моћ да овладају њиховим мислима. Таква питања могу престићи њихову визију, упити њихову енергију и лишити их искуства која Господ жели да стекну. Уместо да одговорите на овај начин, ви би требало да следите Нефијев пример. Размотримо постављање питања као што су: “Шта треба да радим? Шта треба да научим из овог искуства? Шта треба да променим? Које треба да помогнем? Како се могу сетити својих благослова у време тешкоћа?”

Различите врсте невоља захтевају различите одговоре. На пример, ако сте погођени болешћу, можда је просто потребно да будете стрпљиви и верни. Уколико патите због нечијих речи или поступака, требало би да радите на праштању онима који су вас увредили. Ако сте жртва злостављања, треба одмах да потражите помоћ. Уколико тешкоће долазе због ваше личне непослушности, требало би да исправите своје понашање и понизно затражите опроштај.

Мада ће се неки од ваших одговора на невоље разликовати, један од одговора требало би да је сталан-ваше поверење у Небеског Оца и Исуса Христа. Пророк Алма је подучавао: “Ко год положи уздање своје у Бога, примиће подршку у кушњама својим, и тегобама својим, и невољама својим, и биће узвишен у последњи дан” (Алма 36:3).

Поверење у Небеског Оца и Исуса Христа

Када имате поверење у Оца и Сина, ви сте сигурни да вас Они воле савршеном љубављу-да желе да будете срећни и да ће вам помоћи да духовно растете. Држите заповести. Настојте да сазнате Њихову вољу, и чините оно што траже, чак и када желите нешто друго. Ваше молитве за олакшање иду уз разумевање да Небески Отац неће разрешити све ствари одмах-да ће можда допустити да чекате како би сте наставили да учите и растете. Кроз све то ви налазите утеху у уверењу да Спаситељ савршено разуме ваша искушења. Као део Његовог неограниченог помирења, узео је на себе “боли и слабости народа својега.” Узео је на себе “слабости њихове да му се милосрђем испуни нутрина његова по телу, да би по телу упознао како у помоћ притицати народу својему у слабостима њиховим.” (Алма 7:11-12). Јер Он је доживео ваш бол, Он зна како да вам помогне. Ако Га будете посматрали са вером, Он ће вас оснажити да се одупрете сваком искушењу које доживите.

Док настојите да укажете поверење Господу током својих искушења, сетите се следећег савета датог кроз пророка Џозефа Смита:

“Оном који је веран у невољи, плата ће бити већа у краљевству небеском.

Својим наравним очима засад видети не можете намисао Бога свога о ономе што ће доћи после, и ону славу која ће уследити након велике невоље.

Јер након велике невоље, долазе благослови” (УИС 58:2-4).

Проналажење мира и радости у невољама

Ви можете пронаћи мир и радост чак и када се хватате у коштац са изазовима и тугом. Мормонова књига садржи извештај о праведном народу који је научио ову истину. Подносећи патње у ропству под окрутним владарем, отварали су своја срца Богу (видети Мосија 24:8-12). Господ је одговорио:

“Подигните главе своје и утешите се, јер знадем за савез што га са мном склописте. И ја ћу бити савезник народу својему и избавићу их из ропства.

А ја ћу уз то олакшати бремена што су натоварена на леђа ваша, те их ви ни осетити нећете на плећима својим, и то још док сте у ропству. А то ћу учинити да стојите као сведоци за мене после, те да засигурно знате да ја, Господ, похађам народ свој у невољама њиховим.” (Мосија 24:13-14).

Народ је узвратио вером и “бремена што беху натоварена [на њих] постадоше лака. Да, Господ их окрепи да узмогну с лакоћом подавати бремена своја, и они се весело и стрпљиво подложише свакој вољи Господњој” (Мосија 24:15).

Попут овог праведног народа и ви се можете “весело и стрпљиво подложити свакој вољи Господњој,” знајући да ће вас оснажити у искушењима вашим. Он је обећао

да, “све оно чиме сте уцвельени придонеће добру вашем и слави имена мојега” (УИС 98:3).

Додатне препоруке: Посланица Јеврејима 4:15-16; 2. Нефи 2:11-24; Мосија 23:21-22; УИС 105:6; 121:7-9; 122

Такође видети Праштање; Нада; План спасења; Покајање

Узвишење (*видети* Вечни живот)

Усвајање

Деца имају право да буду одгајана од стране родитеља који поштују брачне завете и који пружају љубав и подршку. Усвајање може бити велики благослов за многу децу која су рођена без ове могућности.

Када је дете рођено изван брачног оквира, најбоља могућност за мајку и оца детета је да се венчају и раде на учвршћивању трајних породичних односа. Уколико успешан брак није могућ они би требало да дете дају на усвајање, најбоље кроз “Породични сервис” СПД. Давање новорођенчета на усвајање кроз “Породични сервис” СПД помаже невенчаним родитељима да ураде што је најбоље за дете. То омогућава да дете буде запечаћено са мајком и оцем у храму, и повећава изгледе за благослове јеванђеља у животима свих којих се тиче. Усвајање је једна несебична одлука пуна љубави која благосиља биолошке родитеље, дете и породицу старатеља.

Уколико сте у браку и ви и ваш супружник желите да усвојите дете, уверите се да сте упознали све правне захтеве земаља и владиних институција које су укључене. Саветујте се са својим свештеничким вођама и, ако је могуће, са особљем “Породичног сервиса” СПД-а. Уколико у вашем крају услуге “Породичног сервиса” СПД-а нису на располагању, сарађујте са вашим свештеничким вађама да бисте одредили одобрене, овлашћене агенције које штите и децу и родитеље-усвојитеље.

Ускрснуће

Због пада Адама и Еве ми смо подложни физичкој смрти, која је одвајање духа од тела. Кроз помирење Исуса Христа сви људи ће ускрснути - избављени од физичке смрти (видети 1. Посланица Коринћанима 15:22). Ускрснуће је поновно сједињење духа са телом у савршеном, бесмртном стању, не више подложном болести или смрти (видети Алма 11:42-45).

Спаситељ је био прва особа на овој земљи која је ускрснула. Нови завет садржи неколико записа који сведоче да је Он устао из гроба (видети Јев. по Матеју 28:1-8; Јев. по Марку 16:1-14; Јев. по Луци 24:1-48; Јев. по Јовану 20:1-29; 1. Посланица Коринћанима 15:1-8; 2. Посланица Петрова 1:16-17).

Када се ускрсли Господ појавио пред Својим апостолима помогао им је да схвате како Он има тело од меса и костију. Рекао је: “Видите руке моје и ноге моје, ја сам главом; опипајте ме и видите; јер дух тела и костију нема као што видите да ја имам” (Јев. по Луци 24:39). Такође се појавио пред Нефијцима после свог ускрснућа (видети 3. Нефи 11:10-17).

У време ускрснућа биће нам “суђено по делима нашим ... Да станемо пред Богом, знајући као што сада знамо, и имати јасну свест о свој кривици својој” (Алма 11:41, 43). Вечна слава коју примимо зависиће од наше верности. Иако ће сви људи ускрснути, само они који су пришли Христу и узели од пунине Његовог јеванђеља наследиће узвишење у небеском краљевству.

Разумевање и сведочанство о ускрснућу може вам дати наду и увид док проживљавате животне изазове, тешкоће и успехе. Утеху можете пронаћи у уверењу да Спаситељ живи и да кроз Његово помирење “он раскинузе смрти, да гроб више победе нема, и да жалац смрти изгубљен буде у надама славе” (Алма 22:14).

Додатне препоруке: Исаија 25:8; 26:19; Јев. по Јовану 5:25-29; 11:25-26; 1. Посланица Коринћанима 15; Енош 1:27; Алма 40:23-26; 41; Мормон 9:12-14; УИС 88:15-16; 93:33-34; Мојсије 1:39

Такође видети Помирење Исуса Христа; Смрт, физичка; Краљевства славе; План спасења; Спасење; Душа

Утешитељ (видети Свети дух)

Учење и савези (видети Писма)

Хиљадугодишњица

Хиљадугодишњица је период од хиљаду година. Када говоримо о “Хиљадугодишњици,” мислимо на 1,000 година након другог Спаситељевог доласка (видети Књига Откривења 20:4; УИС 29:11). За време хиљадугодишњице “Христ ће лично владати на земљи” (Чланци вере 1:10).

Хиљадугодишњица ће бити време праведности и мира на земљи. Господ је открио да “у тај дан нестаће непријатељство људско, и непријатељство звери, да, непријатељство сваког тела, нестаће” (УИС 101:26; такође видети Исаија 11:6-9). Сотона ће бити “свезан, те му места неће бити у срцима синова људских” (УИС 45:55; такође видети Књига Откривења 20:1-3).

За време хиљадугодишњице сви људи на земљи биће добри и праведни, али многи неће примити пунину јеванђеља. С тога ће многи чланови Цркве учествовати у мисионарском раду.

Чланови Цркве ће такође учествовати у храмском раду за време хиљадугодишњице. Свечи ће наставити да граде храмове и примају обреде за своје мртве сроднике. Вођени откривењем, они ће припремити записе о својим прецима све до Адама и Еве.

Потпуна праведност и мир наставиће се до краја хиљадугодишњице, када ће Сотона “бити ослобођен на

кратко време, да може војске своје сакупити". Војске Сотонине бориће се против небеских војски, које ће предводити Михајло, или Адам. Сотона и његови следбеници биће поражени и збачени заувек. (Видети УИС 88:111-115.)

Додатне препоруке: УИС 45:55-59; 101:22-34; 133:25

Такође видети Други долазак Исуса Христа

Хомосексуалност (*видети* Чедност)

Храмови

Храмови су дословни домови Господњи. Они су света места за богослужење где Господ може боравити. Само се дом може по светости поредити са храмовима.

Током историје Господ је заповедио Свом народу да гради храмове. Данас Црква води рачуна о Господњем позиву да се граде храмове широм света, чинећи да храмски благослови буду доступнији за већи број деце Небеког Оца.

Обреди за живе

Главна сврха храмова је да обезбеде обреде неопходне за наше узвишење у небеско краљевство. Храмски обреди воде највећим благословима који су доступни кроз помирење Исуса Христа. Све што радимо у Цркви - наши састанци и активности, наши мисионарски напори, лекције које подучавамо и химне које певамо - треба да нас усмере ка Спаситељу и делу које обављамо у светим храмовима.

Један од обреда који примамо у храму је и даривање. Реч *даривање* значи "дар", и храмско даривање је истински дар од Бога. Обред се састоји од серије упутстава и садржи савезе које склапамо да ћемо живети праведно и удовољити захтевима јеванђеља. Даривање нам помаже да се усредсредимо на Спаситеља, Његову улогу у плану Небеског Оца и нашу обавезу да Га следимо.

Следећи храмски обред је Небеско венчање, у ком се муж и жена печате једно с другим за вечност. Печаћење обављено у храму траје заувек, ако су муж и жена верни савезима које склапају.

Деца рођена од родитеља који су запечаћени у храму рађају се у савезу. Ова деца аутоматски постају део вечне породице. Деца која нису рођена у савезу такође могу постати део вечне породице када се њихови природни родитељи, или они који су их усвојили, запечате једно за друго. Обред печачења деце за родитеље обавља се у храму.

Ако сте примили храмски обред, увек се сећајте савеза које сте склопили. Враћајте се у храм што чешће можете. Ако сте отац или мајка, подучавајте децу о значају храма. Помозите им да се припреме да буду достојни да уђу у храм.

Уколико још нисте примили храмске обреде, почните да се припремате сада. Када околности дозволе, посећујте храм учествујући на крштењима и потврђењима за мртве.

Обреди за мртве

Људи који су умрли без најбитнијих јеванђеоских обреда могу те обреде примити кроз рад обављен у храмовима. Тај рад можете обавити ви у корист својих предака и других који су умрли. Радећи за њих, можете бити крштени и потврђени, примити даривање и учествовати у печачењима мужа са женом и деце са родитељима.

Ви треба да активно истражујете записе о својим преминулим прецима, како би за њих могао бити обављен храмски рад.

За више информација о храмском раду за мртве и раду на породичној историји видети "Family History Work and Genealogy", од 61-64. стране.

Достојност за улазак у храм

Да бисте ушли у храм морате бити достојни. Ви потврђујете своју достојност на два интервјуа - један са чланом вашег бискупства или председником огранка, а други, са чланом председништва округа или председником мисије. Ваше свештеничке вође ће те интервјуе чувати личним и поверљивим. У сваком од интервјуа свештенички вођа ће вам постављати питања у вези са вашим личним понашањем и достојношћу. Питаће вас о вашем сведочанству о Небеском Оцу и помирењу Исуса Христа и питаће вас да ли подржавате врховне и локалне вође Цркве. Тражиће од вас да потврдите да сте морално чисти и да држите Реч мудрости, плаћате пуну десетину, живите у складу са учењима Цркве и нисте укључени нити имате склоност ка отпадничким групама.

Уколико дате прихватљиве одговоре на питања из тог интервјуа и ако се ви и ваше свештеничке вође сложите да сте достојни да уђете у храм, добићете храмску препоруку. Ви и ваше свештеничке вође потписаћете препоруку, која ће вам омогућити да уђете у храм у наредне две године, докле год сте достојни.

Интервјуи за храмску препоруку нуде велику прилику да преиспитате своју достојност и модел вашег живота. Ако је било шта у вашем животу неприкладно, уговорите разговор са својим бискупом или председником огранка пре вашег интервјуа за храмску препоруку. Он ће моћи да вам помогне да се припремите да budete достојни храмске препоруке.

Храмска одећа

Када идете у храм треба да носите своју најбољу одећу, као што чините када идете у Цркву. Кад сте унутар храма, ви мењате своју одећу са белом храмском одећом. Та замена одеће дешава се у свлачионици, где

користите ормар и засебан простор за одећу. У храму се пажљиво негује скромност.

Када одложите своју одећу у ормар, ви остављате све ваше световне невоље иза себе. Обучени у бело, можете осетити јединство и осећај једнакости са другима у храму, јер су сви око вас слично одевени.

Ношење храмског гармента

Једном када сте даривани, имате благослов ношења храмског гармента током читавог живота. Обавезни сте да га носите према упутствима датим на даривању. Запамтите да благослови који се односе на ову свету повластицу зависе од ваше достојности и ваше верности у држању храмских савеза.

Гармент омогућава стално подсећање на савезе које сте склопили у храму. Треба да се према њему увек односите са поштовањем. Не треба да га излажете погледу оних који не разумеју његов значај, нити треба да га прилагођавате различитим стиливима облачења. Када га носите прикладно, он пружа заштиту против искушења и зла. Ношење гармента је спољашњи израз унутрашње обавезе да следимо Спаситеља.

Благослови због посећивања храма

Поред тога што је храм место где се обављају свети свештенички обреди, он је и место мира и откривења. Када сте у невољи или кључне одлуке притисну ваше мисли, можете своје бриге понети у храм. Тамо можете примити духовно вођство.

Понекад се можете осећати као да не можете да размишљате разложно, јер је ваш ум оптерећен проблемима и многе ствари траже пажњу. У храму се може слећи прашина тих немира, магла и пара се могу подићи, и ви можете схватити ствари које раније нисте

схватали. Можете открити нове путеве да се суочите са изазовима.

Господ ће вас благословити док присуствујете раду на светим обредима у храму. А благослови које вам даје неће се ограничити на време у храму. Он ће вас благословити на свим пољима вашег живота. Ваш рад у храму ојачаће вас и духовно прочистити.

Додатне препоруке: Исаија 2:1-3; УИС 88:119; 109-110; 124:39-41

Такође видети Савез; Рад на породичној историји и генеологији; Браќ; Обреди; План спасења

Црквена администрација

Исус Христ стоји на челу Цркве. Задатак Цркве Исуса Христа светаца последњих дана је да помогне свим људима да Му приђу (видети Морони 10:32). Да би испунила овај задатак, Црква је организована према узору откривеном од Господа “Да се свети приправе за дело службе, ... докле достигнемо сви у јединство вере и познања сина Божијега” (Посланица Ефесцима 4:12-13; Такође видети стих 11). Следећи преглед даје кратак приказ организације Цркве.

Дом и породица

Породица је основна јединица у Цркви, а дом је најзначајније место за учење о јеванђељу. Ни једна друга организација не може заменити породицу. Чак и док Црква наставља да расте, њен циљ ће увек бити да подупре и јача породице и појединце у њиховим напорима да живе по јеванђељу.

Главна администрација

Господ води Свој заветни народ данас преко председника Цркве, кога ми подржавамо као пророка, видеоца и објавитеља. Председник Цркве председава над целом

Црквом. Он и његови саветници, који су такође пророци, видеоци и објавитељи, чине Веће Првог председништва.

Чланови Већа дванаесторице апостола такође су пророци, видеоци и објавитељи. Уз Прво председништво они су “посебни сведоци за име Христово по свем свету” (УИС 107:23). Они делују под управом Првог председништва “да изграђују Цркву и уређују све послове њезине у свим народима” (УИС 107:33). Они “отварају врата објавом јеванђеља Исуса Христа” (УИС 107:35).

Чланови Већа седамдесеторице позвани су да објаве јеванђеље и изграђују Цркву. Они раде под управом Дванаесторице апостола и руководством седморице браће који су позвани да служе као Председништво седамдесеторице. Чланови Првог и Другог већа седамдесеторице одабрани су у Врховне власти, и могу бити позвани да служе било где у свету.

Председавајуће бискупство је председништво Ароновог свештенства широм Цркве. Председавајући бискуп и његови саветници служе под управом Првог председништва и послужују над земаљским пословима Цркве.

Организације Млади мушкарци, Потпорно друштво, Младе жене, Школица и Недељна школа, имају председништва на врховном нивоу како би пружиле упутство и вођство.

Обласна администрација

Област је највећи географски део Цркве. Прво председништво задужује Председништво седамдесеторице да директно надгледа одабране области Цркве, под управом Већа дванаесторице апостола. У другим областима Цркве Прво председништво задужује Председништва области да председавају. Председништво области се састоји од председника, који је обично задужен од стране

Првог или Другог Већа седамдесеторице, и два саветника, који могу бити задужени од било ког Већа седамдесеторице. Председништва области служе под управом Првог председништва, Већа дванаесторице и Председништва седамдесеторице. Председници области и њихови саветници одређени су од Већа дванаесторице и Већа седамдесеторице.

Нека браћа заређена су у службу седамдесеторице, али не служе као Врховне власти. Њих зову Обласне власти седамдесеторице, и додељени су Већима, осим Првог и Другог Већа седамдесеторице, према географском положају. Њихова надлежност ограничена је на главни регион у ком живе. Неки од њих служе у Обласним властима седамдесеторице у Обласним председништвима.

Локална администрација

Одељења и огранци. Чланови Цркве организују се у заједнице које се често састају ради духовног и друштвеног обогаћења. Велике заједнице називају се одељења. Над сваким одељењем председава бискуп, коме помажу два саветника.

Мале заједнице називају се огранци. Над сваким огранком председава председник огранка уз помоћ два саветника. Огранак може бити организован када бар два члана породице живе у једној области, а један од чланова је достојан носилац Мелхиседековог свештенства или достојан свештеник у Ароновом свештенству. Председништво округа, мисије или подручја организује и надгледа огранак. Огранак може прерасти у одељење уколико је смештен унутар округа.

Свако одељење или огранак обухватају посебну географску област. Различите организације у одељењу или огранку доприносе Господњем делу: групе високих свештеника, већа старешина, Потпорно друштво, за жене од 18 година и старије, већа Аронових свештеника, за младе мушкарце од 12 до 17 година, програм Младих

жена, за младе жене од 12 до 17 година, Школица, за децу од 18 месеци до 11 година, и Недељна школа, за све чланове Цркве од 12 година и старије. Свака од ових организација испуњава важне улоге у подучавању јеванђеља, пружању услуга, и подржавању родитеља у њиховим светим дужностима да помогну својој деци да постану обраћеници у јеванђељу Исуса Христа. Ове организације такође заједно раде како би помогле члановима да деле јеванђеље са другима.

Окрузи, мисије и подручја. Већина географских области где је Црква организована дели се на округе. Израз *округ* долази од пророка Исаије, који је пророковао да ће Црква последњих дана бити попут шатора, осигурана окрузима (видети Исаија 33:20; 54:2). Обично има 5 до 12 одељења и огранака у округу. Над сваким округом председава председник округа уз помоћ два саветника. Председници округа дају извештаје и примају упутства од Председништва седамдесеторице или Председништва области.

Мисија је јединица Цркве која по правилу покрива област много већу од оне коју покрива округ. Над сваком мисијом председава председник мисије уз помоћ два саветника. Председници мисије директно су одговорни Врховним властима.

Баш као што је огранак мања верзија одељења, подручје је мања верзија округа. Подручје се организује када има довољан број огранака лоцираних у тој области, пружајући laku комуникацију и погодно путовање на састанке подручја. Председник подручја позива се да председава над њим уз помоћ два саветника. Председник подручја даје извештај председнику мисије. Подручје може прерасти у округ.

Програми за чланове самце. Многи чланови Цркве нису никада били у браку или су разведени или су удовци и удовице. Ови чланови обухватају две групе:

Чај

млади одрасли самци (од 18 до 30 година) и одрасли самци (од 31 годину и старији).

Не постоји широко распрострањен црквени програм за младе одрасле самце и одрасле самце. Уместо тога, када у једној области живи довољно одраслих самаца, локалне свештеничке вође се подстичу да позову представнике чланова самаца, који раде под њиховом управом. Представници чланова самаца планирају активности као што су плесови, услужни пројекти и неформална дружења. Ове активности пружају члановима самцима прилику да се састају и јачају једни друге. Чланови самци се такође подстичу на редовно састајање са својим свештеничким вођама како би разговарали о својим потребама и приликама за духовни раст и службу.

Додатне препоруке: УИС 107

Такође видети Свештенство; Потпорно друштво

Чај (*видети* Реч мудрости)

Чедност

Чедност је сексуална чистоћа, стање које се “Богу мили” (Јаков 2:7). Да би били чедни морате бити морално чисти у својим мислима, речима и делима. Не смете имати било какве сексуалне односе пре него што сте легално венчани. Када се венчате морате бити у потпуности верни свом мужу или жени.

Физичка присност између мужа и жене је дивна и света. Она је одређена од Бога ради стварања деце и као израз љубави унутар брака.

Данас је у свету Сотона завео многе људе да верују да је сексуална присност изван брака прихватљива. Али у Божјим очима то је озбиљан грех. То је злоупотреба моћи коју нам је дао да створимо живот. Пророк Алма је подучавао да су сексуални греси озбиљнији од свих других

грехова, осим убиства и хуле на Светог духа (видети Алма 39:3-5).

Понекад људи покушавају да себе убеди како су сексуални односи изван брака прихватљиви ако се учесници воле. То није истина. Кршење закона чедности и охрабривање других да то чине није израз љубави. Људи који воле једни друге никада неће угрозити срећу и сигурност другог у замену за привремено лично задовољство.

Када људи брину једни за друге довољно да држе закон чедности, њихова љубав, поверење и посвећеност расту, стварајући већу срећу и јединство. Насупрот томе, односи изграђени на сексуалној неморалности брзо загорчају. Они који су се упустили у сексуалну неморалност често осете страх, кривицу и стид. Горчина, љубомора и мржња брзо замењују свако позитивно осећање које је некада постојало у вашим односима.

Наш Небески Отац нам је дао закон чедности да нас заштити. Послушност овом закону је суштинска за лични мир и снагу карактера и срећу у дому. Док себе држите сексуално чистим избећи ћете духовну и емоционалну штету која увек долази када делимо физичку приносност са неким изван брака. Бићете осетљиви на вођење, снагу, утеху и заштиту Светог духа и испунићете један важан захтев за примање храмске препоруке и учествовање у храмским обредима.

Сексуални греси

Господ и Његови пророци осуђују сексуалну неморалност. Сваки сексуални однос изван брака кршење је закона чедности и физички и духовно је опасан за оне који у њему учествују.

Десет Заповести садрже заповест да не починимо прељубу, која је сексуални однос између ожењеног човека и било које особе осим његове супруге, или између удате жене и било које особе осим њеног супруга (видети

Друга књига Мојсијева 20:14). Апостол Павле је рекао да је “воља Божија” да се “чувамо од курварства” које је однос између неочежане или неударе особе и било кога другог (Прва Посланица Солуњанима 4:3). Пророци последњих дана изнова упозоравају против ових грехова и против штетне примене сексуалног завођења.

Попут других престапа закона чедности, хомосексуална активност је озбиљан грех. Она је супротна намени људске сексуалности (видети Посланица Римљанима 1:24-32). Она изопачује односе испуњене љубављу и спречава људе да приме благослове који се могу открити у породичном животу и спасоносним јеванђеоским обредима.

Само уздржавање од сексуалног односа изван брака није довољно за Господње правило личне чистоте. Господ захтева висок морални стандард својих ученика, укључујући потпуну оданост супружнику у мислима и понашању. У Проповеди на Гори, Он је рекао: “Чули сте како је казано старима: не чини прељубе. А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у срцу својему” (Јев. по Матеју 5:27-28). У последњим данима Он је рекао: “не чини прељубу, ... и не чини ништа криво” (УИС 59:6). И поново је истакао начело које је подучавао у Проповеди на Гори: “Онај који с пожудом погледа на жену, то јест, почини ли прељубу у срцу својему, неће тај Духа имати, него ће порећи веру и препаст се” (УИС 63:16). Ова упозорења односе се на све људе, било да су у браку или не.

Уколико сте починили сексуални чин, разговарајте са вашим бискупом или председником огранка како би вам могао помоћи у процесу покајања (видети “Покајање,” од 132-135 стране).

Ако имате тешкоћа са сексуалним искушењима, укључујући осећања привлачности истог пола, не попуштајте тим искушењима. Будите уверени да можете одабрати да не прихватите такво понашање. Ви можете

примити Господњу помоћ док се молите за снагу и радите на превазилажењу проблема. Као део тог процеса требало би да потражите савет од вашег бискупа или председника огранка. Он ће вам помоћи.

Држање закона чедности

Без обзира колико јака искушења изгледају, Господ ће вам помоћи да се одупрете ако одаберете да Га следите. Апостол Павле је изјавио: “Друго искушење не дође на вас осим човечијега; али је веран Бог који вас неће пустити да се искушате више него што можете, него ће учинити с искушењем и крај, да можете поднети” (1. Посланица Коринћанима 10:13). Следећи савет може вам помоћи да победите учестала и неукусна искушења у свету данас:

Одлучите сада да budete чедни. Такву одлуку треба да донесте само једном. Одлуку донесите сада, пре него искушење дође, и нека ваша одлука буде тако чврста и са тако дубоком посвећеношћу да никада не може бити уздрмана. Одлучите сада да никада нећете учинити било шта изван брака што би довело до снажних осећања која морају бити исказана само у браку. Не будите таква осећања у телима других особа или у вашем сопственом. Одлучите сада да ћете бити потпуно искрени према свом супружнику.

Контролишите своје мисли. Нико не почини сексуални грех одмах. Неморална дела увек почињу са нечистим мислима. Ако дозволите својим мислима да се нагињу ка бестидним или неморалним стварима, већ сте предузели први корак ка неморалности. Одмах бежите из ситуација које могу водити греху. Молите се за трајну снагу да се одупрете искушењу и контролишете ваше мисли. Нека то буде део ваших свакодневних молитви.

Клоните се порнографије. Немојте гледати, читати или слушати било шта што приказује или описује људско тело или сексуално понашање на начин који може

подстаћи сексуална осећања. Порнографски материјали стварају лошу навику и разарајући су. Они вас могу лишити самопоштовања и осећаја за чари живота. Могу вас разорити и одвести злим мислима и увредљивом понашању.

Уколико сте неожењени или неудати и забављате се са неким, увек се односите према њој или њему са поштовањем. Никада се не односите према њему или њој као објекту који се користи за пожудне жеље. Пажљиво планирајте позитивне и конструктивне активности да ви и особа са којом се виђате не останете сами без могућности да нешто радите. Останите у безбедном простору где себе можете лако контролисати. Не учествујте у разговорима или активностима које подстичу сексуална осећања. Немојте учествовати у страсним пољупцима, лежати са неком особом или на њој, додиривати лична света места на деловима тела других особа, са одећом или без ње. Не дозволите било коме да чини такве ствари са вама.

Ако сте у браку, будите верни вашем супружнику у својим мислима, речима и делима. Господ је рекао: "Љуби жену своју свим срцем својим и уз њу приањај и ни уз коју другу. Ко год с пожудом погледа жену, пориче веру, и Духа нема. А не обрати ли се, нек буде искључен" (УИС 42:22-23). Не кокетирајте на било који начин. Колико год је могуће избегавајте да будете сами са особом супротног пола. Запитајте се да ли би ваш супружник био срећан када би знао за ваше речи или дела. Сетите се савета апостола Павла "уклањајте се од свакога зла" (1. Посланица Солуњанима 5:21). Када се клоните таквих околности, искушења немају прилику да се развију.

Праштање због покајања

Најбољи правац је потпуна морална чистоћа. Погрешно је чинити сексуалне грехе са помисли да ћете се једноставно покајати касније. Такав став је сам по себи грех, јер показује непоштовање према Господу и према

савезима које сте склопили са Њим. Међутим, ако сте починили сексуалне грехе, Господ нуди опроштај уколико се покајете.

Покајање је тешко, али је могуће. Ви можете поново бити чисти (видети Исаија 1:18). Безнађе греха може бити замењено слатким миром праштања. Да би сте научили шта морате учинити да би се покајали, видите “Покајање”, од 132-135 стране.

Радите до дана када ћете бити достојни да уђете у храм, вођени речима псалмисте:

“Ко ће изаћи на гору Господњу? И ко ће стати на светом месту његовом?

“У кога су чисте руке и срце безазлено” (Псалам 24:3-4).

Додатне препоруке: 2. Књига Мојсијева 20:14; 1. Посланица Коринћанима 6:18-20; Алма 38:12; 3. Нефи 12:27-30

Такође видети Брак; Порнографија

Чланци вере

Чланци вере излажу 13 основних тачака веровања међу члановима Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Пророк Џозеф Смит их је прво написао у писму Џону Венворту, једном новинском издавачу, као одговор на Венвортов захтев да сазна у шта верују чланови Цркве. Они су касније објављени у црквеним часописима. Сада се сматрају Писмима и укључени су у Драгоцени бисер.

Џозеф Смит

У пролеће 1820. године, четрнаестогодишњи Џозеф Смит тражио је истиниту цркву Исуса Христа када је прочитао редак из библије: “Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се” (Посланица Јаковљева 1:5; такође видети Историја Џозефа Смита 1:11-12). С једноставном, непоколебљивом вером Џозеф

је следио савет из тог ретка. Отишао је сам у шумарак, где се молио како би сазнао којој цркви да се придружи. Као одговор на његову молитву, Бог Отац и Исус Христ су се појавили пред њим. Између осталог, рекли су му да не треба да се придружи ни једној од цркава које су тада постајале. (Видети Историја Џозефа Смита 1:13-20.)

Када је Џозеф Смит доказао своју достојност, добио је божански задатак као Божји пророк. Кроз њега, Господ је остварио велико и чудесно дело које је садржало изношење на видело Мормонове књиге, обнову свештенства, откривање драгоцених јеванђеоских истина, организовање истините цркве Исуса Христа и утемељење храмског рада. 27. јуна 1844. године Џозеф и његов брат Хајрам убијени су у нападу од стране наоружане гомиле. Своје сведочанство запечатали су крвљу.

Да би ваше сведочанство о обновљеном јеванђељу било потпуно, мора садржати сведочанство о божанском задатку Џозефа Смита. Истинитост Цркве Исуса Христа светаца последњих дана почива на истинитости Првог виђења и других откривења која је Господ дао пророку Џозефу. Председник Џон Тејлор, трећи председник Цркве, писао је: “Џозеф Смит, пророк и видеалац Господњи, учинио је више, осим самог Исуса, за људско спасење на овом свету него било који други човек који је икада живео у њему” (УИС 135:3).

Додатне препоруке: Исаија 29:13-14; 2. Нефи 3:3-15; УИС 5:9-10; 135; Историја Џозефа Смита

Такође видети Пророци; Обнова јеванђеља

Шабат

Шабат је Господњи дан, одвојен сваке недеље за одмор и богослужење. У старозаветна времена Божји заветни народ светковао је Шабат на седми дан у недељи, јер се Бог одмарао седмог дана када је створио

земљу. Господ је нагласио значај светковања Шабата у десет Божјих заповести:

“Сећај се дана од одмора, да га светкујеш.

Шест дана ради, и свршуј све послове своје.

А седми је дан одмор Господу Богу твојему; тада немој радити ни једнога посла, ни ти, ни син твој, ни кћи твоја, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинче твоје, ни странац који је међу вратима твојим.

Јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, море и што год је у њима; а у седми дан почину; зато је благословио Господ дан одмора и посветио га” (2. Књига Мојсијева 20:8-11).

Након ускрснућа Исуса Христа, које се десило првог дана у недељи, Господњи ученици почели су светковати Шабат на први дан у недељи, а то је недеља (видети Дела апостолска 20:7).

У последњим данима Господ нам је заповедио да наставимо да светкујемо Шабат. Он је обећао да ако послушамо ову заповест примићемо “све што је на земљи” (видети УИС 59:16-20).

Пошто је Шабат свети дан, треба да је резервисан за достојне и свете активности. Уздржавање од посла и разоноде није довољно. У ствари, ако ми само беспосличимо ништа не радећи на Шабат, пропустили смо да тај дан држимо светим. У откривењу датом Џозефу Смиту 1831. године, Господ је заповедио: “А да моћеш потпуније очувати себе неокаљаним од света, похађај дом молитве и приноси причести своје у свети дан мој. Јер, заиста, то је дан одређен да се одмориш од послова својих и да Свевишњем искажеш побожност своју” (УИС 59:9-10). У складу са овим откривењем, присуствујемо причесном састанку сваке недеље. Остале активности на дан Шабата могу садржати молитву, промишљање, проучавање Писама и учења пророка последњих дана, писање писама члановима породице и пријатељима,

Шабат

читање корисног материјала, посете болесних и несрећних и присуствовање црквеним састанцима.

Додатне препоруке: 2. Књига Мојсијева 31:16-17; Мосија 18:23; УИС 59:11-14; 68:29

Такође видети Побожност; Причест; Богослужење

*“Учите од мене, и слушајте речи
моје. Ходајте у кроткости Духа
мојега и имаћете мир у мени.”*

Учење и савези 19:23

ЦРКВА
ИСУСА ХРИСТА
СВЕТАЦА
ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

SERBIAN

